

“ชีวิตงามนามสราญ”

เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ
อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ท.ช. ท.ม.
๓ มีนาคม ๒๕๖๑

ที่มาของภาพปก

อาคารเพิ่มพูล

ชื่ออาคารนี้ตั้งให้ไว้เพื่อเป็นเกียรติอันสูงส่ง แต่ ดร.สรานู เพิ่มพูล ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๒๔ เคยดำรงตำแหน่งคณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร (พ.ย. ๒๕๑๖ - ต.ค. ๒๕๓๐) และอธิการบดีแม่โจ้ (ก.ค. ๒๕๔๑ - ก.ค. ๒๕๔๕) เป็นผู้ซึ่งได้ทุ่มเทชีวิตจิตใจเพื่อพัฒนากิจการของแม่โจ้ในฐานะผู้สอน และผู้บริหารมานานกว่า ๔๕ ปี

หมายรับสั่งที่ ๓๖๒๑

(แบบ ก.)

สำนักพระราชวัง

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

พระราชทานเพลิงศพ นายสรายุ เพิ่มพูล ท.ช.,ท.ม. ข้าราชการบำนาญ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
ณ สุสานแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

วันเสาร์ ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๔.๐๐ น. พระราชทานเพลิง.

วัชรวิมล/...../ท.น.

วัน	หน้าที่
	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายสรายุ เพิ่มพูล
	เพื่อทราบ
	ติดต่อขอรับหีบเพลิงพระราชทานที่กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง
	ไปปฏิบัติ เจ้าภาพไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอย่างใดทั้งสิ้น.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยก็ให้ถามผู้รับสั่ง
โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

กำหนดที่สุท

สำนักพระราชวัง

สวนจิตรลดา กทม. ๑๐๓๐๓

โทร. ๐ - ๒๒๔๒ - ๕๕๓๑

โทรสาร ๐ - ๒๒๔๐ - ๐๓๓๘

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เลขที่ - จำนวน ...๑... แผ่น () ตัว () ตัวมาก (///) ตัวที่สุด

จาก ท่านผู้หญิงจรูญจิตต์ ที่พระ ราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙

เรียน นายปวิณ ชำนิประศาสน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

โทรสาร ๐ - ๕๓๑๑๒ - ๑๑๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

(นายปวิณ ชำนิประศาสน์)

ด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพวงมาลาแก่ศพ นายสรายุ เพิ่มพูล อายุ ๗๖ ปี อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เคยปฏิบัติงานประจำที่โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย จังหวัดเชียงใหม่ และปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาของโครงการฯ ถึงแก่อนิจกรรมด้วยโรคเมะเร็งปอด ตั้งศพบำเพ็ญกุศลอยู่ที่ ศาลาอัฐิวัดร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ในวันอังคารที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๒๐.๐๐ น. โดยขอให้ท่านเป็นผู้เชิญพวงมาลาในพระนามาภิไธยวางที่หน้าศพ นายสรายุ เพิ่มพูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และดำเนินการตามพระราชประสงค์ต่อไป ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ กองพระราชพิธี สำนักพระราชวัง จะจัดส่งพวงมาลาพระราชทานไปที่ท่าอากาศยานเชียงใหม่ และติดต่อกับเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดเพื่อประสานในการรับพวงมาลาโดยตรง

อภินันท์ กวี :-

(ท่านผู้หญิงจรูญจิตต์ ที่พระ)

ราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙

รมกิจการในพระบรมวงศานุวงศ์

องราชเลขานุการในพระองค์

มเด็จพระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙

หมายรับสั่งที่ ๓๖๒๐

(แบบ ก.)
สำนักพระราชวัง

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดให้ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดเชียงใหม่ เชิญพวงมาลา ดอกไม้จันทน์ และผ้าไตร ๕ ไตร ไปวางที่หน้าทับศพ นายสรานู เพิ่มพูล
ท.ช.,ท.ม. ที่หอประชุมชูติวัตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

วันศุกร์ ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๘.๐๐ น.

วัชร/พิมพ์ / /ทาน

วัน	หน้าที่
	พนักงานพระราชพิธี
	นำหมายเรียน เจ้าภาพศพ นายสรานู เพิ่มพูล
	เพื่อทราบ.

ทั้งนี้ให้จัดการตามหน้าที่และกำหนดวันตามรับสั่งอย่าให้ขาดเหลือ ถ้าสงสัยให้ถามผู้รับสั่ง
โดยหน้าที่ราชการ

ผู้รับรับสั่ง

คำนำ

“ชีวิตงามนามสราญ” เป็นหนังสือที่เกิดจากความอุทิศสละ และความตั้งใจดี ของคณะทำงานที่เพียรใช้ความละเอียดละเมียดละไมในทุกขั้นตอน เพื่อเป็นเกียรติแด่ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ผู้สุขุมคัมภีรภาพ ปุชนิยบุคคลของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดังนั้น ทุกถ้อยคำ ทุกข้อความ และทุกภาพ คือการกลั่นจิตเพื่อบูชา คุณงามความดี ของผู้วายชนม์

กว่าชีวิตจะงามได้อย่าง อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ต้องอาศัยเวลาบ่มเพาะ ทั้งชีวิตของคนคนหนึ่ง ที่ได้อุทิศตนเพื่องานมากกว่าความสุขส่วนตัว ทุกบทตอนในชีวิตของท่านได้รวบรวมไว้ในหนังสือเล่มนี้ คณะผู้จัดทำเชื่อว่า ผู้อ่านจะซึมซับตัวตนและผลงาน หลากหลายแง่มุมในชีวิตของท่านได้มากขึ้น

หนังสือเล่มนี้จะไม่สำเร็จ หากไม่มีข้อมูลจากท่านทั้งหลาย ภาพถ่ายจากคนใกล้ชิด ศิษย์กตัญญู ตลอดจนฝ่ายเรียบเรียง และฝ่ายศิลปกรรม ที่สามารถน้อมนำคุณงามความดี มาแสดงให้เห็นประจักษ์ เพื่ออนุชนทั้งหลายจะได้มีหลักในการดำเนินชีวิตให้งามเงาเช่น นามอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ผู้จากไกลแต่คุณงามความดียังคงอยู่

คณะผู้จัดทำขอฝากหนังสือ “ชีวิตงามนามสราญ” ไว้ในบรรณพิภพ เพื่อเป็นมรดกสพ สะท้อนคุณค่าความดีงามของสถาบันการศึกษานาม “มหาวิทยาลัยแม่โจ้”

คณะผู้จัดทำ
มีนาคม ๒๕๖๑

สารบัญ

พระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้	๑
สรณชีวิต: ชีวิตสรณ	๙
เรียงร้อยเรื่องเล่า	๑๗
กรองถ้อยร้อยคำอาลัย	๓๗
ภาคผนวก	๖๕
รายนามผู้มอบพวงหรีด	
รายนามผู้สนับสนุนจัดทำหนังสือ “ชีวิตงามนามสรณ”	
รายนามผู้สนับสนุนโรงทาน	
รายนามผู้สนับสนุนด้านอื่น	
คำขอบคุณ	
คณะผู้จัดทำหนังสือ “ชีวิตงามนามสรณ”	

“ชีวิตงามนามสราญ”

ศาสตร์พระราชาคือปรัชญาเลอล้ำค่า
น้อมนำพาชีวาสุขสร้างศักดิ์ศรี
ชีวิตงามนามสราญเพิ่มพูนทวี
ด้วยวิถีความพอดีพอประมาณ
สุขสันต์โดยสมณะประจักษ์แจ้ง
อาจารย์สราญแสดงแบบสือสาร
ความเรียบง่ายเพียงพอเป็นตำนาน
คนกล่าวขานชีวิตงามนามสราญ
งามชีวิตอาจารย์เมตตาศิษย์
งามความคิดแนวทางนักบริหาร
งามน้ำใจน้ำคำจำดวงมาน
งามวันวารบทคนเกษียณราชการ
งามครรลองคล่องใจคนอยู่หลัง
งามพลังผูกพันสรรค์สืบสาน
งามภาพพิมพ์ “แม่ใจ” คนชำนาน
ชีวิตงามนามสราญคือความจริง

ด้วยความเคารพชีวิตงามนาม “อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล”

ผู้ร้อยคำ: ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรทิพย์ คำดี

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทาน
เพลิงศพ นายสรายุ เพิ่มพูล ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม
เป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ผู้วายชนม์ และวงศ์ตระกูลอย่างหาที่สุดมิได้

หากความทราบโดยญาณวิถี ถึงดวงวิญญาณของ นายสรายุ เพิ่มพูล
ได้ด้วยประการใดในสัมปรายภพ คงมีความปลาบปลื้มซาบซึ่งเป็นล้นพ้น
ในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับพระราชทานเกียรติอันสูงยิ่ง ในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

ข้าพระพุทธเจ้าผู้เป็นน้อง และหลาน ๆ ขอพระราชทานกราบถวายบังคม
แทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้
และจะเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม เป็นสรวพลีริมงคลแก่ข้าพระพุทธเจ้า
และวงศ์ตระกูลสืบไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า

ครอบครัวเพิ่มพูล

สำนักในพระมหากรุณาธิคุณ

เมื่อความทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า นายสรายุ เพิ่มพูล ได้ถึงแก่กรรม สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานพวงมาลาวงหน้าหีบศพ ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม เป็นเกียรติยศอันสูงสุด แก่ผู้วายชนม์ และวงศ์ตระกูลอย่างหาที่สุดมิได้

หากความทราบโดยญาณวิถี ถึงดวงวิญญาณของ นายสรายุ เพิ่มพูล ได้ด้วยประการใดในสัมปรายภพ คงมีความปลาบปลื้มซาบซึ้งเป็นล้นพ้น ในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับพระราชทานเกียรติอันสูงยิ่งในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

ข้าพระพุทธเจ้าผู้ซึ่งเป็นน้อง และหลาน ๆ ขอพระราชทานกราบถวายบังคมแทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และจะเกิดทุนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมเป็นสรรพสิริมงคล แก่ข้าพระพุทธเจ้า และวงศ์ตระกูลตลอดไป

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

ครอบครัวเพิ่มพูล

สำนักในพระมหากษัตริย์คุณ

เมื่อความทราบได้ฝ่าพระบาทว่า นายสรายุ เพิ่มพูล ได้ถึงแก่กรรม สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี พระราชทาน พวงมาลา ดอกไม้จันทน์ และผ้าไตรวางหน้าทิบศพ ซึ่งนับเป็นพระกรุณาธิคุณ ล้นเกล้าล้นกระหม่อม เป็นเกียรติอันสูงสุดแก่ผู้วายชนม์ และวงศ์ตระกูล อย่างหาที่สุดมิได้

หากความทราบโดยญาณวิถี ถึงดวงวิญญาณของ นายสรายุ เพิ่มพูล ได้ด้วยประการใดในสัมปรายภพ คงมีความปลาบปล้มซาบซึ่งเป็นล้นพ้น ในพระกรุณาธิคุณ ที่ได้รับพระราชทานเกียรติอันสูงยิ่งในวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

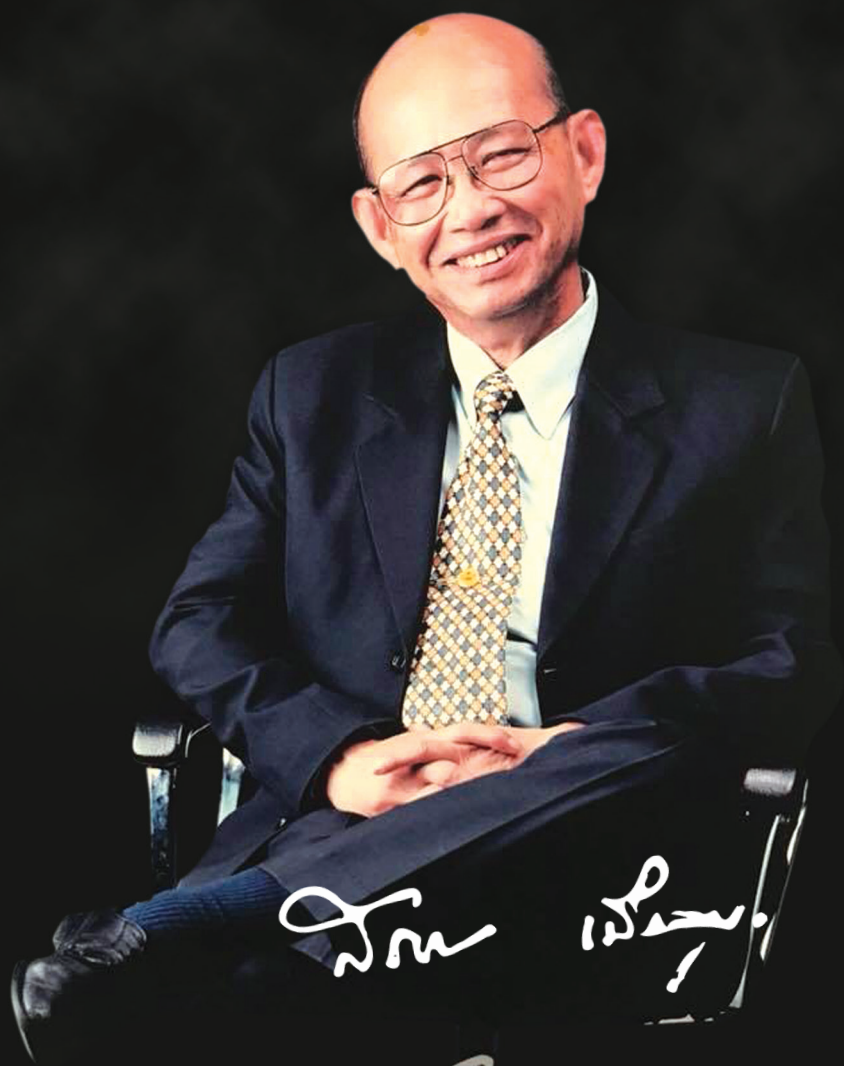
ข้าพระพุทธเจ้าผู้ซึ่งเป็นน้อง และหลาน ๆ ขอพระราชทานกราบถวาย บังคมแทบเบื้องพระยุคลบาท ด้วยความสำนึกในพระกรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ และจะเทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมเป็นสรรพสิริมงคลแก่ข้าพระพุทธเจ้า และวงศ์ตระกูลตลอดไป

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม

ข้าพระพุทธเจ้า

ครอบครัวเพิ่มพูล

“ชีวิตงานนามสราญ”

“การถวายงาน”

การเฝ้ารับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๙ ในการเสด็จฯ สำนวณพื้นที่
เพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยโจ้

การเฝ้ารับเสด็จและกราบบังคมทูลถวายรายงานเกี่ยวกับการสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยโจ้

การกราบบังคมทูลถวายรายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าของโครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย
ตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

การเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ณ สนามวังช้าง มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา และถวายรายงาน เรื่อง
การจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์ 100 ปี สมเด็จพระ

การเฝ้ารับเสด็จสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ณ โครงการส่วนพระองค์
อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

การเฝ้ารับเสด็จและถวายฉลองพระองค์ครูย
แต่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

สราญชีวิต: ชีวิตสราญ

อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เป็นบุตรของ นายหมื่น เพิ่มพูล และนางทองคำ เพิ่มพูล เกิดเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พุทธศักราช 2484 ท่านเป็นคนอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม 6 คน คือ

1. อาจารย์บุญชู เพิ่มพูล (เสียชีวิต)
2. อาจารย์ประเสริฐ เพิ่มพูล (เสียชีวิต)
3. อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล (เสียชีวิต)
4. อาจารย์ศรีเพ็ญ หาญตระกูล (ข้าราชการบำนาญ)
5. นายพูลสุข เพิ่มพูล (เสียชีวิต) และ
6. อาจารย์ ลัดดา เพิ่มพูล (ข้าราชการบำนาญ)

ประวัติการศึกษา :

- ประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาชั้นสูง (เกษตร) จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมเกษตรกรรม จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ จ.ชลบุรี
- วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-เกษตร) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- M.S. (Agronomy) จาก Oklahoma State University ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๔๗ จาก สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สำนักงานสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด

ประวัติการรับราชการ :

- ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๗ ตำแหน่งครูตรี วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๕๐๗ - พ.ศ. ๒๕๑๓ แต่งตั้งเป็นหัวหน้าหมวดสัตว์ปีก วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๕๑๑ - พ.ศ. ๒๕๑๓ แต่งตั้งเป็นหัวหน้าโครงการไร่นาสวนผสม วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๕๑๖ - พ.ศ. ๑๕๑๘ แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชไร่ วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ตำแหน่งครูโท วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
- ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ตำแหน่งอาจารย์โท สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
- ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ ๔ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
- พ.ศ. ๒๕๒๒ - พ.ศ. ๒๕๒๖ แต่งตั้งเป็นหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๒๒ - พ.ศ. ๒๕๒๖ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภาสถาบันจากผู้แทนคณาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

- ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ ๕ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๒๖ - พ.ศ. ๒๕๓๐ แต่งตั้งเป็นคณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๒๖ - พ.ศ. ๒๕๓๐ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภาสถาบันจากผู้บริหาร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๒๙ - พ.ศ. ๒๕๓๐ แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ ๖ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๓๖ แต่งตั้งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
- พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๓๖ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภาสถาบันจากผู้บริหาร
- พ.ศ. ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการศูนย์กล้วยไม้และไม้ดอกไม้ประดับ
- ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ ๗ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

- พ.ศ. ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภาสถาบันจากผู้แทนคณาจารย์
- พ.ศ. ๒๕๓๙ - พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้แทนคณาจารย์
- พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่งตั้งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและทรัพย์สิน
- พ.ศ. ๒๕๔๐ - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
แต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๔๐ - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
แต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๐ - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
แต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้บริหาร
- ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เกษียณอายุราชการ
- ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาอธิการบดีด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
- ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่งตั้งเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์เพื่อให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับพระราชทาน และบำเหน็จรางวัลพิเศษ ดีเด่น

๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๒	เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๙	จักรยาภรณ์มงกุฎไทย
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒	จักรยาภรณ์ช้างเผือก
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕	ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๙	ตริตาภรณ์ช้างเผือก
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๒	เหรียญจักรพรรดิมาลา
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕	ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗	ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก

• พ.ศ. ๒๕๓๑

ได้รับคัดเลือกและได้รับเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติในวันข้าราชการพลเรือนให้เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๓๑

รวมรับราชการและเวลาทวิคูณ ๓๘ ปี ๑๑ เดือน

คำสดุดีเกียรติคุณ^{*}
นายสราญ เพิ่มพูล
ปริญญาวิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาวิชาพืชศาสตร์ (พืชไร่)

นายสราญ เพิ่มพูล สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรม (ปวช. เกษตรกรรม) จากวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่แม่โจ้ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๕ ต่อมาได้สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรครูมัธยมเกษตรกรรม (ปมก.) จากวิทยาลัยเกษตรกรรม บางพระชลบุรี พุทธศักราช ๒๕๐๗ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ - เกษตร จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร เมื่อพุทธศักราช ๒๕๑๕ จากนั้นได้รับทุน AID จากประเทศสหรัฐอเมริกาให้ไปศึกษาต่อและได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา Agronomy (พืชไร่) จาก Oklahoma State University ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อพุทธศักราช ๒๕๒๑

ด้านการงาน ท่านเข้ารับราชการในตำแหน่งครูตรี วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่แม่โจ้ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๗ เป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลทั้งในด้านวิชาการและในด้านการบริหาร ในด้านวิชาการนั้น นายสราญ เพิ่มพูล เป็นผู้เขียนเอกสารการสอนและสอนในรายวิชาต่าง ๆ อาทิ การปรับปรุงพันธุ์พืช การผสมพันธุ์พืช ธัญพืชตระกูลถั่ว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเป็นที่ปรึกษาปัญหาพิเศษและวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

นอกจากผลงานวิชาการดังกล่าวข้างต้น นายสราญ เพิ่มพูล ยังเป็นผู้มีผลงานด้านการทดลอง ทดสอบและวิจัยมากมาย อาทิ เมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๑ ได้ทดลองวิธีการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองโดยวิธีการต่าง ๆ พุทธศักราช ๒๕๓๒ ได้ศึกษาการใช้รังสีเพื่อปรับปรุงพันธุ์ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์และงา พุทธศักราช ๒๕๓๔ - ๒๕๓๕ ได้ทดสอบศักยภาพของข้าวสาลีเพื่อขอรับรองเป็นพันธุ์พืชใหม่ เป็นต้น

ส่วนในด้านบริหารนั้น ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่และบริหารงานในระดับต่าง ๆ อาทิ หัวหน้าหมวดวิชาสัตวปีก หัวหน้าโครงการไร่นาสวนผสม หัวหน้าสาขาวิชาพืชไร่ หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช คณะบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและทรัพย์สิน ประธานอนุกรรมการฝ่ายจัดเตรียมสถานที่และพันธุ์ไม้

^{*} สัจจิตพิพิธพระราชทานปริญญานัฏ มหาวชิราวุธแม่โจ้ ครั้งที่ ๒๔ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ในงานกล้วยไม้เอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ ๔ (APOC 4) ซึ่งจัดเมื่อพุทธศักราช ๒๕๓๕ และดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๕

นอกจากนี้ ท่านยังได้ปฏิบัติงานบริการสังคมในตำแหน่งต่าง ๆ อาทิ เป็นประธานฝ่ายสำรวจและประเมินนิเวศวิทยานักกล้วยไม้คืนสู่ป่า ในโครงการคืนชีวิตกล้วยไม้ไทยสู่ไพรพฤกษ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และเป็นที่ปรึกษาโครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงายในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ที่ตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

โดยที่ นายสรณ เพิ่มพูล เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านพืชไร่ที่สร้างคุณประโยชน์แก่วงการศึกษาและทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคม จนเป็นที่ยอมรับและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนทั่วไปนับเป็นบุคคลที่มีเกียรติประวัติและคุณสมบัติเหมาะสมสมควรได้รับพระราชทานปริญญาวิตยาศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาพืชศาสตร์ (พืชไร่) เพื่อเป็นเกียรติประวัติสืบไป

คำสดุดีเกียรติคุณ^๒ นายสราญ เพิ่มพูล ศิษย์เก่าดีเด่น

นายสราญ เพิ่มพูล สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (เกษตร) จากวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๔ (แม้อายุที่ ๒๔) สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมเกษตรกรรม จากวิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ จังหวัดจันทบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท (ศึกษาศาสตร์ - เกษตร) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และศึกษาต่อในระดับปริญญาโท M.S. (Agronomy) จาก Oklahoma State University จากประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นยัง สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร หลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง จากสถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สำนักสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด นายสราญ เพิ่มพูล เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถ จนประสบความสำเร็จในวิชาชีพ โดยรับราชการด้วยความวิริยะ อุตสาหะ และอุทิศตนเพื่อพัฒนากิจการของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ นับตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบัน โดยได้ดำรงตำแหน่งอันทรงเกียรติต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ดังนี้

เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๖ ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร ปีพุทธศักราช ๒๕๓๒ ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปีพุทธศักราช ๒๕๓๖ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโครงการศูนย์กล้วยไม้และไม้ดอกไม้ประดับ ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอนุกรรมการสามัญประจำมหาวิทยาลัย และรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและทรัพย์สิน ปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

นายสราญ เพิ่มพูล เป็นแบบอย่างที่ดี ในการพัฒนาดตนเองและวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะได้เข้ารับการศึกษาอบรม จากหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๖ เข้าฝึกอบรมด้าน Plant Genetic Resources ที่ประเทศญี่ปุ่น ด้วยทุนของรัฐบาลญี่ปุ่น ตามแผนโคลัมโบ และในปีพุทธศักราช ๒๕๒๙ ได้เข้าศึกษาในหลักสูตรจิตวิทยาความมั่นคง รุ่นที่ ๔๗ ที่สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง สำนักงานสารนิเทศกองบัญชาการทหารสูงสุด

โดยที่ นายสราญ เพิ่มพูล เป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถรับราชการด้วยความวิริยะ อุตสาหะสร้างคุณประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้และสังคมส่วนร่วมเป็นเนืองนิตย์ ช่วยดำรงและเชิดชูเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จนเป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชน จึงนับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีเกียรติประวัติ และคุณสมบัติเหมาะสม สมควรได้รับการสดุดีเกียรติยศเป็นศิษย์เก่าดีเด่นของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ สืบไป

^๒ สัจจิตร์พิธีพระราชทานปริญญานัทร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ ๒๕

“สราญล้นผองอินทนิลแสนเศร้าโศก”

อินทนิลพริ้วหล่นบนพื้นหล้า
คือธรรมชาติของโลกความเป็นไป
สราญล้นผองอินทนิลแสนเศร้าโศก
เพราะร่วมรกรากรักกันเป็นอาภิน
คือบุรุษผู้ฝั่งผายพางพิชญา
คือสมณะเรียบง่ายและเกื้อกูล
คือผู้สุขุมละมุนละไมมาด
คือผู้บริหารชาญเฉียวเจตปัญญา
ชีวิตงามนามสราญคือรอยทาง
คือรอยธรรมสันโดษที่โปรดปราน

เพื่อบุชาธรณินผู้เป็นใหญ่
คือวิสัยแห่งธรรมลำนำชีวิน
สุดวิสัยจอมจ่อมจุกทุกข์ถวิล
สราญล้นไร้สุขปลุกอาดูร
คือศรัทธาแห่งพิชพันธุ้ไม่เสื่อมสูญ
คือ “สราญ เพิ่มพูล” ผู้ผ่านกาลเวลา
คือเบื้องปราชญ์รู้หลักแก้ปัญหา
คือคุณค่าของคนผลของงาน
คือรอยดางสร้างแม่ใจให้ไพศาล
คือสราญชีวิตพิสิฐตระการ

ด้วยศรัทธาและอาลัย

ผู้ประพันธ์ อาจารย์สุนทร คำยอด

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรียงร้อยเรื่องเล่า

อภิลักษณ์อาจารย์ผู้ผูกพันกับแม่ใจ

รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช

แม่ใจ ๓๒

- พวกผมแม่ใจ ๓๒ ประมาณ ๑๓๐ คน เข้าเรียนแม่ใจระดับ ปวช. เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๐ พอเริ่มเรียนก็เห็น อ.สราญ เพิ่มพูล สอนนักศึกษาแม่ใจอยู่บริเวณคอกไก่ของมหาวิทยาลัยแม่ใจ แต่จะได้เรียนกับ อ.สราญ ก็เมื่อขึ้นปี ๒ ปวช. วิชาเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ตนเอง (เพราะ อ.สราญ ต้องดูแลฟาร์มไก่ด้วย)
- อ.สราญ มีวิญญานความเป็นครูสูง ดูแลและสอนนักศึกษาแม่ใจ เหมือนพี่กับน้อง เข้มงวด กวดขัน ให้มีวินัยในการเข้าชั้นเรียนและภาคปฏิบัติ ไม่ชอบการขาดชั้นเรียนมีปัญหาอะไร บอกตรง ๆ ท่านจะฟังและยินยอมเสมอ
- ผมเรียนแม่ใจเพียง ๓ ปี จบ ปวช. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ จากนั้นเรียน ป.ตรี ต่อที่ประเทศฟิลิปปินส์ และ ป.โท - เอก ที่สหรัฐอเมริกา ช่วงที่เรียน ป.เอก ที่ Oklahoma State University (O.S.U) เหตุการณ์เหลือเชื่อเกิดขึ้นเมื่อ อ.สราญ ได้ทุนไปเรียน ป.โท มหาวิทยาลัยเดียวกันที่สหรัฐฯ (ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือ ๒๕๑๙) เราพบกันอีกแล้วดีใจมากครับ
- ระหว่างที่เรียนอยู่ที่ O.S.U. ด้วยกัน (คนละสาขา) มีโอกาสอยู่บ้านเช่าเดียวกัน ผมทำอาหาร + หุงข้าวให้อาจารย์ทานและย้ายบ้าน ๒ ครั้ง อาจารย์มีหน้าที่ช่วยล้างจาน และกวาดบ้านให้ในบางครั้ง ผมช่วยขับรถ รับ - ส่ง อาจารย์ เวลาทำงานวิจัย + ไปซูเปอร์มาร์เก็ต + ไปชั้นเรียน (เพราะอาจารย์ขับรถไม่เป็น) + ไปเที่ยวไกล ๆ ถึงชิคาโก แอลเอ และอีกหลายรัฐในสหรัฐฯ
- ระหว่างเรียนอยู่ที่ O.S.U. อาจารย์สราญจะเล่าเรื่องราวในการพัฒนาเติบโตของแม่ใจ และการยกฐานะเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๘ อาจารย์ยังพูดเชิงเล่นเชิงจริง ว่าจบ ป.เอก แล้วให้ผมไปอยู่แม่ใจ ตอนนั้นผมไม่ได้รับปากหรือว่าอย่างไร เพราะยังไม่เคยทำงานในระบบราชการไทย เลยยังไม่แน่ใจแต่ในที่สุด ๑ พ.ศ. ๒๕๒๒ ผมก็มาทำงานที่แม่ใจจนได้
- ๓๒ ปีที่ผ่านมาในชีวิตการทำงานใน ม.แม่ใจ ก็ยังได้สัมผัสกับอาจารย์สราญตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นงานบริหาร งานวิชาการ งานสมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ อาจารย์ยังเป็นครูผมตลอดมา ให้คำแนะนำหลาย ๆ เรื่อง และเราทั้งสองต่างก็ต้องรับบทบาทของการเป็นอธิการบดีของ ม.แม่ใจ (ผมเป็นอธิการบดีต่อจาก อ.สราญ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕)

• ขอขอบคุณอาจารย์ทุก ๆ เรื่องในชีวิตของผม ตั้งแต่มาเป็นลูกแม่ใจ พ.ศ. ๒๕๑๐ ในฐานะลูกศิษย์จนมาทำงานที่แม่ใจตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๒ - ๒๕๕๓ และยังไปมาหาสู่พบปะเยี่ยมเยียนอาจารย์หลังเกษียณอายุราชการจนถึง พ.ศ. ๒๕๖๑ เดือนกุมภาพันธ์ อันเป็นวาระสุดท้ายของชีวิตอาจารย์ ขอให้ดวงวิญญาณของอาจารย์ไปสู่สรวงสวรรค์อันบริสุทธิ์สวยงาม สง่างาม และมีความสุขตลอดไป

ด้วยจิตคารวะ

รองศาสตราจารย์ ดร.เทพ พงษ์พานิช (แม่ใจ 32)

อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ใจ

อดีตนายกสมาคมศิษย์เก่าแม่ใจ

อดีตประธานสมาคม น.ร.ไทยใน O.S.U., U.S.A

“อาจารย์สราญ เพิ่มพูล อาจารย์ที่เป็นยิ่งกว่าอาจารย์”

นายอำนาจ เดชะ

แม่ใจ ๔๙

มีผู้เปรียบเทียบยกย่องครูบาอาจารย์ว่า เปรียบเสมือนเรือจ้างที่ส่งคนขึ้นฝั่งจนสำเร็จ คำอุปมาอุปไมยนี้ คือ ครูบาอาจารย์ได้สั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์จนจบออกไปประกอบสัมมาอาชีพหาเลี้ยงตัวเองได้นั่นเอง แต่สำหรับท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล คนนี้นอกจากลูกศิษย์จะจบออกไปมีการมีงานมีอาชีพกันแล้ว ท่านยังไม่ได้ถือว่าหน้าที่ตัวเองจบแล้ว แต่ยังเฝ้าห่วงใยติดตามดูแลทุกข์สุขของลูกศิษย์ทุกคนอยู่เสมอ ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิต (ไม่ได้เขียนเกินจริง ขอให้ท่านจงจินตนาการ แล้วจะทราบว่าเป็นเรื่องจริง) ฉะนั้น คำว่า “อาจารย์” ในความรู้สึกของผมที่มีต่ออาจารย์สราญ อาจจะไม่เพียงพอ “เพราะอาจารย์เป็นยิ่งกว่าอาจารย์จริง ๆ สำหรับลูกศิษย์ทุกคน” โดยเฉพาะสำหรับผมถือว่า อาจารย์เปรียบเสมือนพ่อคนที่สองของผมเลยครับ

ผมรู้จักกับอาจารย์สราญครั้งแรก ก็ตอนที่ได้มาเป็นลูกศิษย์อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแม่ใจ รุ่น ๔๙ สาขาวิชาพืชไร่ ที่อาจารย์เป็นหัวหน้าภาควิชาอยู่ พอมาเรียนได้สักระยะหนึ่งในปีแรก ก็เกิดเหตุที่ทำให้ได้มาเป็นลูกศิษย์นักฎิของอาจารย์ ผมยังจำวันนั้นได้ดีเหมือนเพิ่งผ่านไปไม่นาน วันนั้นเป็นชั่วโมงที่สาขาพืชไร่รุ่นผมต้องออกไปดำนากัน ในแปลงนาของสาขาพืชไร่ พวกเราดำนากัน จนถึงเย็นหลายคนก็เริ่มแยกย้ายกันกลับที่พัก ส่วนผมบังเอิญเห็นยังมีพื้นที่ว่าง ที่ยังไม่ได้ดำนา เหลืออยู่อีกส่วนหนึ่งก็เลยอยากจะทำนาให้เสร็จไป ให้เต็มพื้นที่ จึงอยู่ดำนาต่อจนเสร็จ

พอขึ้นมาจากแปลงนา ก็เห็นอาจารย์ยืนมองอยู่ข้างรถจักรยานยนต์ยี่ห้อคันดำสีแดงคันโปรดของอาจารย์ มีร่มเสียบอยู่ที่ตะแกรงหน้ารถ อาจารย์เรียกผมไปหาแล้วถามว่า เป็นคนที่ไหน จบมาจากไหน แล้วตอนนี้พักอยู่ที่ไหน ผมก็ตอบให้รายละเอียดอาจารย์ไป อาจารย์ก็ถามว่ามาพักอยู่ที่เรือนกระเจก พืชไร่นะไหม จะได้ไม่ต้องเสียค่าที่พัก แต่ต้องคอยจดบันทึกรายละเอียดงานวิจัยในเรือนกระเจก ให้อาจารย์นะ ผมก็ตอบตกลงไปโดยขอเอาเพื่อนมาอยู่ด้วยอีกสองคน หลังจากนั้นก็ทำให้มีโอกาสได้มาสัมผัสกับตัวตนของอาจารย์ ได้ซึมซับและเรียนรู้แนวคิด ทศนคติและหลักการทำงาน ตลอดจนวิถีของการใช้ชีวิตทั้งการทำงานและการดำรงชีวิตของอาจารย์ ซึ่งนับว่ามีคุณค่า และก่อเกิดประโยชน์กับผมเป็นอย่างมากในการนำเอามาปรับประยุกต์ใช้ทั้งการทำงาน และการดำรงชีวิตจนก้าวมาถึงจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

อาจารย์สราญเป็นคนดีมีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มัธยัสถ์ขยันขันแข็งและทุ่มเทให้กับการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทุ่มเทชีวิตจิตใจในการทำงานให้แก่แม่โจ้ เพื่อมุ่งหวังให้แม่โจ้เจริญรุ่งเรือง และเกิดความรักความสามัคคี ที่เหนียวแน่นของ “ลูกแม่โจ้” ลักษณะเด่นของอาจารย์อีกอย่างหนึ่ง คือ เป็นคนช่างสังเกตและใส่ใจในรายละเอียดในเกือบจะทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว เรื่องของเพื่อนร่วมงานและลูกศิษย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้อาจารย์สามารถวิเคราะห์เรื่องต่าง ๆ ได้ค่อนข้างแม่นยำ ส่งผลให้งานที่ออกมาเกิดความผิดพลาดน้อย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

นอกจากนั้น อาจารย์ยังเป็นคนที่มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ สังเกตได้จากงานของสำนักพระราชวังและโครงการตามแนวพระราชดำริ อาจารย์จะให้ความสำคัญมาก และคอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ยกตัวอย่างเช่น โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย อันเป็นโครงการในพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองงาย

อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ท่านที่ได้รับเชิญให้เข้ามาเป็นที่ปรึกษาโครงการ เมื่อปี ๒๕๓๘ พร้อมกับคณะทำงานของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ อาจารย์กับคณะก็รีบเข้ามาในพื้นที่ เพื่อร่วมวางแผนพัฒนาพื้นที่และคอยกำกับดูแลงานต่าง ๆ อย่างใกล้ชิดตลอดมา จนเมื่อถึงเวลาที่ต้องเกษียณอายุราชการจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ อาจารย์ก็ได้เข้ามาช่วยทำงานในโครงการ โดยกินนอนอยู่ในพื้นที่ของโครงการ อยู่ประมาณสองปี จนส่งผลให้โครงการสามารถที่จะเลี้ยงตัวเองได้ และกลายเป็นแหล่งศึกษาดูงานของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ มาจนถึงปัจจุบัน

จากบัดนั้นจนถึงบัดนี้ก็เกือบ ๓๔ ปีแล้วที่ผมได้รู้จักและเป็นลูกศิษย์อาจารย์ ผมได้รับสิ่งดี ๆ มากมายจากอาจารย์ และอาจารย์ก็มักจะอยู่ในเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ของชีวิตผมเสมอ จนกระทั่งอาจารย์ได้ออกไปทำสวนของตนเองที่ลำพูนและผมย้ายมาทำงานที่กรุงเทพฯ ผมก็เลยไม่ค่อยได้ติดต่อกับอาจารย์ เพราะภารกิจของงาน จนได้รับข่าวจากน้องน้อย ซึ่งเป็นหลานสาวของอาจารย์ว่า อาจารย์ป่วยหนักเข้าโรงพยาบาลและถามถึงผม ครั้งนี้ผมใจหายอย่างบอกไม่ถูก เลย video call คุยกับอาจารย์ผ่านมือถือของอาจารย์เจิงชัย โดยมีอาจารย์เจิงชัยเป็นล่าม เพราะอาจารย์ใส่สายครอบปากและจุกทำให้คุยไม่สะดวก วันนั้นดูสีหน้าอาจารย์แจ่มใสและอารมณ์ดีมาก พอถึงวันหยุดผมก็รีบไปเยี่ยมอาจารย์ที่โรงพยาบาล ซึ่งอาจารย์ยังอยู่ในห้องปลอดเชื้อ พอเห็นผม อาจารย์จับมือผมบีบแน่นแล้วลืกลึกก็ค่อย ๆ กลับไปทั้ง ๆ ที่ยังจับมือผมบีบอยู่ ผมรู้ทันทีว่าอาจารย์คงรอผมมาเยี่ยม เพื่อให้หมดห่วงก่อน แล้ว “อาจารย์ถึงจะไป” ยิ่งมารู้จากน้องน้อยว่า อาจารย์นับวันเลยว่า อีกกี่วันผมจะมา ทำเอาผมหน้าตาซีมนี่คือเหตุผลที่ผมบอกว่า อาจารย์สราญห่วงใยลูกศิษย์ตรววจนวาระสุดท้ายของชีวิต แล้วอาจารย์จะไม่ใช่ยิ่งกว่าอาจารย์ไฉ่ยิ่งไฉ่ครับ พอผมกลับมากรุงเทพฯ ได้สองวันอาจารย์ก็จากไปอย่างสงบ

ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก ตลอดจนอำนาจแห่งกุศลผลบุญที่ผมได้สั่งสมมาทั้งในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี จงส่งผลดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล จงไปสู่สุคติบนสรวงสวรรค์ชั้นฟ้าด้วยเทอญ

ด้วยความรักและเคารพสุดหัวใจ

อำนาจ เดชะ

แม่ใจ ๔๗

ด้วยอาลัยถึงอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิต มะลิสวรรณ

แม่ใจรุ่น ๒๐

ย้อนเวลาเมื่อได้ร่วมกิจกรรมของ “องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย หน่วยแม่ใจ (อกท. หรือ FFT: Future Farmers of Thailand, Maejo Chapter) “ครั้งแรกเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งขณะนั้นมีอาจารย์บุญมาก กล่อมจอหอ และอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของ อกท.หน่วยแม่ใจ รองศาสตราจารย์ ดร.เทพประสงค์ วรยศ รองผู้อำนวยการ และศาสตราจารย์พิเศษ ดร.วิภาต บุญศรี วังซ้าย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรม เชียงใหม่ (แม่ใจ) ผู้ก่อตั้งและดูแลสนับสนุนงานนี้มาโดยตลอด

ผมได้รับเชิญเข้าไปช่วยงาน FFT. ด้านวิชาการร่วมกับอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เพื่อจัดทำเอกสารการประชุมและฝึกอบรมร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา อกท. หน่วยต่าง ๆ ของวิทยาลัยเกษตรกรรมทั่วประเทศ เพราะเห็นว่ามีความเหมาะสมการณ์การดูงานและเคยเข้าร่วมประชุมใหญ่ประจำปีขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (FFA. National Convention) มาก่อน

กิจกรรมที่สำคัญ เมื่อกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้วิทยาลัยเกษตรกรรมต่าง ๆ ที่มีหน่วย FFT จัดกิจกรรมการประชุมใหญ่ระดับชาติ ขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนประจำปี กลางเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดย FFT หน่วยแม่ใจ จัดออกร้านแสดงนิทรรศการเทคโนโลยีการเกษตร และร่วมการประชุมใหญ่ FFT ครั้งนี้ด้วย

ร้านนิทรรศการกิจกรรม FFT หน่วยแม่ใจ ได้รับความสนพระทัยจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ขณะเสด็จเยี่ยมทอดพระเนตรงานนี้ พระองค์ตรัสถามกิจกรรมที่แสดงอยู่เป็นเวลานาน โดยมีอาจารย์บุญมาก กล่อมจอหอ และอาจารย์วิภาต บุญศรี วังซ้าย ถวายรายงาน

อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ที่ปรึกษา FFT. หน่วยแม่ใจ กราบบังคมทูลถวายรายงานเครื่องหมายสัญลักษณ์และกิจกรรมขององค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ที่ใช้ในการประชุมใหญ่ ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีฯ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเป็นการส่วนพระองค์ทอดพระเนตรกิจกรรม FFT หน่วยแม่ใจ บริเวณกระท่อม FFT วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ (แม่ใจ) เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖

นับว่า อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล มีส่วนสำคัญที่ขับเคลื่อนกิจกรรม FFT หน่วยแม่โจ้ให้เป็นจุดเด่นและสำคัญในงาน และเป็นที่ยอมรับในการจัดตั้งหน่วยอื่น ๆ ในสถานศึกษาเกษตรกรรมกรวมอาชีวศึกษา เพื่อการฝึกอบรมสมาชิกเกษตรกรในอนาคตให้เป็นต้นแบบของเยาวชน ที่มุ่งสู่การเป็นผู้นำเกษตรกร

อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เป็นอาจารย์ที่ลูกศิษย์รักใคร่นับถือมากที่สุดคนหนึ่ง เป็นอาจารย์ที่ใกล้ชิดนักศึกษา ในกิจกรรมต่าง ๆ แม้เมื่อเกษียณอายุราชการแล้วยังไปมาหาสู่ลูกศิษย์ที่ต่าง ๆ อยู่เป็นนิจ ท่านมีความสุภาพ อ่อนโยน ให้อภัยแก่ศิษย์ ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ท่านมีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายและสันโดษ

คุณความดีและผลงานอันเป็นคุณูปการต่อแวดวงการศึกษาเกษตรของประเทศและของมาตุภูมิแม่โจ้ได้เป็นบุญ กุศลให้ท่านได้ไปสู่ในสัมปรายภพด้วย เทอญ

ปูชนียบุคคลผู้เป็นแบบอย่างของความเป็น “ครู”

เรื่องชัย จูวัฒนสราญ (อ้อ) แม่โจ้ ๔๖

ท่านศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรี วังซ้าย ได้มีอมตะวาจาแด่ลูกศิษย์ของแม่โจ้ว่า “งานหนักไม่เคยฆ่าคน” ผมคิดว่าผู้ที่เหมาะสมจะเป็นพรินเตอร์ที่สุด ก็จะต้องเป็น “ท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล” ผู้เป็นหนึ่งในตำนานการประพันธ์เพลงกลีกรรม เพราะ “ชีวิตจิตใจมอบให้แม่โจ้” ท่านอาจารย์รักผืนแผ่นดินแม่โจ้แห่งนี้ทุกตารางนิ้ว พวกเราต้องช่วยกันรักษาไว้ หลายครั้งที่งานมอบหมายไปแล้วไม่ได้รับการตอบสนองหรือไม่สัมฤทธิ์ผล ท่านอาจารย์มักพูดเสมอว่า “ใครไม่ทำ เราทำเอง” แล้วพวกเราก็จะระดมสรรพกำลังลงมือทำจนงานสำเร็จไปด้วยดีทุกครั้ง ผมเคยนั่งวิเคราะห์ดูพบว่า สิ่งที่ท่านอาจารย์ลงมือทำเพราะท่านเป็นนักปฏิบัติ โดยมีความรับผิดชอบเป็นตัวกำกับ เป็นวินัยที่ยอดเยี่ยมของความเป็นลูกแม่โจ้ ผลพลอยได้ทำให้พวกเราเกิดประสบการณ์เรียนรู้ ลองผิด ลองถูก จนเกิดความเชี่ยวชาญ ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความรัก สนิทสนาม สามัคคีในหมู่พวกเรา เพราะเราต้องลำบากมาด้วยกัน แบ่งปันกันเห็นใจกัน ซึ่งเป็นของประเสริฐที่ลูกแม่โจ้ต้องจดจำเอาไว้ นี่คือสิ่งที่ท่านอาจารย์สอน และปลูกฝังพวกเรามาทุกคนทุกรุ่น โดยลงมือปฏิบัติมากกว่าการพูด

ด้านจริยวัตรส่วนตัวของท่านอาจารย์ เป็นสุภาพบุรุษ ท่านเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ท่านจึงไม่เคยทำร้ายใคร ทั้งการกระทำและวาจา ในทางตรงกันข้ามท่านคอยช่วยเหลือทุกคน ใครมีปัญหามาปรึกษาท่านไม่เคยปฏิเสธ หลายคนจะรู้สึกอบอุ่นเมื่อได้สัมผัสกับท่าน ท่านเป็นคนดีที่ไม่รบกวนใคร เพราะท่านมีปณิธานที่แน่วแน่ในการทำดี พึ่งตนเอง มีวินัยสูงมาก จรรยาบรรณของความเป็นครูมีครบถ้วน ไม่เคยละเมิดศีลห้า และทำในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ ความรักความศรัทธาจึงเกิดขึ้นเมื่อลูกศิษย์ได้สัมผัสกับท่านอาจารย์

ชีวิตส่วนตัว ท่านอาจารย์เป็นคนอารมณ์สุนทรีย์ ผมเคยได้ยินท่านอาจารย์ฮัมเพลงบ่อย ๆ โดยเฉพาะ เพลง For the good time และเพลงสายชล ท่านอาจารย์เป็นคนละเอียดอ่อน เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างรวดเร็ว แก้ปัญหาได้ตรงจุด มีความวิริยะ อุตสาหะ และความอดทนสูงมาก สมารถมีความตั้งใจแน่วแน่ เมื่อลงมือทำต้องสำเร็จ ท่านอาจารย์เป็นคนที่มีความเมตตาสูง เข้าใจคนอื่นตลอด ไม่จำเป็นจะไม่รบกวนใครเลย ท่านเห็นอกเห็นใจลูกศิษย์ทุกคน ไม่มีความลำเอียง

คนเราต้องมีบุญและวาสนา จึงได้พบปะประสพกัน ผมมีบุญที่ได้มีอาจารย์อบรมสั่งสอน
ผมมีวาสนาที่ท่านอาจารย์สราญ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผมมีวันนี้ พระคุณนี้ใหญ่หลวงไม่มีทาง
ตอบแทนได้หมดในชาตินี้

ขอบคุณงามความดีของท่านอาจารย์และบุญบารมีท่านอาจารย์ได้ประกอบมา ได้ส่งให้ดวง
วิญญาณท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล ไปสู่สุขคติอยู่บนสรวงสวรรค์

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ลูก (ศิษย์) เรืองชัย จุวัฒน์สำราญ (อ๋) แม่ใจ ๔๖

คนบดี้คณะผลิตกรรมการเกษตร

ตาสราญของเด็ก ๆ

แพรวา

หากย้อนเวลากลับไปสักประมาณ ๒๐ ปี ถ้าใครได้ขับรถเข้ามาในหมู่บ้านราชพฤกษ์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จะได้เจอกับกลุ่มแก๊งเด็ก ๆ รุ่นเล็กรุ่นใหญ่ วิ่งเล่น บั่นจักรยาน หรือนั่งเล่นขายของ ภายใต้ลานจอดรถของบ้านหลังใหญ่ใจกลางหมู่บ้าน ซึ่งไม่ได้เป็นบ้านของเด็กคนใดในกลุ่มแต่เป็นบ้านของท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัย ในขณะนั้นที่พวกเราเด็ก ๆ รู้จักกันว่า “ตาสราญ”

บ้านของตาสราญเป็นสถานที่ที่เหมาะสมกับการนั่งเล่นขายของของพวกเรา ทั้งลานบ้านที่กว้าง ต้นไม้ร่มรื่น นั่งเล่นกันได้เป็นวัน ๆ ไม่มีเบื่อและถึงพวกเราจะรู้กันว่าตาสราญไม่เคยว่าที่เรามาเล่นกันที่นี่ แต่เราก็ต้องขออนุญาตเจ้าของบ้านมาเล่นในบริเวณบ้านก่อนทุกครั้ง ด้วยกระดาษหนึ่งแผ่น เขียนด้วยลายมือเด็ก ๆ “ขออนุญาตตาสราญ เข้ามาเล่นที่ลานบ้านนะคะ” พร้อมขอให้ตาสราญขีด อนุญาต ไม่อนุญาต แปะไว้ที่ประตูบ้าน เพื่อขออนุญาตเจ้าของบ้านอย่างเป็นทางการ ผ่านไปสองวัน กระดาษแปะอยู่ที่เดิม ตาสราญยังไม่ขีดว่าอนุญาต สงสัยใบเล็กไปมองไม่เห็นเลยเขียนใส่กระดาษอีกแผ่นใหญ่ไปแปะข้าง ๆ ว่า “ตาสราญ กรุณาขีดเครื่องหมายด้วย” วันรุ่งขึ้นกลับมาดู ก็เห็นว่าตาสราญอนุมัติแล้วเลยเล่นกันได้อย่างสบายใจ

ความใจดีของตาสราญยังไม่หมดเพียงเท่านั้น นอกจากรอยยิ้มอันเมตตาที่ส่งมาทุกครั้งที่มีมองพวกเราเด็ก ๆ วิ่งเล่นกัน เรายังได้กินขนมจากตาสราญอีก สุขใจไหนเล่า นั่งเล่นบ้านเขายังได้กินของอร่อยอีก หรือบางวันแม่ก็กลับมาจากที่ทำงานหิ้วขนมถุงใหญ่มาบ้าง หรือบางทีก็เป็นหน่อไม้สด ๆ ถ้าช่วงนั้นเป็นฤดูฝน “ตาสราญฝากมาให้หลาน ๆ กินกัน” แม่บอก วันรุ่งขึ้นก็วิ่งไปขอบคุณตาสราญที่บ้านพร้อมกับหิ้วขนมกลับมาเพิ่มอีก

ในตอนนั้น พวกเรายังเด็กมากยังไม่เข้าใจว่าการเป็นอธิการบดีของตาสราญนั้นมีความสำคัญอย่างไร พวกเรารู้แค่ว่าตาสราญเป็นผู้ใหญ่ใจดีของหมู่บ้านเรา และถึงแม้เวลาจะผ่านมานานหลายปี เด็ก ๆ กลุ่มนี้ก็เติบโต แยกย้ายกันไปคนละทิศทาง แต่ภาพความทรงจำของตาสราญ ผู้ใจดีก็ยังคงเด่นชัดในใจพวกเราเสมอ และอาจารย์สราญ เพิ่มพูล ของชาวแม่โจ้ ก็จะเป็นตาสราญในใจของพวกเราเด็ก ๆ หมู่บ้านราชพฤกษ์ตลอดไป

ด้วยความเคารพรักและคิดถึงคุณตาสราญเสมอ

เด็ก ๆ ชาวหมู่บ้านราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ผมเป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์สราญ ความเป็นลูกศิษย์ มีใช้แต่เฉพาะอาจารย์ ท่านไม่ได้พร่ำสอนแต่วิชาการเท่านั้น หากแต่ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมายของความเป็น “ครู” ของท่าน ที่ต่อ ๆ มาผมได้เอามาเป็นแบบอย่างถือปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในระหว่างการศึกษาต่อ การทำงาน ในเรื่องของความจริงจัง ความเสมอต้นเสมอปลายในการทำงานอย่างเข้มงวด ลักษณะอย่างหนึ่งที่ผมแอบเอาบุคลิกของท่านอาจารย์มาใช้ก็คือ ท่วงทำนอง ลักษณะการพูดจาของท่าน ซึ่งอาจจะมีไม่กี่คนสังเกตพบได้ว่า ท่านมีเสน่ห์ตรงนี้มาก มาวันนี้ผมตั้งใจที่ครอบครัวของผมได้มีความผูกพันอย่างแนบแน่นกับท่าน ผมมีหลานชายที่น่ารัก ที่มีองค์ประกอบทางสายเลือดของท่านด้วยเช่นกัน

ขอให้ดวงวิญญาณของท่านไปสู่สุคติ

รองศาสตราจารย์ ขยัน สุวรรณ

แม่ใจ ๕๕

ความเก่งและความเชี่ยวชาญของ อ.สราญ

ช่วงเวลาที่ผมสอบผ่านวิชาพันธุศาสตร์มาด้วยดี ผมมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่ยากที่สุดในเทอมต่อมาได้เรียนวิชาปรับปรุงพันธุ์พืชกับ อ.เรืองชัย รู้สึกว่ายากเหมือนกัน มีอยู่วันหนึ่ง อ.เรืองชัย ให้ผสมพันธุ์มะเขือกับพริกอุปกรณ์พร้อมพอดี อ.สราญ ซึ่งจักกรยานผ่านมาสกลัยจะกินข้าวมาใหม่ ๆ เพราะไม้จิ้มฟันยังอยู่ในปากท่านถามว่าทำอะไรกันผมตอบว่า กำลังผสมพันธุ์พืชครับ อ.สราญ บอกว่า หนู ๆ ง่ายมาก แล้วท่านก็เอาไม้จิ้มฟันในปากออกมากหักครึ่งแล้วผสมพันธุ์มะเขือเทศกับพริก ผมคิดอยู่ในใจว่าผสมพันธุ์พืชมันง่ายขนาดนั้นเลยหรือ เวลาผ่านไปหนึ่งอาทิตย์ผมเข้าไปดูผลงานปรากฏว่า ที่ อ.สราญ ใช้ไม้จิ้มฟันผสมพันธุ์ติดผลสมบูรณ์ ส่วนที่พวกผมผสมพันธุ์กลับไม่สมบูรณ์ตั้งแต่นั้นมาผมจึงสมองโปร่งว่า วิชาปรับปรุงพันธุ์พืชไม่ยากอย่างที่คิด

วิโรจน์ ท.๐๑ พี่ไร่ แม่ใจรุ่น ๕๕

เมื่อได้นึกถึงครูผู้ใจดี

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ดิฉันมาบรรจุเป็นข้าราชการสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในฐานะน้องใหม่สังกัดคณะผลิตภัณฑ์การเกษตร สำนักงานอยู่ที่อาคารเรียนรวมด้านหน้ามหาวิทยาลัย มี ผศ.ดร.ธนิศ มลิสุวรรณ เป็นคนบติ มี ผศ.วริทย์ วินิจเขตคำนวณ เป็นเลขานุการคณะ ข้างอาคารมีภาควิชาเกษตรกลวิธาน ซึ่งตอนนี คือ อาคารประเสริฐ ณ นคร ที่ทำการของคณะศิลปศาสตร์ ช่วงเวลาไม่เข้าหรือบ่ายจะเห็นรถเครื่องยี่ห้อฮอนด้าสีแดง มาแวะจอดเติมลมยางพร้อมกับหนุ่มเจ้าของรถซึ่งจะแต่งกายเรียบร้อยข้ามถนนแวะมาทักทายพูดคุยกับผู้บริหารและแวะกินขนมผลไม้กับพวกเราสาว ๆ ที่สำนักงานบ่อย ๆ ดิฉันเป็นเลขาคณบดีจึงได้มีโอกาสต้อนรับดูแลแขกด้วยหน้าที่ใกล้ชิด และได้รู้จักว่าท่านคือ อาจารย์สราญ เพิ่มพูล เป็นอาจารย์สอนอยู่สาขาพืชไร่ ไม่เพียงเป็น “หนุ่มโสด” แต่ท่านใจดี อ่อนน้อม เจ้าระเบียบและเรียบร้อย ให้เวลาอบรมสั่งสอน บอกกล่าวในเรื่องดี ๆ “เฮาจะเล่าหือฟัง” ถือได้ว่าเป็นทั้งพี่ชายและเจ้านายกันตลอดมา พวกเราสาว ๆ หลายคนของคณะผลิตภัณฑ์การเกษตรจึงรักและเคารพท่านมาก ทั้งยังไว้วางใจให้ดูแลส่งข้าวน้ำกันเกือบทุกมื้อ เมื่อจะไปไหน ๆ มี “อี” พวกนี้เจียวจ้าวตามเป็นพรวน พวกเราทุกคนจะถูกเรียกเช่นนี้ ดิฉันเอง คือ “อีแต้ว” (ขอบอกว่าดูแลในที่นี้ คือ ท่านดูแลเรา...๕๕๕)

เมื่อท่านมาเป็นคณบดีคณะผลิตภัณฑ์การเกษตร พวกเราสำนักงานเลขาฯ ร่างหนังสือหรือพิมพ์งานผิด ๆ ถูก ๆ ท่านจะอ่านจะตรวจอย่างละเอียดซึ่งจะใช้เวลาติดหนึ่ง แล้วถ้ายังแก้แล้ว แก้อีก “โดนด่า” แน่นอน

“หลิ่ง..ยะก้านอยู่ตึงวันบ่าฮู้จักจัดจ่า ฮาจะได้บอกฮูเขาจันท้ายกะ”

วันนี้ ๑๖ กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ ขอน้อมระลึกนึกถึงครูและพี่ชายผู้ใจดีคนนี้ในมุมบางส่วนที่ยังจดจำ อยู่ในวันที่ท่านจากเราไปไกลไม่มีวันกลับอีกแล้ว

ฮาไปตวย

๓๐ กว่าปีก่อนร้านก๋วยเตี๋ยวลู่วิ่ง เก้ามะม่วงบนหลังหมืน อร่อยมากในไม่กี่แห่งของแม่โจ้ มื้อกลางวันพวกเราเหล่าสาว ๆ จะนั่งรถผ่านหน้าตึกดินปูย ความที่มัวแต่คุยกันขับเลยผ่านไป แต่อาจารย์จะจอดรถเครื่องสี่แดงที่มีรมเสียบตะกร้ายินกั๊กมือเรียกอยู่ เราจึงต้องถอยกลับมารับท่านพร้อมคำว่า

“ฮูเขาจะไปไหน”

เสียงพร้อมเพรียงกัน “ไปกินก๋วยเตี๋ยเจ้า”

“ฮาไปตวย”

รู้ว่ามือเจ้ามือเลยสั่งกันเพียบ ตอนจ่ายเงินนี้ทำนับเงินขาด ๆ เกิน ๆ ไม่ลงตัวแล้วยังเถียงกันเสียงดังอยู่ในร้าน ก่อนจะมีเสียงแบบรำคาญสุด ๆ สรุปรว่า

“ยั้งๆๆๆ อีหมูนี๋ อายหือเป็นฮาจะจ่ายเอง”

หัดมีมารยาทบ้าง

บ้านพักไม้ ๒ ชั้นของอาจารย์สราญครั้งกระโน้นอยู่ริมลำห้วยใจตรงหัวสะพานเบอร์ลิน ในบริเวณเตาต้มใบยาสูบของสาขาพืชไร่ นักศึกษาพืชไร่หลายคนที่เป็นศิษย์คนสนิทของท่าน ในครั้งนั้นคงจะมีอาจารย์ไฉ่ ดร.เรืองชัย คนหนึ่งละ ต้องเฝ้าเตาต้มทั้งคืนทั้งวัน พวกเราสาว ๆ คณะผลิตฯ มิดิฉัน พี่อ้วน พี่งลักษณ์ พี่เบ๊จ่ายตลาดไปทำกับข้าวให้ท่าน พร้อมกับนักศึกษาข้าวของครัวท่านไม่ได้ทำ พวกเรานี่ละทำ รู้ข้าวของทุกอย่างอยู่ไหนมีไหน หลังจากที่ได้จัดสำหรับเตรียมไว้ให้ท่านแล้วพวกเราจะอยู่พูดคุยสนุกสนานเป็นเพื่อนยามเย็นกัน

ยุคก่อน ๆ ในแม่โจ้นี้นยามเย็นเจิบเหงามากไฟฟ้ายังไม่สว่างไสวเหมือนปัจจุบัน

ทันใดนั้น...! ทุกเสียงจะเจียบลงทันทีที่เสียงรถเครื่องเข้าบ้านมาจอด พร้อมกับเสียงนุ่มเรียบแต่แข็ง ๆ ใส่พวกเราแล้วเดินเข้าห้องไปแบบงอน ๆ ว่า “หมูลูเขาหัดมีมารยาทผ้องเน้อครูบาอาจารย์ป้ออยู่บ้าน”

ขอให้ดวงวิญญาณอาจารย์สุสุขคติเจ้า

สมพร แรกขำนาญ

ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

วันอาลัย

โชคดี ปรโลกานนท์ รุ่น ๔๕

ช่วงเวลา ๑๑ นาฬิกา วันนี้ได้รับข่าวว่าอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ท่านเป็นศิษย์เก่าแม่โจ้ ๒๔ และเป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชไร่ นับว่าเป็นการสูญเสียบุปผนิยบุคคลที่เคารพอย่างสูงและเป็นแบบอย่างที่ดีงามของลูกแม่โจ้ ผมเองนับแต่ย่างก้าวสู่สถาบันแห่งนี้ หลังจากผ่านกระบวนการประเมินรับน้องใหม่เสร็จ ๗ มิถุนายน ๒๕๒๓ ความเป็นลูกแม่โจ้ของผมจึงเริ่มนับตั้งแต่นั้น

พิธีรับขวัญลูกแม่โจ้ใหม่จึงมีคณาจารย์และรุ่นพี่ ๆ มาคอยรับขวัญโดยการสู่ขวัญและผูกข้อมือ อาจารย์สราญเป็นอาจารย์ท่านแรกที่ผมประทับใจและแปลกใจที่สุด เพราะท่านเรียกชื่อโชคดีตั้งวันแรกที่ท่านผูกข้อมือรับขวัญผมสู่อ้อมอกคุณแม่โจ้ ท่านรู้ข้อมูลผมมากพอ เพราะระหว่างท่านผูกข้อมือให้ผมนั้น ท่านจะพูดกับผมไปด้วย ผมเองแปลกใจมากในตอนนั้น คิดไม่ถึงว่าจะมีใครรู้จัก ผมจะต้องเรียนสาขาพืชไร่ที่อาจารย์สราญประจำอยู่

ความอบอุ่นและความประทับใจต่ออาจารย์สราญเริ่มตั้งแต่วันที่ผมเป็นลูกแม่โจ้ ผมเป็นคนเดียวของรุ่น ๔๕ ที่ไม่ได้จบ ปวส. เกษตร แต่ผมเรียน ปวส. ช่างกลเกษตร จึงเป็นเหตุผลที่ท่านจึงเริ่มเฝ้าติดตามดูผมท่านพูดกับผมวันนั้นว่า “เมื่อโชคดีมีโอกาสเข้ามาเรียนที่แม่โจ้ก็ต้องมุ่งมั่นเรียนให้ได้ ถึงแม้ว่าวิชาพื้นฐานจะอ่อนกว่าคนอื่น ๆ ก็ขอให้ตั้งใจนะ” ผมตอบกลับว่า “ครับอาจารย์” ท่านพูดทิ้งท้ายว่า “อย่าให้เสียชื่อเทคนิคโคราช” (ซึ่งเป็นสถาบันเดิมที่ผมจบ) ผมได้ฟังคำนี้ รู้สึกมีแรงผลักดัน เพราะถ้าผมเรียนไม่ผ่านหรือทำอะไรไม่ดีอาจจะส่งผลต่อรุ่นน้องจากเทคนิคโคราชที่จะไปสมัครเรียนในปีต่อไป

ดังนั้นพอเริ่มเรียนและปฏิบัติงานผมจะเรียนด้วยความมุ่งมั่น โดยมี อาจารย์สราญกรุณาให้ความเป็นกันเองที่คอยบอกคอยสอนและฝึกงานในฟาร์มตลอด ภาพของ อาจารย์สราญที่ขับจักรยานยนต์คู่ใจ Honda สีแดง ยังติดตาผมตลอด ท่านจะขับไปดูแลแปลงและพื้นที่รับผิดชอบทุก ๆ จุด ท่านทำงานเยอะมาก ๆ แล้วยังจะต้องสอนอีก ท่านสอนรุ่นผมสองวิชา คือ พืชไร่นา ๑ กับการปรับปรุงพันธุ์พืช เวลาท่านสอนท่านจริงจังแต่ไม่ดุ บางครั้งก็ยิ้มแยมเพราะท่านมักนำเรื่องเล่าที่ไม่เครียดมายกตัวอย่างประกอบ ท่านมักเรียกตัวท่านเองว่า “เรา” ท่านใจเย็นมากและมีสมาธิมาก ขณะที่พาปฏิบัติกับดอกถั่วเหลืองและข้าว ท่านทำอย่างมีความสุข ต่างกับพวกผมอย่างสิ้นเชิง ผมไม่ได้เรียนปฏิบัติงานกับอาจารย์วิภาต ผู้ให้แนวคิด “งานหนัก ไม่เคยฆ่าคน” แต่ผมปฏิบัติงานกับ อาจารย์สราญ วันนั้นฝนตกผมคิดว่าลืมหัดท่านขี่มอเตอร์ไซด์กลับแน่ ๆ

แต่ผิดคาดท่านหยิบเอาร่มมากางยืนดูพวกเราลงแปลงนาท่ามกลางฝนตก นี่แหละเป็นสิ่งที่ท่านปลุกฝังให้เราจดทนสู้งาน จนผลการเรียนของผมอยู่ในระดับที่ดี

ช่วงปิดเทอม ๒ ของปี ๑ หลังจากฝึกงานเสร็จ ผมจึงสมัครออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทที่อำเภอพัวไร่ สิ่งที่ผมไม่คาดคิด คือ อาจารย์สราญ ได้ไปเป็นที่ปรึกษาค่ายอาสา ได้ร่วมออกค่ายกับนักศึกษาหลายสาขาเราร่วมทำงาน ร่วมการกินอยู่ช่วงนี้เอง อาจารย์สราญเปรียบเสมือนพี่ชายเราทุกคน พูดหยอกล้อ สนุกสนาน พวกเราทำงานค่ายอาสา มีความสุขสนุกสนาน จนงานเสร็จก่อนเวลา เวลาที่เหลือก็ได้เรียนรู้ศึกษาชุมชนลือชอเป็นสิ่งที่พวกเราประทับใจสุด ๆ

พอกลับเข้ามาเรียนปกติ ความสัมพันธ์ก็ยังดีขึ้นเรื่อย ๆ อาจารย์จะมอบหมายงานพวกเราจะทำงานจนเสร็จและผลงานก็เป็นที่พอใจ จนพวกเราสำเร็จแยกย้ายกระจายไปตามถิ่นกำเนิด เวลาผมกลับมาที่แม่โจ้และเมื่อกราบศาลแม่โจ้เสร็จ ผมจะต้องไปกราบอาจารย์สราญแทบทุกครั้ง อาจารย์สราญเองก็เช่นกัน ถ้ามีเพื่อนรุ่นเดียวกับผมมาแม่โจ้ ท่านมักจะถามถึงผมเสมอ ผมได้กราบอาจารย์ครั้งสุดท้าย ครบ ๑ ปีพอดี คือ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ในงานเลี้ยงแสดงความยินดีให้กับศิษย์เก่าคณะผลิตกรรมการเกษตร ที่ได้เข้ารับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ซึ่งผมได้ไปร่วมงานด้วย และนี่คือความทรงจำสุดท้ายที่มีต่ออาจารย์สราญ

ผมสังเกตดูแววตาของท่านและความรู้สึกของท่านแตกต่างกับครั้งแรกที่ท่านได้เจอผม ความห่วงใยเปลี่ยนเป็นความภูมิใจ ผมระลึกตลอดเวลา ช่วงเวลาที่มีความทรงจำที่ดีและผูกพันกับชีวิตผม คือ แม่โจ้ และที่แม่โจ้ ก็มีอาจารย์สราญเป็นผู้บ่มเพาะและฝึกฝนให้ผม

ในโอกาสนี้ผมขอแสดงความอาลัยและเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อการจากไปของอาจารย์สราญเพิ่มพูน บุญกุศลที่อาจารย์ได้สร้างมาจงส่งดวงวิญญาณท่านสู่สุคติภพด้วยเทอญ

โชคดี ปรโลกันนท์ รุ่น ๕๕

สาขาพืชไร่ ๒๓๑๐๑๙

อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ชีวิตจิตใจ มอบให้แม่ใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง ป้องพาล

ชีวิตนักศึกษาแม่ใจในสมัยที่ผมเป็นเด็กหอ ในตอนเช้าวันจันทร์จะต้องปฏิบัติงานทำความสะอาดบริเวณหอพัก หากขาดงานจะต้องซ่อมงานหอให้เรียบร้อยก่อน จึงจะมีสิทธิ์ทำบัตรรับส่วนลดค่าโดยสารรถไฟเพื่อกลับบ้านในช่วงปิดเทอม หลังสอบไล่เสร็จจะมีคำสั่งให้ผู้ขาดงานหอไปซ่อมงานกับท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล ซึ่งเป็นผู้ดูแลโรงเรียนไถ่ในเวลานั้น

พวกเราที่เคยขาดงานหอต้องไปพบอาจารย์สราญพร้อมจอบคุ้ยถาด ด้วยว่าอยากเดินทางกลับบ้านเหลือเกิน อาจารย์รอพวกเราอยู่บริเวณคอกไก่เก่า ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับตึกคณะประมง ในปัจจุบัน อาจารย์สั่งการให้วัดพื้นที่และให้ขุดดินบริเวณดังกล่าว ขุดดินกันเป็นคิว ๆ มือไม้แตกยับเยิน เป็นที่เข็ดหลาบกันไปถ้วนหน้าเลยทีเดียว พร้อมกับตั้งใจว่า จะไม่ยอมขาดงานหออีกเป็นอันขาด

ผลจากการช่วยกันขุดดินบริเวณดังกล่าว ทำให้ได้สระน้ำใหม่ขนาดใหญ่สำหรับกักเก็บน้ำเลี้ยงไถ่ในเวลาต่อมา นี่เป็นการสอนให้รู้จักทำงานหนักเป็นครั้งแรกจากท่านอาจารย์

ช่วงเวลาที่ผมเริ่มทำงานที่แม่ใจใหม่ ๆ ผมและเพื่อนร่วมงานหลายคนได้รับโอกาสให้เข้าช่วยงานการจัดเตรียมพันธุ์กล้วยไม้ พันธุ์ไม้ประดับ อาจารย์มีภารกิจรับผิดชอบการจัดตั้งศูนย์ขยายพันธุ์พืช (พื้นที่นี้เป็นที่ตั้งของอาคารพนม สมิตานนท์ ในปัจจุบัน) โดยมีนักศึกษาจากภาควิชาและคณะต่าง ๆ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาช่วยจัดเตรียมจัดหาพรรณไม้เพื่อใช้ประดับทั่วบริเวณ อาจารย์ท่านกล่าวว่า “พืชพันธุ์ชนิดใดที่แม่ใจเรายังไม่มี ให้ช่วยกันจัดหาไว้เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป”

ทุกเช้า ไม่ว่าจะเป็นวันราชการหรือวันหยุด อาจารย์จะไปตรวจสอบการทำงานที่ศูนย์ฯ และแจ้งภาระงานไว้ จากนั้นท่านก็จะเข้าไปทำงานที่สำนักงาน เมื่อพวกเราไปถึงศูนย์ฯ จะพบว่าอาจารย์ท่านอยู่บริเวณนั้นอยู่แล้วทุกครั้ง และมักจะแวะเวียนมาติดตามผลการปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ ทุ่มเวลาให้กับงานโดยไม่ได้นึกถึงเวลาพักผ่อนของตนเอง เป็นแบบอย่างที่ดีแก่พวกเราที่ได้เคยร่วมงานกับอาจารย์

นี่คือการสอนด้วยการปฏิบัติ ให้ได้เรียนรู้ที่จะมุ่งมั่นด้วยใจรักงานและมีความรับผิดชอบ อาจารย์สราญ เพิ่มพูล เป็นอาจารย์ของเรา พวกเราภูมิใจมากครับที่ได้เป็นลูกศิษย์ของท่าน ดังเพลงของแม่ใจท่านหนึ่งว่า ...ชีวิตจิตใจ มอบให้แม่ใจ...

ด้วยจิตคารวะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง ป้องพาล

“ความสัมพันธ์ ลุง กับ หลาน”

ตั้งแต่ผมจำความได้ จะได้ยินชื่อ “ลุงราญ” ว่าเป็นพี่ชายของคุณแม่ ทุกครั้งที่ลุงราญมาเที่ยวหาที่บ้าน จะมีผู้ติดตามมาด้วยเสมอ ในขณะนั้นไม่ทราบว่าเป็นเหตุใดจึงมีผู้ติดตามอยู่เสมอ ช่วงประมาณปี ๒๕๔๐ เป็นช่วงที่ผมจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ตอนนั้นเลือกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เนื่องจากผมเรียนไม่เก่งจึงสอบไม่ติดทีใดเลย มีวันหนึ่งคุณลุงมาเที่ยวหาที่บ้านโดยบังเอิญ หลังจากทราบผลการสอบคุณลุงถามว่าอยากมาเรียนที่แม่โจ้ไหม ไปยื่นใบสมัครไว้สิ เป็นครั้งแรกที่ผมได้ยินชื่อ “แม่โจ้” และไม่เคยทราบเรื่องอื่น ๆ รวมถึงเรื่องรับน้องของแม่โจ้มาก่อน

หลังจากผ่านกระบวนการคัดเลือกและได้เข้าร่วมกิจกรรมแรกคืองานเลี้ยงที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้กับนักศึกษาใหม่ทุกคน ตอนแรกผมนั่งโต๊ะเดียวกับคุณลุง ลักพักเดียวคุณลุงส่งสัญญาณมาให้ผมย้ายไปนั่งกับเพื่อน ๆ ผมเข้าใจในขณะนั้นว่าคงอยากให้ผมทำความรู้จักเพื่อนใหม่ แต่แท้จริงแล้วมาทราบตอนหลังว่า นอกจากเหตุผลแรกแล้ว เป็นเพราะคุณลุงกลัวคนอื่น ๆ จะเขม่นผม หากผมมานั่งโต๊ะเดียวกับคุณลุงซึ่งเป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

ในช่วงรับน้อง จะมีรุ่นพี่ที่ค่อนข้างส่งมาคอยแะมาทักทายนาน ๆ ได้ผม และบอกว่าคุณลุงส่งมาเพื่อดูว่าทำอะไรอยู่ เป็นยังไงบ้าง โดยลุงกำชับกับพี่ ๆ ว่า อย่าให้คนอื่น ๆ รู้นะว่าคนนี้คือหลานผม ผมก็ไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใด ภายหลังถึงทราบว่าช่วงนั้นมหาวิทยาลัยกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนอธิการบดี คุณลุงคงเป็นห่วงว่าผมอาจจะถูกผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านอธิการบดีในขณะนั้น

ในขณะที่เรียนอยู่ที่แม่โจ้ คุณลุงกรุณาให้ผมได้พักที่บ้านพักของท่านในมหาวิทยาลัย มีอยู่คืนหนึ่งท่านกำลังเซ็นเอกสารกองโตกองหนึ่งที่บ้านพัก พอผมกลับมาบ้าน คุณลุงถามว่า ไกลเจ็บหรือยัง วิชาที่ติดเอฟไปแก้หรือยัง คุณลุงบอกว่าเซ็นจบในใบปริญญามาก็หลายคน เห็นให้นักศึกษาพันสภาพมาก็เยอะ ทุกครั้งที่เซ็นจะนึกเป็นห่วงผม กลัวว่าจะเห็นชื่อหลานตนเอง ตอนเซ็นไปให้พันสภาพนักศึกษา

เมื่อสำเร็จการศึกษา ผมได้มีโอกาสถ่ายรูปกับคุณลุง ผมรู้สึกดีใจและภูมิใจมาก ๆ ไม่ใช่แค่สำเร็จการศึกษาจากแม่โจ้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีโอกาสได้ถ่ายรูปกับอธิการบดีซึ่งก็คือคุณลุงด้วย วันนั้นคงเป็นวันที่ผมทำให้คุณลุงดีใจ มีความสุขและไม่ต้องกังวลเวลาเซ็นเอกสารพันสภาพนักศึกษาอีกต่อไป ผมสังเกตจากสีหน้าที่ยิ้มแย้มและเบิกบานของคุณลุง

ในปี ๒๕๕๐ แม่โจ้เปิดรับสมัครอาจารย์ ผมจึงมาสมัคร ในขณะนั้นผมทำงานที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีครั้งหนึ่งได้เจอคุณลุง ด้วยความเป็นเด็กจึงแจ้งคุณลุงไปด้วยความหวังลึก ๆ ว่า

เมื่อคุณลุงทราบ คุณลุงจัดการให้ได้ เมื่อถึงวันสัมภาษณ์ ผมเดินเข้าไปสัมภาษณ์อย่างมั่นใจ ชนิดที่ไม่เคยมั่นใจแบบนี้มาก่อน หลังจากประกาศผลว่าได้รับการคัดเลือกในหลายวันถัดมา ภายหลังได้รับทราบจากกรรมการที่คัดเลือกว่า คุณลุงไม่เคยมาแจ้งกับคณะเลยว่ามียาลานมาสมัครอาจารย์ คงด้วยความที่คุณลุงเป็นคนขี้เกรงใจ แต่คุณลุงรู้ใหม่เพราะคุณลุงทำให้ผมมั่นใจมากในตอนนั้น

ในปีเดียวกันนั้น ผมทำพิธีขึ้นบ้านใหม่แถวหน้า ม.แม่ใจ ด้วยความที่ไม่เจนจัดเรื่องพิธีการ เลยมองข้ามบางขั้นตอนไป เมื่อคุณลุงทราบว่าไม่มีพิธีสวดถอนสิ่งไม่ดี เนื่องจากเป็นบ้านมือสอง คุณลุงจึงดำเนินการหาผู้มาทำพิธีให้ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้แบบเบ็ดเสร็จ ชนิดที่ว่าคุณลุงก็สบายใจ เจ้าของบ้านก็สบายใจ คุณลุงสอนให้ผมได้รับรู้ว่าคุณลุงเป็นห่วงผม และไม่ทำให้ความเป็นห่วงนั้นเป็นภาระแก่ผมด้วย

ปี ๒๕๕๖ ในงานแต่งงานของผมและใจ เราได้เชิญคุณลุงมาเป็นประธานในพิธี คุณลุงก็ตอบรับด้วยความยิ้มแย้ม ด้วยความเอ็นดูหลานทั้งสองคน ตลอดทั้งงานคุณลุงยิ้มมากกว่าพูด คุณลุงเป็นคนพูดน้อย แต่ผมรับรู้ถึงความสุขที่คุณลุงมอบให้เราทั้งคู่

หลังจากได้รับทราบจากคุณแม่ว่าคุณลุงไม่สบาย ครั้งนี้อาการหนักกว่าทุกที ใช้เวลารักษา มาแล้วระยะหนึ่งก็ไม่ค่อยดีขึ้น ผม ใจ นาง (เหลน) รวมถึงตา (รศ.ชยัน สุวรรณ) และยาย พากันมาเยี่ยมคุณลุงที่โรงพยาบาล วันนั้นหน้าตาคุณลุงสดชื่นมาก สีหน้ามีเลือดฝาด ยิ้มแย้ม และได้ยกแขนเพื่อหยอกล้อกับเหลนนางด้วย ถึงแม้จะไม่มีเสียงพูดจากคุณลุง แต่ผมรับรู้ถึงความเอ็นดูที่ลุงมีต่อเหลนและทุกคน

คุณลุงทำให้ผมได้รู้จักแม่ใจเป็นครั้งแรก ได้ให้ออกาสหลานที่เรียนไม่เก่งคนนี้ได้เล่าเรียน ได้เป็นลูกแม่ใจ ได้มีโอกาสดอแทนแม่ใจ โอกาสในครั้งนั้นมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผมประสบความสำเร็จในวันนี้ ผมจะตั้งใจดอแทนให้แม่ใจเต็มกำลังความสามารถตามแบบอย่างที่คุณลุงได้ทำให้ดู คุณลุงสอนผมโดยการทำให้ดูมากกว่าใช้คำพูด ผมได้รับรู้ถึงคุณงามความดีมากมายของคุณลุงผ่านข้อความที่ทุกท่านได้ถ่ายทอดมาลงในหนังสือเล่มนี้ เนื่องจากผมมีส่วนในการรวบรวมเนื้อหาของเล่ม มีหลายอย่างที่ไม่เคยทราบเกี่ยวกับคุณลุงมาก่อน ทั้งความเมตตา ต่อลูกศิษย์ ความเด็ดเดี่ยว จริงจัง จริงใจในการทำงาน ศิษย์เก่าบางท่านเปรียบคุณลุงดังเช่น พ่ออีกคนหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ญาติ ๆ รับรู้แค่เพียงคุณลุงทำงานที่แม่ใจ รักแม่ใจมากประมาณนี้ แต่สิ่งที่คุณลุงได้ทำนั้นมากมายและยิ่งใหญ่จริง ๆ

สุดท้ายแล้ว ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสิ่งดีงามที่คุณลุงได้สั่งสมมาเป็นเวลานาน ช่วยคุ้มครองและนำพาไปสู่สัมปรายภพ มีนิพพานเป็นเป้าหมายสูงสุด ด้วยเทอญ

อาลัยและเคารพรักคุณลุงสราญครับ

อาจารย์ ดร.กิตติกร หาญตระกูล

อาลัย “อาจารย์สราญ เพิ่มพูล” แม่ใจ ๒๔ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ใจ

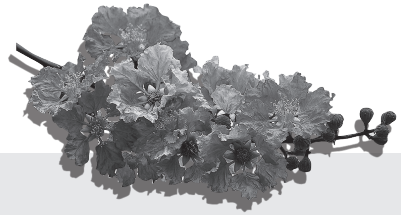

ขอเอ๋ย..ขออินทนิลมาร่วงหล่น
แม้จะอยู่ห่างไกลในต่างแดน
เพราะท่านเป็นผู้สร้างศิษย์มาหลายรุ่น
ทุกย่างก้าววางมรดกทุกบทตอน
เรียนที่นี้ทำงานอยู่ที่นี่
รักผูกพันแม่ใจสุดหัวใจ
เป็นอธิการบดีที่ลูกแม่ใจต่างรู้จัก
ทุ่มเทเสียสละมานานปี
คือท่าน “อาจารย์สราญ เพิ่มพูล”
ร่วมสานต่อบุกเบิกพัฒนา
มาบัดนี้ไม่มีอาจารย์สราญแล้ว
สิ้นหนึ่งนักวิชาการด้านพืชไร่
ขอวิญญานท่านอาจารย์โปรดรับรู้
ชาวแม่ใจร้อยคำเรียงเพียงมาลา
ขอ “อาจารย์สราญ” พานพบสุข
ณ วิมานชั้นฟ้าอันดี

ลาผู้คนลูกแม่ใจอาลัยแสน
ศิษย์สุดแสนเศร้าใจอาลัยอาวรณ์
ให้ความอบอุ่นคุ้นเคยคอยสั่งสอน
รำลึกย้อนทุกภาพล้วนชวนภูมิใจ
ทำหน้าที่พี่ที่ดีไม่หวั่นไหว
สร้าง “พืชไร่” ให้เป็นหนึ่งในปฐพี
เคารพรักศรัทธาส่งาศรี
ชีวิตนี้มอบให้แม่ใจตลอดมา
ท่านเกื้อกูลปวงศิษย์คอยห่วงหา
ศิษยาทุกคนรักล้นใจ
สิ้นดวงแก้วสิ้นผู้ให้ศิษย์หวั่นไหว
เหลือฝากไว้เพียงผลงานที่ผ่านมา
มากมอลหม่นศิษยามาพร้อมหน้า
นองน้ำตารำลึกคุณเปี่ยมความดี
ไร้ความทุกข์ใดใดในวิถี
ผองศิษย์นี้มาร่วมใจ ...อาลัย...แล้ว

ผู้ประพันธ์ : รัฐวิญญ์ พาฉิมพลี แม่ใจ ๖๒
ประธานชมรมศิษย์เก่าสภานักศึกษาแม่ใจ

กรองถ้อยร้อยคำอาลัย

คำสดุดีและไว้อาลัย แต่...อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช

การก่อกำเนิดของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๗ จนถึงปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๑ นับเป็นปีแห่งความภาคภูมิใจ ซึ่งเราได้ร่วมกันดำเนินตามแนวคิด “แม่โจ้ฝากความดีไว้ในแผ่นดิน” ด้วยความตระหนักเสมอว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นสมบัติของชุมชน สังคมและประเทศชาติ ที่พวกเราต้องร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนา ปัจจุบันมหาวิทยาลัยแม่โจ้กำลังดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์ ที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยอินทรีย์ มหาวิทยาลัยสีเขียวและมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้สูงสุด เป็นแหล่งผลิตบุคลากร ออกไปทำงานในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างต่อเนื่อง สร้างและเผยแพร่องค์ความรู้วิชาการเกษตร จนได้รับการขนานนามให้เป็น “แหล่งภูมิปัญญาเกษตรของแผ่นดิน”

ในปีนี้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้สูญเสียบุคคลที่มีคุณค่าเอนกอนันต์ คือ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๒๔ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๕) ท่านเป็นปราชญ์บุคคล ที่ได้สร้างต้นแบบและความทรงจำที่งดงามแก่ชาวแม่โจ้ทุกภาคส่วน เริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยการ บรรจู่เข้ารับราชการเป็นครูตรี ณ วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นแบบ การเป็นครู เป็นศิษย์เก่าที่รักการศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้และพัฒนาทั้งตนเองและองค์กร ได้ทำหน้าที่ ด้านการบริหารที่สำคัญ คือ หัวหน้าภาควิชา คณบดี รองอธิการบดีและอธิการบดี มาตามลำดับ ตลอดชีวิตของท่านอาจารย์ได้มอบชีวิตและจิตวิญญาณให้แก่มหาวิทยาลัยแม่โจ้อย่างแท้จริง

ในนามของผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชา ที่เคยร่วมปฏิบัติงานกับ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ขอแสดงความอาลัยอย่างยิ่งกับการจากไปของอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ขอแสดงความเสียใจ ต่อครอบครัวของท่าน และพวกเราทุกคนที่ต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลผู้ทรงคุณค่าไปในครั้งนี้ จะยังคงรำลึกถึงคุณค่าของความเป็นครูและเป็นผู้นำของท่านอย่างสุดซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้ แก่พวกเราทุกคน ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการประกอบคุณงามความดี มีคุณธรรม จริยธรรม ทั้งต่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้และต่อแผ่นดินไทยสืบไป

ด้วยความเคารพและอาลัยยิ่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ยศราช
อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่นที่ ๓๔

อาลัย สราญเพื่อนรัก

ดร.อุทัย วาสนาพันธ์พงศ์

เมื่อตอนสายของวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ได้รับข่าวจาก คุณศรศักดิ์ เรือนแพง ว่า อาจารย์สราญ ได้จากพวกเราไปแล้ว ด้วยอาการอันสงบ เมื่อเวลา ๑๐.๕๕ น.

สราญได้เข้ารับการรักษายาบาลมานานหลายปีแล้ว ด้วยกำลังใจที่เข้มแข็งและกำลังใจจากเพื่อน ๆ ญาติ พี่น้อง ลูกศิษย์ และผู้ที่เคยร่วมงาน โดยไม่ยอมแพ้ง่าย แต่สุดท้ายเพื่อนก็มาจากไป ทิ้งไว้แต่ความทรงจำเก่า ๆ ดังคำพระที่ได้สอนไว้ว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย หนีไม่พ้น ด้วยกุศลผลบุญ คุณงามความดีที่เพื่อนรักได้กระทำสร้างสมไว้ จึงได้เกื้อกูลหนุนส่งให้เพื่อนรัก จงไปสู่สุคติ สัมปรายภพ ด้วยเทอญ

โอ้เพื่อนเอ๋ยเคยอยู่กินถิ่นศึกษา
กลับคืนถิ่นสราญเด่นมาเป็นครู
เป็นอภิการิอยู่นานครบสมัย
แต่สุดท้ายครูสราญมาจากพลัน

แดดแรงกล้าฝ่ามือด้านสราญสู้
มาเจ็ดชั่วให้แม่โจ้โตทัดเทียม
ความโปร่งใสชื่อตรงดำรงมั่น
ความดีนั้นเพื่อนจำได้ไม่ขอลืม

ด้วยรักและผูกพัน

จาก...เพื่อนแม่โจ้ ๒๔

ดร.อุทัย วาสนาพันธ์พงศ์

ประธานชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้รุ่น ๒๔

รำลึกถึง อาจารย์สราญ เพิ่มพูล

อาจารย์สราญ เพิ่มพูล ถือเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของสมาคมศิษย์เก่าแม่โจ้ เพราะท่านเป็นเลขานุการสมาคมฯ เมื่อครั้งที่ ดร.อำนวย ยศสุข เป็นนายกสมาคมฯ เนื่องจากท่านเป็นผู้ที่อยู่ในแม่โจ้ ทำให้ต้องรับผิดชอบงานสมาคมฯ เกือบทั้งหมด ในเวลานั้น สมาคมฯ ยังไม่มีอาคารที่ทำการเหมือนปัจจุบัน ดังนั้น สำนักงานธุรการของสมาคมฯ จึงต้องอาศัยห้องทำงานของท่าน ไม่ว่าจะเป็นที่ห้องหัวหน้าภาควิชาพืชไร่ ห้องคอมพิวเตอร์คณะผลิตกรรมการเกษตร และห้องรองอธิการบดี ตามที่ท่านดำรงตำแหน่ง จนกระทั่งมีการจัดสร้างอาคารที่ทำการของสมาคมฯ จึงย้ายสำนักงานธุรการมาอยู่ที่อาคารดังที่ปรากฏในปัจจุบัน นอกจากนี้ ท่านยังเป็นหลักในการสร้างอาคารเรือนพักหลังแรกด้วย เมื่อท่านเป็นอธิการบดียังให้การสนับสนุนสมาคมฯ อย่างสม่ำเสมอ ในฐานะที่ปรึกษา

ช่วงปลายเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ พวกเราได้ทราบข่าวว่าท่านป่วย และเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จนกระทั่งวันที่ ๑๖ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ พวกเราก็ได้ทราบข่าวว่า ท่านจากพวกเราไปแล้ว เมื่อเวลาประมาณ ๑๐.๕๕ น. จึงขอแสดงความเสียใจมายังครอบครัวของท่านด้วย และขอให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์จงไปสู่สุคติเทอญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ นรี
นายกสมาคมศิษย์เก่าแม่โจ้

คำไว้อาลัย แด่ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เพ็ชรประดับ
(แม่ใจรุ่น ๓๑)

ผมและเพื่อนร่วมรุ่นแม่ใจ ๓๑ และเทคนิคเกษตร ๗ เป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์สราญเพิ่มพูล และได้รู้จักท่านตั้งแต่เข้ามาเป็นนักศึกษาของวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ เมื่อปี ๒๕๐๙ ช่วงนั้นท่านอาจารย์สราญเพิ่งเข้ามาบริหารการในตำแหน่งอาจารย์ที่แม่ใจเพียง ๒ ปี ในช่วงที่พวกเราเรียนอยู่ในชั้นปีที่หนึ่งท่านได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้ปกครองนักศึกษาของหอพักผดุงศิลป์ ซึ่งพวกเราส่วนหนึ่งได้เข้าพักอาศัยอยู่ ด้วยความที่ท่านเป็นอาจารย์ที่มีความเมตตาและเป็นผู้ที่มีความโอบอ้อมอารีกับพวกเราเสมอ ท่านเป็นผู้ที่ไม่ถือตัวและจะให้ความเป็นกันเอง พวกเราจึงมีความสนิทสนมและมีความใกล้ชิดกับท่านเป็นอย่างมาก กับพวกเราท่านเป็นทั้งอาจารย์ ที่ปรึกษาและรุ่นพี่ที่คอยให้การสั่งสอนและชี้แนะในสิ่งที่มีประโยชน์ในทุกด้าน ท่านเปรียบเสมือนเป็นญาติผู้ใหญ่ที่พวกเราให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก

ในด้านการเรียนการสอน ท่านอาจารย์สราญได้ทำหน้าที่สอนพวกเราในวิชาสัตว์ปีกและวิชาปฏิบัติงานฟาร์ม ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานของการเรียนด้านการเกษตร ตลอดจนทำหน้าที่เป็นอาจารย์ควบคุมกิจกรรมอาสาพัฒนาและได้พาพวกเราออกไปทำกิจกรรมอาสาพัฒนาตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในภาคเหนือหลายแห่งจนมีผลสำเร็จ ทำให้แม่ใจมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากวงการต่าง ๆ เป็นอย่างดี

กิจกรรมนอกหลักสูตรอีกกิจกรรมหนึ่งเกิดจากการที่ท่านอาจารย์เป็นผู้ที่มีพรสวรรค์และมีทักษะในด้านของการเดินรำ ท่านเคยได้รับถ้วยรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันลีลาศหลายรางวัล พวกเราจึงขอให้ท่านทำหน้าที่เป็นครูสอนเดินรำให้แก่พวกเรา จนสามารถนำทักษะในการเดินรำที่ท่านสอนออกไปร่วมกิจกรรมและสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษาสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี

พวกเราได้รับทราบข่าวการจากไปอย่างไม่มีวันกลับของท่าน เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ด้วยความเสียใจอย่างยิ่ง ในนามของศิษย์เก่าแม่ใจรุ่น ๓๑ และเทคนิคเกษตร ๗ พวกเราขอสดุดีในความเป็นลูกแม่ใจของท่าน ท่านเป็นผู้ที่มีความเสียสละและได้อุทิศใจและกายในการทำงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยแม่ใจให้มีความเจริญก้าวหน้าและต่อเนื่องเป็นอย่างดี

ตลอดระยะเวลาที่ท่านเป็นอาจารย์และเป็นผู้บริหารในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พวกเราขอแสดงความอาลัยต่อการจากไปของท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ขอให้ผลบุญและคุณงามความดีที่ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ได้สร้างไว้จงส่งผลให้ดวงวิญญาณของท่านอาจารย์ได้ไปสู่สุคติในภพภูมิที่ดีด้วยเทอญ

ด้วยความเคารพรักและอาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เพ็ชรประดับ(แม่โจ้รุ่น ๓๑)

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ดร.สราญ เพิ่มพูล....ที่ผมรู้จัก

เจียม ดวงสงค์ (แม่โจ้ ๒๓)

ผมได้รับโทรศัพท์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจียงชัย จูวัฒนสำราญ คณบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร ขอให้เขียนเรื่องราวของ ดร.สราญ ทำให้ผมระลึกถึงอดีตที่ผ่านมา จึงเขียนถึงท่าน ดร.สราญ ที่ผมรู้จักในฐานะรุ่นน้องและเพื่อนร่วมงาน ผมกับ ดร.สราญ มาเรียนที่วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่ (แม่โจ้) รุ่นติดกัน ผมเข้าเรียนปี ๒๕๐๑ (รุ่น ๒๓) ดร.สราญ เข้าเรียนปี ๒๕๐๒ (รุ่น๒๔) เป็นรุ่นที่ผมและเพื่อน ๆ รุ่น ๒๓ ต้องรับในฐานะรุ่นน้อง ทำให้คุ้นเคยกันจำได้ว่า ดร.สราญ ตอนนั้น รูปร่างบอบบาง ผิวขาวหน้าตาดี เป็นคนเรียบร้อย เงียบ ๆ ไม่ค่อยพูด จึงดูเหมือนเป็นคนงานหนักไม่เอา งานเบาไม่สู้ คือ ไม่สู้งานนั่นเอง การเรียนที่แม่โจ้สมัยนั้นเน้นเรื่องการเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นหลักและเป็นงานหนัก (Hard Learning By Doing) นักศึกษาทุกชั้นปี ต้องพักหอพักภายในทั้งหมด ช่วงเช้า ๆ ประมาณตี ๕ ต้องพัฒนาบริเวณหอพัก ทำความสะอาด จัดสวนตกแต่งหอพักให้สะอาดและสวยงาม เพราะมีการประกวดหอพักประจำเดือน การเรียนในห้องเรียนเป็นช่วงเช้าเท่านั้น

ช่วงบ่ายปฏิบัติงานตามหมวดต่าง ๆ หมวดหลัก มีหมวดพืช หมวดสัตว์ และแยกหมวดย่อยไปอีก หมุนเวียนปฏิบัติทุกสัปดาห์จนครบทุกหมวด ซึ่งเป็นงานหนัก (ท่านปลูกข้าว ได้รับมอบหมายคนละ ๑ งาน ต้องบุกเบิกพื้นที่เตรียมกล้า ปลูกและเก็บเกี่ยวด้วยตัวเองทั้งหมด ยังมีแปลงผัก ฯลฯ) แต่ ดร.สราญ ก็สามารถผ่านการเรียนไปด้วยดี เพราะเป็นคนมีระเบียบวินัย ขยันขันแข็ง และมีใจสู้ ไม่ย่อท้อต่องานหนักที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์และรุ่นพี่เลย

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. (ปี ๓) ที่แม่โจ้ ท่านได้ไปเรียนต่อหลักสูตรประโยคมัธยมครูเกษตรที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ (ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลลาดชเมวา) เมื่อสำเร็จการศึกษาได้กลับมาบรรจุรับราชการเป็นอาจารย์ที่แม่โจ้ ปี ๒๕๐๗ ได้รับมอบหมายให้สอนเกี่ยวกับสัตว์ปีก และดูแลฟาร์มสัตว์ปีกทั้งหมดทำให้งานฟาร์มสัตว์ปีก เจริญก้าวหน้าท่านเป็นผู้มีน้ำใจและมีความเข้าใจ ตระหนัก ถึงงานของส่วนรวมเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยฯ ตลอดจนกิจกรรมกีฬา (ฟุตบอล) ท่านสนับสนุนอย่างไม่ลังเลใจ และทันทีที่ขอไป ทำให้การทำงานสมัยนั้นสะดวกและรวดเร็ว เห็นผลงานทันที

สมัยเป็นเพื่อนร่วมงานกันสนิทสนมกันมาก โดยเฉพาะกลุ่มอาจารย์โสดที่บรรจุพร้อมท่าน (ผมบรรจุก่อนท่าน ๑ ปี) เท่าที่ผมนึกได้ มี อ.สมพงศ์ ศรีสะอาด อ.สมศักดิ์ ขมศรี อ.เสริมศักดิ์ สุวรรณศิลป์ อ.วีระ ใจรุ่งลัดดี อ.ประมาณ เสริมสาธณสวัสดิ์ ความเป็นอยู่

สมัยนั้น อยู่แบบครอบครัว สันสรวด์กันที่สโมสรข้าราชการและ การจะออกไปเที่ยวข้างนอก นาน ๆ จะมีครั้ง ในวันหยุด ในกลุ่มโสดมสนิสนมกับ ดร.สราญมาก ไปไหนมาไหนด้วยกัน ตลอด แม้กระทั่งการไปจับสวามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (โดยการแนะนำของรุ่นน้องแม่ใจ) คบเป็น แฟนกันประมาณ ๓ ปี ท่านยังคุยกับผมว่า คนนี้แน่นอน แต่งแน่ ยังปรึกษาสถานที่จัดแต่งงาน และรายการอาหาร (บอกผมว่า เจียมจัดการให้ด้วยนะ) เมื่อแฟนสาวจบการศึกษากลับบ้านต่าง จังหวัด พ่อแม่จับแต่งงาน ทำให้ ดร.สราญ ตัดสินใจเป็นโสดไปตลอดชีวิต ทั้ง ๆ ที่หลังจากนั้นมา อ.วิภาต บุญศรี วังซ้าย และอาจารย์ท่านอื่น ๆ จะแนะนำให้จัก ครู พยาบาล หลายคน ท่านก็ รับ แต่ไม่ว่านานท่านก็เลิกคบ ท่านเป็นผู้มีความจริงใจ เด็ดเดี่ยว รักเดียวใจเดียวตลอดมา ท่านจึง ครองโสดมาจนทุกวันนี้

ขอให้ดวงวิญญาณ ของ ดร.สราญ เพิ่มพูน ไปสู่สุคติภพ กลับให้สบายนะน้องชาย

ด้วยรักและอาลัยยิ่ง
เจียม ดวงสงค์ (แม่ใจ ๒๓)

คำกล่าวแสดงความอาลัย แต่...อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ขโมยไก่

ตอนผมเข้าเรียนชั้นปีที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ อาจารย์สราญท่านเป็นอาจารย์คุมหอพัก ผดุงศิลป์ และเป็นอาจารย์คุมคอกไก่ด้วย วันหนึ่งไก่ออกปล่อยลงลานก่อนที่จะเอาขึ้นกรงตบมะมันหายไป ประมาณ ๑๐ กว่าตัว ตอนนั้นเราไม่รู้เลยว่าใครขโมย แต่ตอนเย็น ๆ นะ กลับมาจากเรียน เห็นอาจารย์สราญ มายืนใช้ไม้ค้ำแถวคอกงะยะที่เผาไฟหลังหอผดุงศิลป์ ซึ่งเดี๋ยวนี้อีกยู่หน้าโรงอาหารนั่นแหละ ตรงข้ามกับหอเทพทางไปครัวอิมอุ่น ก็เลยถามว่าอาจารย์ค้ำหอะไร อาจารย์ก็ตอบแบบมีอารมณ์ว่าไก่เราหาย ค้ำดูว่ามีขโมยหรือเปล่า ถ้าเจอที่หอไหนละหน้าดู สุดท้ายอาจารย์สราญก็ไม่สามารถจับคนร้ายมาลงโทษได้

ขโมยไข่

ช่วงที่ผมเรียนชั้นปีสุดท้าย ผมอยู่กับอาจารย์สราญ อยู่คอกไก่ไข่ ตื่นเช้าก็จะมีคนงานมาเก็บไข่ เราก็ช่วยเก็บด้วย พอเก็บเสร็จก็มีการเช็คจำนวน แต่พอสาย ๆ ไก่มันก็จะไข่หลง เราก็ลักเก็บเอาไว้กินกันเอง และถ้าวันเกิดสาวที่ไหน ก็เอาไปเป็นของขวัญไข่ใส่กระจาด และเมื่อทราบข่าวอาจารย์เสียชีวิต พลตรี อธิพิศค์ ไทธมาหาว่า นี่พี่อู๊ด ไปขอขมากันหน่อย ใครขโมยไข่บ้าง ไปบอกให้หมดทุกคน

อาจารย์สอนเดินรำ

ก่อนที่ผมจะมาเรียนแม่โจ้ ม.๓ ม.๔ ม.๕ ผมเดินรำเป็นมาก่อนแล้ว พอมาเรียนที่นี้ก็เรียนอาจารย์สอนเดินรำอาจารย์สราญ ตอนหลังอาจารย์สราญไปเดินรำแข่งขันได้ด้วยเลยนะ

ความสัมพันธ์

ก็อยู่ด้วยกันมา พอเรียนจบ ผมกลับจากหาดใหญ่มาอยู่ภาคเหนือ ทำงานสิ้นปีผมก็ให้อาจารย์สราญนี่แหละไปเป็นประธานของงานตลอด เคยเลี้ยงพนักงานสหกรณ์โคนมที่สระน้ำของหมู่บ้านสิริวัฒนา อาจารย์สราญก็ไปเป็นประธาน และเมื่ออาจารย์สราญเกษียณอายุราชการ ก็ไปเป็นประธานชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ลำพูน จนหมดวาระ คนที่รับเป็นประธานต่อจากอาจารย์สราญก็คือผมจนถึงปัจจุบันนี้แหละ นอกจากนี้ก็ชมรมเกษตรอาวุโส อาจารย์สราญ เป็นประธานชมรมคนที่ ๑๑ อาจารย์บุญลือ สมบุญวงศ์ เป็นประธานคนที่ ๑๒ และอาจารย์บุญลือก็ส่งมอบต่อให้ผมนี้แหละเป็นประธานคนที่ ๑๓ สรุปแล้วก็คือสนิทกับอาจารย์สราญมาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียนจนทำงานทำการ จนถึงปัจจุบันนี้แหละ

ประวิทย์ ตันฑ์ทวี

ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๓๐

รำลึกและอาลัยท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล

แม่โจ้รุ่น ๓๓ ได้ถือกำเนิดเกิดมาเป็นลูกแม่โจ้ โกลั้จะครบ ๕๐ ปี ในอีกไม่กี่วันข้างหน้า นั่นคือช่วงปลายเดือน พฤษภาคม ๒๕๑๑ พวกเรากว่า ๒๐๐ คน ได้มารายงานตัวเพื่อเข้าเป็น นักศึกษาใหม่ หลังจากสอบผ่านการคัดเลือกแล้ว ได้มีการกระจายตัวไปอยู่ตามหอพักต่าง ๆ ๔ หอ ที่หอ ๘๐. อยู่กันมากที่สุดคือ ๑๐๐ กว่าคน โดยมีท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล เป็นอาจารย์ ผู้ควบคุมหอ ความสนิทชิดคุ้น และไว้นื้อเชื่อใจกันจึงบังเกิดขึ้นตั้งแต่บัดนั้น

ท่านอาจารย์ใช้พาหนะ ที่หูลุเลศมาก ๆ ในยุคนั้น ก็คือ Vaspas สีขาว บรรดาลูกศิษย์ ต่างให้สมญานามว่า “สุภาพบุรุษ Vespas” ท่านแต่งกายสุภาพ ใส่เสื้อแขนยาวนุ่งทับเรียบร้อย พับแขนเสื้อเล็กน้อยพองาม นั่งขับรถหลังตรงดูสง่างาม ท่านสอนวิชาสัตว์ปีก เลคเชอร์ปากเปล่า โดยไม่ต้องเอาเอกสารติดมือมาด้วย ท่านเสียงไม่ดังแต่ฟังไพเราะมีเสน่ห์ ชัดถ้อยชัดคำ รู้เรื่อง เข้าใจ ชัดเจน แถมนำเรื่องเล่าแทรกมาเสนอ เพื่อแก้แวง

ท่านอาจารย์มีบุคลิกที่เยี่ยมมาก สูงพอประมาณ ผิวขาว ยิ้มง่ายมีเสน่ห์กับผู้พบเห็น รูปร่างกะทัดรัดตามแบบฉบับจักโกในสมัยนั้น ใช้คำพูดที่สุภาพนุ่มนวล ให้เกียรติผู้ฟังและคู่สนทนา ไม่เคยเห็นท่านแสดงอาการโกรธเกรี้ยวกับลูกศิษย์ที่แสนจะเกรงในบางครั้ง ท่านให้แต่ความเมตตา มองโลกในแง่บวก มีความสุขุมลุ่มลึก และสุขุมคัมภีรภาพอย่างดียเยี่ยม เอาจริงเอาจังกับงาน ในหน้าที่ คุมงานเข้มได้เนื่องาน ฝนจะตกแดดจะออกไม่ยอมถอย ขอเพียงแคว่มนคันเดียวพอ ก็เพื่อ คอยกำกับดูแลบรรดาเหล่าลูกศิษย์ทโมนทั้งหลาย จนได้รับคำยกย่องจากบรรดาลูกศิษย์ ว่าท่าน เป็นครูอย่างแท้จริง เป็นผู้ตั้งอยู่ในหลักพรหมวิหาร ๔ แม้พวกเราจะจบการศึกษามาแล้วกว่า ๔๐ ปี พวกเราก็ตยังได้รับความเมตตาจากท่านเสมอมา โดยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำรุ่น ทุกครั้ง ที่มึงานสังสรรค์ของรุ่น หากท่านอาจารย์สะดวกก็จะมาร่วมงานด้วยเสมอ

ด้วยคุณงามความดีต่าง ๆ ที่ท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล ได้กระทำการอย่างมากมาย พวกเรา ขอตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ท่านได้พักอย่างสงบในดินแดนทิพย์อันไกลโพ้น ขอให้เสวยผลบุญที่พวกเรา ได้ร่วมกันบำเพ็ญอุทิศด้วยใจบริสุทธิ์ จงนำท่านไปสู่สัมปรายภพด้วยความสุขและสงบ ตลอดไปเทอญ

ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๓๓

“ด้วยความเคารพรัก และอาลัยยิ่ง”

พุทธศักราช ๒๕๑๔ “แม่ใจ รุ่ง ๓๖” ทุกคนได้ย่างก้าวเข้ามาศึกษาต่อยังสถาบันแม่ใจ แห่งนี้ รวม ๒๐๐ กว่าชีวิต ทุกคนได้รับคุณสมบัติเป็น “ลูกศิษย์” ของอาจารย์ผู้ใหญ่ใจดี เปี่ยมล้น ด้วยความเมตตาปราณีต่อลูกศิษย์ ท่านคือ “อาจารย์สราญ เพิ่มพูล”

อาจารย์สราญ เพิ่มพูล ผู้มีความผูกพันใกล้ชิด และพูดคุยอย่างเป็นกันเองที่สุดกับลูกศิษย์ ลูกหาของท่านแทบทุกคน อาจารย์จะใช้สรรพนามแทนตนเอง และแทนลูกศิษย์ในรูปแบบของ ขาวเหนื่อล้านนาโดยแท้ จึงเป็นการสร้างความผูกพัน ใกล้ชิดสนิทสนมเสมือนลูกศิษย์เป็นเพื่อน ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวของท่านอาจารย์ ทำให้ท่านได้รับความรัก ความเคารพจาก ลูกศิษย์ของท่านทุกรุ่น อาจารย์เป็นปูชนียบุคคลที่สำคัญท่านหนึ่ง เมื่อแม่ใจมีวิกฤต ท่านมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ ทุกครั้งได้อย่างละมุนละม่อม ด้วยความประนีประนอม เป็นพิเศษ

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นวันที่ลูกศิษย์ รุ่ง ๓๖ ทุก ๆ คน ได้รับทราบการจากไปของท่านอาจารย์ นับเป็นการสูญเสียครั้งหนึ่งในชีวิต ท่ามกลางความโศกเศร้า เสียใจกับการจากไปของท่านอาจารย์ในครั้งนี้ จึงนับได้ว่าพวกเราได้สูญเสียปูชนียบุคคลที่สำคัญยิ่ง ของแม่ใจไปอีกท่านหนึ่ง ในนามศิษย์เก่า “แม่ใจ รุ่ง ๓๖” ขอแสดงความเสียใจต่อครอบครัว และญาติของท่านอาจารย์อย่างสุดซึ้ง ขอไว้อาลัยแด่ท่านอาจารย์ด้วยความเคารพพียง และขอให้ คุณงามความดีของท่านอาจารย์ ที่ได้สร้างไว้กับขาวแม่ใจเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ จงเป็นผลบุญหนุนนำ ส่งดวงวิญญาณของท่านอาจารย์ไปสู่สุรวงสวรรค์ เป็นสุขในสัมปรายภพด้วยเทอญฯ และได้โปรด เมตตาปกป้องรักษาลูกศิษย์ “แม่ใจ รุ่ง ๓๖” ให้มีความสุข ความเจริญ ปราศจากโรคภัย มีสุขอนามัย สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อจะได้จรรโลงไว้ ซึ่งสถาบัน “แม่ใจ” สืบไป

ด้วยรักและอาลัยยิ่ง

ลูกศิษย์ แม่ใจ รุ่ง ๓๖

คำสดุดีและไว้อาลัย แต่...ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ตลอดระยะเวลาสองปีการศึกษา ๒๕๑๘-๒๕๑๙ ที่ผมเป็นศิษย์ ได้ประจักษ์ว่าท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยอำนาจทั้งสามอย่าง คือ (๑) การศึกษา (Education) ท่านเป็นผู้เฝ้านุ ท่านบอกว่าเราสามารถหาความรู้ได้จากทุกคน ทุกสิ่ง ทุกที่ ทุกเวลา การศึกษามีได้ มีอยู่แต่ในห้องเรียนและเราสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (๒) ข้อมูลข่าวสาร (Information) ใครมีข้อมูลที่เป็นความจริง ที่ดีกว่า ตรงกว่า เร็วกว่า ก็ได้ประโยชน์มากกว่า ท่านจึงมีข้อมูลใหม่ ๆ โดยเฉพาะข้อมูลทางวิชาการมาให้ศิษย์เสมอ และ (๓) ความรัก (Affection) ซึ่งเป็นความรักแบบให้ความชื่นชอบ ความระมัดระวัง ความเอาใจใส่ ความเมตตา และความประณีต มิใช่ความรักอันเกิดแต่ความพึงพอใจ (Love) ซึ่งทั้งสามประการนี้คงเป็นที่ประจักษ์แก่ศิษย์ของท่านทุกคนมาแล้วโดยทั่วกัน

บัดนี้ ท่านจากพวกเราไปแล้ว หากเป็นการจากไปแต่เพียงกาย ชื่อเสียง ความเมตตา และคุณงามความดีของท่านจะยังคงติดตรึงอยู่ในใจของพวกเราตลอดไป

ผมขอแสดงความอาลัยอย่างสุดซึ้งต่อการจากไปของท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล และขอแสดงความเสียใจอย่างยิ่งที่พวกเราต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลผู้ทรงคุณค่าไปในครั้งนี้

ด้วยจิตคารวะอย่างสูง
นายเสถียร บุญฤทธิ์
ในนามลูกแม่ใจ ๔๐ ศิษย์พี่รุ่น ๑

ผู้ให้...

อาจารย์ ผักไผ่รู้	เป็นนิตย
สราญ หมั่นสอนศิษย์	ทั่วหน้า
เพิ่ม ธรรมควรบูชา	ทุกผู้
พูล เป็นบุญฝากฟ้า	ตราบทั่ว สู่สวรรค์

เสถียร บุญฤทธิ์ ๑๘๑๑๒๖
แม่ใจ ๔๐ พี่รุ่น ๑

คำสดุดีและไว้อาลัย แด่...ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ชมรมศิษย์เก่า พืชไร่แม่โจ้ ๕๐ ขอไว้อาลัยแด่ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ตอนที่เข้ามาเรียน ท่านอาจารย์ ดำรงตำแหน่งคณบดี คณะผลิตกรรมการเกษตร อ.สราญ นับเป็นโลโก้ประจำสาขาพืชไร่ ท่านอาจารย์เป็นบุคคลที่ใจดี อารมณ์สุ่มเยือกเย็นไม่เคยดุด่าลูกศิษย์ ปรีกษาหาหรือได้ทุก ๆ เรื่อง แบบเป็นกันเอง ใช้ชีวิตสมถะไม่มักใหญ่ใฝ่สูง มีความเคารพและให้เกียรติรุ่นพี่และคนอื่น ๆ ตลอดเวลา เป็นผู้ใหญ่ที่เรายกมือไหว้ที่สนิทใจที่สุด และสำหรับพวกผมอาจารย์ สราญ เพิ่มพูล คือ “สุภาพบุรุษ แม่โจ้ตัวจริง”

ด้วยความอาลัย อย่างสูง

เทพรินทร์ รักษาพล

ตัวแทน ชมรมพืชไร่ แม่โจ้ รุ่น ๕๐

ไว้อาลัยแด่ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ความรู้สึกและความผูกพันที่มีต่อท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล

จากการที่ผมได้เข้าเรียนที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ สาขาพืชไร่ รุ่น ๕๒ ได้รับการสอนสั่งจากท่านอาจารย์สราญ เพิ่มพูล เป็นอย่างดี ผมพักอยู่ที่ฟาร์มพืชไร่ได้เห็นความมีเมตตาการเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์ของท่านอาจารย์แม้เวลาจะค้ำมีดท่านอาจารย์ก็ยังนั่งทำงานที่ฟาร์มพืชไร่และในบางครั้งท่านก็จะนอนพักที่ฟาร์มพืชไร่ ผมได้ท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษเวลามีปัญหาเข้าไปพบกับท่านแล้วท่านก็จะยิ้มและเป็นคนที่ยิ้มและเป็นคนที่อารมณ์ดี ไม่เคยดุว่าลูกศิษย์ท่านได้ให้ความรู้ สั่งสอนลูกศิษย์ด้วยดีเสมอมา ท่านเป็นครูผู้ให้ที่แท้จริง เป็นครูที่ควรเทิดไว้ในแผ่นดินท่านได้สร้างสังคมชาวพืชไร่ให้รุ่งเรือง และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้มีชื่อเสียงขจรขยายไปทั่วทุกสารทิศ

ในวาระที่ท่านได้จากพวกเราไปแล้วขอไว้อาลัยในคุณงามความดีของท่านที่มีต่อลูกศิษย์ทุก ๆ รุ่นและมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ด้วยรักเคารพและอาลัยยิ่ง

วันชัย พักเงิน พืชไร่ ๕๒

อาลัย อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ดูจไม่ใหญ่ ให้ร่ม ป่มคุณค่า
จากต้นกล้า แตกสาขา ผลสุกอม
ท่านริเริ่ม เสริมพลัง สร้างแนวคิด
พันธุ์พืชไร่ ก่อเกิด เป็นตัวตน
ท่านคือครู เชิดชู คำสอน
นามสราญ เพิ่มพูล คุณอนันต์

สายธารา หล่อเลี้ยง เพียรหล่อหลอม
ก่อประโยชน์ พรั่งพร้อม น้อมสร้างคน
ตั้งชมรม ป่มศิษย์ ไม่ขัดสน
ท่านคือฝน แรกฤดู คู่พืชพันธุ์
ท่านคือพร พระคุณ เพื่อสร้างสรรค์
จักใจจัน จารึก นึกอาวรณ์

สมเพชร จ.๐๑ และลูกศิษย์

พืชไร่ แม่ใจ รุ่ง ๕๓

“คำสดุดีและไว้อาลัยแด่” อาจารย์ ดร. สราญ เพิ่มพูล

นับตั้งแต่ ปีพ.ศ.๒๕๒๔ ถึง ปีพ.ศ.๒๕๖๑ เป็นเวลา ๓๗ ปี ที่ได้รู้จัก อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
วันนั้นกระผมจำได้ว่า อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล และอาจารย์จ่านงค์ ยาวิชัย มาหากระผม
ที่บ้านเมืองงาม ตำบลท่าตอน อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ อาจารย์ได้แนะนำกระผม เรื่อง
การทำการเกษตรแบบอนุรักษ์ดินและน้ำ และการทำการเกษตรแบบขั้นบันได ทำให้กระผม
เป็นคนแรกในหมู่บ้านที่ทำการเกษตรแบบอนุรักษ์ดินและน้ำ และการทำการเกษตรแบบขั้นบันได

ลูกชายคนโตกระผมได้มาเรียนที่ “แม่ใจ” จนจบและเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร
ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ เพราะอาจารย์ให้ความเมตตา กระผมและครอบครัวจะระลึกถึง
ท่านเสมอ ถึงแม้ท่านจะจากพวกเราไปแล้ว

ขอสดุดีและไว้อาลัยแด่ท่านอาจารย์ ดร. สราญ เพิ่มพูล อย่างสุดซึ้ง และขอแสดงความ
เสียใจอย่างยิ่งที่ต้องสูญเสียท่านไปในครั้งนี้

ด้วยความอาลัยยิ่ง

นายพางา รักสกุลสุขเกษม และครอบครัว

สดุดีและไว้อาลัย อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

พวกผมแม่ใจรุ่นที่ ๓๐ ได้เข้าสู่รั้วแม่ใจเมื่อปี ๒๕๐๘ อาจารย์ยังหนุ่มแน่น ทราบว่าท่านเป็นรุ่นพี่พวกเราด้วย ท่านเป็นรุ่น ๒๔ ห่างกันแค่ ๖ ปี และเป็นอาจารย์สอน พวกเราเป็นรุ่นที่ ๒ ได้เป็นศิษย์ของท่านในวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งก็ยังสงสัยอยู่ว่าท่านจบมาทางเกษตร จะสอนวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างไร แต่พอการสอนผ่านไป ๑ ชั่วโมง ข้อสงสัยที่ว่าท่านจะสอนวิชาที่เด็ก ๆ อาชีวะไม่ชอบกันเลย แต่ท่านได้ใช้เทคนิคการสอนสะกดให้พวกเราได้เริ่มเข้าใจและสนใจในวิชาที่คิดว่ายาก กลับเป็นวิชาที่อยากเรียน ไม่ว่าจะเป็นเลขคณิต พีชคณิตแม้กระทั่งตรีโกณ ท่านสอนให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น นั่นคือความประทับใจครั้งแรกที่ได้เป็นศิษย์ของท่าน การสอนก็เป็นกันเอง ในชั้นปีสูงขึ้นท่านยังเป็นอาจารย์สอนวิชาพีชไร้อีกด้วย ท่านเอาใจใส่ในการเรียนของศิษย์ทุกคน คนที่จะไปไม่ไหวจะผ่านมีผ่านแหล่ ก็ติดตามตังขึ้นมาจนผ่าน พวกเราหลายคนรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณท่าน บางคนถึงกับพูดว่า ถ้าไม่มีท่านอาจารย์สราญ ให้กำลังใจช่วยเหลือดูแล ไม่จบแน่ ๆ ซึ่งนอกจากท่านสอนวิชาการแล้วยังสอนความเป็นคนที่จะออกไปเผชิญเมื่อออกไปสร้างอนาคตอีกด้วย และพวกเรายังเคารพนับถือท่านเปรียบเสมือนพี่ชายที่แสนดีอีกท่านหนึ่ง นี่คือการสุดประทับใจที่พวกเรามีต่อท่านอาจารย์ และเป็นที่เคารพรักของพวกเรารุ่น ๓๐ อย่างมากด้วย ซึ่งที่ผ่านมาทุก ๆ ปี ในเทศกาลสงกรานต์ พวกเราแม่ใจ ๓๐ เทคนิคฯ ๖ จะกราบขอพรท่านโดยการรดน้ำดำหัวเป็นการส่วนตัวเป็นประจำทุกปี

ในการจากไปของท่านครั้งนี้ พวกเรารู้สึกเสียใจและอาลัยเป็นอย่างยิ่ง ขอดวงวิญญาณของท่านจงไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเทอญ

แม่ใจ ๓๐ - เทคนิคเกษตร ๖

สราญ.... อาจารย์ผู้สร้างศิษย์
เพิ่ม.... ความรู้ให้หลายชีวิต
พูล.... ผลสัติย์นิรันดร์

สาธิต อนันธวัช แม่ใจ รุ่น ๕๓

คำไว้อาลัย
อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๒๔

หยาดน้ำตา อาลัย ในความเศร้า
นึกวันเก่า เล่าเรียน ท่านเพียรสอน
วันนี้ท่าน จากไป ใจอาวรณ์
ศิษย์ร่ำวอน ร่ำไห้ อาลัยลา
ท่านสราญ คือดอกไม้ ในใจศิษย์
ตรึงตราจิต ตรึงตราใจ ไฉนจะหา
บิดาแห่ง พี่ชไร่ นามสมญา
วอนฝากฟ้า พาท่านสู่ พิมานแดน

ด้วยความอาลัยยิ่ง
นายสาธิต ชินวงศ์
จากศิษย์พี่ชไร่แม่โจ้ รุ่น ๔๘

คำไว้อาลัย
อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๒๔

วันที่ลึบเจ็ดกุ่มภาน่าใจหาย
ทราบข่าวร้ายอาจารย์สราญท่านสิ้นสูญ
ทั้งปฐพีแม่โจ้เศร้าอาดูร
แม่โจ้สูญเสียคนดีที่อาทร
หยาดน้ำตาอาลัยในความเศร้า
นึกวันเก่าเล่าเรียนท่านเพียรสอน
วันนี้ท่านจากไปใจอาวรณ์
ศิษย์ร่ำวอนร่ำไห้อาลัยลา

เหมือนกุหลาบร่วงโรยโปรยทิ้งกลีบ
ดั่งประทีปสีแสงแห่งพฤษภา
ร้อยอักษรแทนดอกไม้ไหวบูชา
กราบวันทาสู่สวรรค์พิมานเทอญ

ด้วยความอาลัยยิ่ง
ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๔๘

คำไว้อาลัย
อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๒๔

ท่านคือพันธุ์ พืชไร่ ในดวงจิต
ปลูกฝังศิษย์ บานไสว ไปทั่วหน
สั่งสอนสั่ง งานหนัก ไม่ฆ่าคน
ถึง अबจน อย่างไร ให้รักกัน
ท่านลาลับ จากไป ไข่ลาล่วง
ยังจารึก อยู่ในทรวง มิแปรผัน
นามสราญ เพิ่มพูล คุณอนันต์
สู่สวรรค์ วิมานแก้ว เพริดแพรวเทอญ

ด้วยความอาลัยยิ่ง

อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
แม่ใจ รุ่น ๒๔ และ ป.ม.ก. รุ่น ๑ เกษตรบางพระ
พี่ชายร่วมชาติ และพี่น้องร่วมสถาบัน

อาจารย์สราญ เพิ่มพูล ภูมิลำเนาเป็นชาวลำพูน ลูกเจ้าแม่จามเทวี เมื่อเรียนจบชั้น ม.ศ ๓ จากโรงเรียนจักรคำคณาทร อ.เมือง จ.ลำพูน จึงสอบเข้าเรียนต่อชั้น ม.ศ. ๔ (ป.ว.ช. ๑ ปัจจุบัน) วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ เชียงใหม่ ในปีการศึกษา ๒๕๐๒ เมื่อเรียนจบชั้น ม.ศ. ๖ (ป.ว.ช. ๓ ปัจจุบัน) ได้สอบเรียนต่อชั้น ป.ม.ก. (ประโยคครูมัธยมเกษตรกรรม) ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ เป็นเวลา ๒ ปีเมื่อเรียนจบแล้ว ได้สอบบรรจุเป็นครูตรี วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ เชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗

สำหรับกระผมเมื่อเรียนจบชั้น ม.ศ ๖ จากโรงเรียนเกษตรกรรมนครปฐม อ.เมือง จ.นครปฐม ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น ได้มีความตั้งใจจะมาสอบเรียนต่อที่ วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ เชียงใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยเหมือนกับเพื่อน ๆ ที่มาเข้าเรียนต่อชั้น ป.ว.ส. (ประโยควิชาชีพเกษตรกรรมชั้นสูง) ได้ เช่น รศ. ดร.บุญสม วราเอกศิริ และภูมิ ยั่งยืนยง (อดีตเกษตรจังหวัดกาญจนบุรี) แต่เนื่องจากความไม่พร้อมทางการเงินจึงตัดสินใจสอบเข้าเรียนต่อชั้น ป.ม.ก. ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ในปีการศึกษา ๒๕๑๑ เมื่อเรียนจบในเดือน มีนาคม ๒๕๑๓ ได้สอบบรรจุเข้ารับราชการกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตำแหน่ง ครูตรี โดยบรรจุเข้าทำงานที่วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ เชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันเกษียณอายุราชการของกระผม นับเป็นระยะเวลาอันยาวนานกว่า ๓๘ ปีที่กระผมได้รู้จักและทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันมากับอาจารย์สราญ เพิ่มพูล

อาจารย์สราญ เพิ่มพูล นับว่าเป็นผู้มีพระคุณต่อกระผมและครอบครัวอย่างสูงยิ่ง เปรียบเสมือน พี่ชายร่วมชาติ (ชาติไทย) และเป็นพี่น้องร่วมสถาบัน คือ วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ พี่สราญจบ ป.ม.ก. รุ่น ๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๖ กระผมจบ ป.ม.ก. รุ่น ๗ ปีการศึกษา ๒๕๑๒

สำหรับความรัก ความผูกพันและความประทับใจครั้งแรก (First Impression) ที่พี่สราญ ได้มีให้กับกระผมและ อ.สะอาด แข่งขัน คือวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๑๓ ซึ่งเป็นวันที่กระผมและเพื่อนได้เดินทางจากกรุงเทพฯ มารายงานตัว ณ วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ กับ ผศ.จันทน์ ยาวิชัย และไปพักที่บ้านรับรองของวิทยาลัยฯ ซึ่งอยู่ตรงข้ามคณะเศรษฐศาสตร์ปัจจุบัน และเวลาประมาณ ๑๗.๔๐ น. กระผมและเพื่อนกำลังเตรียมตัวจะไปรับประทานอาหารเย็นที่หน้าวิทยาลัยฯ พี่สราญ ได้เดินทางไปพบกระผมที่บ้านพักรับรอง พร้อมทั้งถามกระผมว่า “น้องจบมาจากบาง

พระไช้ไหม? กระผมตอบว่าครับ พี่ก็จบมาจากบางพระ พี่จะพาน้องไปทานอาหารในเมือง” พี่สราญก็พากระผมและเพื่อนไปทานอาหารเย็นในเมืองเชียงใหม่ และความช่วยเหลือที่สำคัญคือ เมื่อคุณพ่อของกระผมได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๖ และต่อมากะผมได้อินยำน้องจำนวน ๕ คนที่เรียนอยู่ที่สุพรรณบุรีมาเรียนที่เชียงใหม่ พร้อมทั้งรับผิดชอบค่าเล่าเรียน ต่อมามีปัญหาเรื่องเงินค่าเล่าเรียนจึงได้ไปปรึกษาพี่สราญ และได้รับความช่วยเหลือจากพี่สราญ คือ ขอใช้สิทธิของพี่สราญกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเชียงใหม่ จำกัด มาเป็นค่าเล่าเรียนของน้อง ๆ จนเรียนจบพร้อมกันนี้กระผมยังได้ทำงานเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา นับตั้งแต่พี่สราญเริ่มทำงานตำแหน่งผู้บริหาร คือ หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางพืช คณะบดีคณะผลิตกรรมการเกษตร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และกิจกรรมอื่น ๆ อีกหลายอย่าง

สำหรับการดำเนินชีวิตของพี่สราญนั้นเป็นแบบเรียบง่าย สมถะ เป็นคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรม จึงถือเป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ ผู้ร่วมงาน และสังคม ดังสุภาษิตที่ว่า “ความดีที่คุณทำ ย่อมนำพรอันประเสริฐ มาสู่ตัวคุณ ครอบครัว วงศ์ตระกูล สังคมและประเทศชาติ” หรือคติธรรมที่ว่า “ตัวตาย แต่ชื่อยัง”

ด้วยความเคารพรักและผูกพัน

นายรัฐพล (บันทึก) ศรีบัวเผื่อน และบุตรชาย (แม่ใจรุ่น ๖๙)

คำสดุดีและไว้อาลัยแด่ ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล

ท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ท่านเป็นผู้คิดและริเริ่มการก่อตั้งชมรมศิษย์เก่า พืชไร่แม่โจ้ “เราอยากให้ช่วยจัดตั้งชมรมศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้ ให้เป็นรูปธรรม” คำกล่าวของท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล เมื่อหลายปีก่อนได้พูดไว้กับลูกศิษย์ (ผศ.ดร.เรืองชัย จูวัฒนสำราญ รุ่น ๔๖ , อ.สุภัทธร ปัญญา รุ่น ๔๙ , นายมงคล การดี รุ่น ๕๓ และ อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ ศิริบูรณ์ รุ่น ๖๐) ซึ่งเป็นศิษย์เก่าพืชไร่

นับว่าท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ได้มองการณ์ไกลไว้แต่แรกแล้วว่าชมรมศิษย์เก่า พืชไร่แม่โจ้นั้น จะสามารถสนับสนุน ส่งเสริมงาน รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้เป็นอย่างดีด้วยพลังของลูกศิษย์ และยังสามารถส่งเสริมความรักความสามัคคีระหว่างศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน คณาจารย์ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ ให้เกิดความรักสมัครสมานสามัคคี ซึ่งถือว่าเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ ในการสร้างแม่โจ้

เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ พวกเราศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้ทุก ๆ คนและทุก ๆ รุ่นได้สืบสาน เจตนารมณ์ของท่านอาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล สำเร็จเป็นที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ในวันดังกล่าว ท่านอาจารย์เป็นผู้รับป้ายและเจิมป้ายชมรมศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้ ในวันนั้นทำให้ลูกศิษย์ทุกคนมีความสุขกันถ้วนหน้า เมื่อเห็นรอยยิ้มของท่าน

ในวันนี้ไม่มีท่านอีกแล้ว แต่ยังคงเหลือไว้ในคำสอน และคุณงามความดีที่ท่านอาจารย์ได้ ฝากไว้และมอบให้กับศิษย์ ในนามของชมรมศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้ มีความรู้สึกอาลัยกับการจากไป ไม่มีวันกลับ.... อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ที่พวกเรารักเคารพและเทิดทูน จะถูกจารึกอยู่ในดวงใจ ของลูกศิษย์ทุก ๆ คน ขอให้ดวงจิตวิญญาณท่านอาจารย์ไปสู่สุคติสืบไป

ด้วยความอาลัย
ชมรมศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้

การถวายงาน “โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย”

อาจารย์สราญ เพิ่มพูล ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะที่ปรึกษาในการจัดและดำเนินงานโครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย ณ ตำบลเมืองงาย อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นศูนย์ก่อกำเนิดเทคโนโลยีการเกษตรแบบผสมผสาน และเกษตรกรรมทางเลือกสู่ประชาชน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ท่านได้เชิญคณาจารย์ และบุคลากรของแม่โจ้ทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรร่วมวางแผน และดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ท่านได้ทุ่มเท และเสียสละเวลาร่วมดำเนินงาน และพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง จนก้าวหน้ามาถึงปัจจุบัน มีเกษตรกรและประชาชนที่สนใจหลายคนเข้ามาศึกษาดูงาน และนำไปปฏิบัติตามจนประสบผลสำเร็จในอาชีพของตนเอง

เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ พวกเราได้ทราบข่าวว่าอาจารย์สราญได้จากพวกเราไปอย่างสงบ ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ขอคุณงามความดีที่ท่านได้กระทำ และผลการดำเนินงานดังกล่าวมาแล้ว ส่งผลให้อาจารย์ไปสู่ภพที่ดี และมีความสุข ณ สัมปรายภพ ด้วยเทอญ

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เจ้าหน้าที่และพนักงานโครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย

ดร.สราญ เพิ่มพูล : ที่ผมรู้จัก

ดร.สราญ เพิ่มพูล ท่านผูกพันและรักมหาวิทยาลัยแม่โจ้มาก แม้จะเกษียณอายุราชการแล้ว ท่านยังแวะเวียนไปมากับภาควิชาพืชไร่ เข้าร่วมงานของคณะและมหาวิทยาลัยมาโดยตลอดแทบจะพูดได้ว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้เสมือนเป็นบ้านของท่านที่มีทั้งความรักและความอบอุ่นหนึ่งปีก่อนหน้าที่ท่านจะเสียชีวิต ทั้งที่ท่านไม่ค่อยสบาย ท่านก็ยังไปร่วมงานของมหาวิทยาลัยและได้ร่วมถ่ายรูปกับครอบครัวของผม ลูกสาว (ดร.จิรายุ ชาญตระกูล) และลูกชาย (ดร.กิตติกร ชาญตระกูล) ที่ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้อย่างมีความสุข

ดร.สราญ เพิ่มพูล ท่านเป็นแบบอย่างของความเป็นครู ท่านรักและช่วยเหลือลูกศิษย์อยู่เสมอ ตั้งแต่ยังหนุ่มจนถึงท่านเกษียณอายุไปแล้ว หากท่านมีเวลา ท่านจะไปให้กำลังใจ ไปเยี่ยมเยียน ไปร่วมงานศิษย์เก่าฯ ทุกหนทุกแห่งไม่ว่าไกลใกล้ ถึงแม้ร่างกายของท่านจะเจ็บไข้ได้ป่วย ท่านก็จะไป คือ ถ้าลูกชั้นได้ก็จะไป ท่านใจเต็มร้อย ผมนับถือน้ำใจของท่านจริง ๆ

ตลอดชีวิตรับราชการของ ดร.สราญ เพิ่มพูล นับว่าประสบความสำเร็จอย่างสูงในชีวิตรับราชการ เริ่มตั้งแต่เข้ารับราชการเป็นครู-อาจารย์ เป็นหัวหน้าภาควิชา เป็นคณบดี เป็นรองอธิการบดี จวบจนตำแหน่งสุดท้ายของท่าน เป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งเป็นเกียรติประวัติสูงสุดและเป็นเกียรติประวัติแก่วงศ์ตระกูลอย่างสูง ทางด้านผลงานอื่น ๆ เท่าที่ทราบ ท่านได้ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ช่วยเหลือหน่วยงานอื่น ๆ อีกมากมาย

ทางด้านชีวิตส่วนตัว ดร.สราญ เพิ่มพูล ท่านเป็นอาจารย์ที่สมถะ เรียบง่าย มีชีวิตอยู่อย่างทานง่าย ไม่เรื่องมาก ท่านไม่ได้ร่ำรวยเงินทองแต่ท่านร่ำรวยลูกศิษย์ และมีผู้เคารพนับถือมากมาย

สุดท้าย : ผมมั่นใจว่างานพระราชทานเพลิงศพ ดร.สราญ เพิ่มพูล จะเรียบร้อยเป็นไปด้วยดี เพราะได้เห็นความตั้งใจ ความร่วมใจของลูกศิษย์ของท่าน ที่ได้มีการประชุมวางแผนจัดงานให้สมเกียรติของท่าน ผมขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงและขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่อนุญาตให้เข้าอาคารชุดวัดระเป็นที่ตั้งสรีระร่างกายของท่าน ดร.สราญ เพิ่มพูล เพื่อประกอบพิธีทางศาสนา ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ถึง วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลานานถึง ๘ คืน ๙ วัน

ผมคิดว่า หากท่าน ดร.สราญ เพิ่มพูล ได้รับรู้ ท่านคงดีใจ สมายใจและเป็นเกียรติที่ท่านจะได้อยู่ในมหาวิทยาลัยที่ท่านรักให้นานที่สุดในวาระสุดท้ายของชีวิตท่าน ผมขอทุกท่านตั้งใจร่วมส่งดวงวิญญาณของท่าน ดร.สราญ เพิ่มพูล สู่สุคติในสัปดาห์

รองศาสตราจารย์ดร.น ชาญตระกูล

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ด้วยรัก... อาลัย จากใจน้อง

หลังจากที่พี่ป่วยด้วยโรคเส้นเลือดหัวใจตีบและได้รับการผ่าตัดทำบายพาส จำนวน ๓ เส้น เมื่อประมาณ ๖ ปีที่แล้ว พี่ก็เข้าออกโรงพยาบาลเรื่อยมา จนกระทั่งครั้งล่าสุด ๑๗ มกราคม ๒๕๖๑ พี่ก็มาตรวจตามที่คุณหมอนัดและมีอาการ หอบ เหนื่อย หายใจไม่สะดวก คุณหมอมักรับไว้ให้รักษาตัวที่โรงพยาบาล คณะแพทย์และพยาบาลก็ได้เฝ้าดูแลรักษาอย่างดีในห้อง CCU (หอผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอดเลือด) จนอาการดีขึ้นในระดับหนึ่ง จวบจนกระทั่งวันศุกร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๕๕ น. พี่ก็จากพวกเราไปจริง ๆ ด้วยอาการสงบ สิริรวมอายุได้ ๗๖ ปี ๖ เดือนหมดแล้ว.....ไม่มีแล้วพี่ชาย ทั้ง ๓ คน

พี่เคยปรารถนาว่า หากพี่เสียชีวิตให้นำสรีระร่างกายมาบำเพ็ญกุศลที่ศาลาชุมชนวัดธรรมนิมิตวิทยาลัยแม่โจ้แห่งนี้ ด้วยความที่พี่มีความผูกพันตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษาและปฏิบัติราชการ จนเกษียณอายุร่วม ๔๐ ปี พี่รักสถาบันแม่โจ้แห่งนี้มาก อุทิศตนเพื่องานอย่างตั้งใจ มีวิริยะ อุตสาหะ จนเจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับ สมกับตอนหนึ่งของเพลงแม่โจ้ที่ว่าชีวิต จิตใจ มอบให้แม่โจ้....

การจากไปของพี่ ยังความเศร้าโศกให้แก่ญาติพี่น้อง หลาน หลน ตลอดจนบรรดาลูกศิษย์ของพี่ ซึ่งอยู่กระจัดกระจายทั่วประเทศ ต่างก็พากันแสดงความอาลัยและแสดงออกถึงความกตัญญู ด้วยการร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมบริจาคทรัพย์ เพื่อสนับสนุนในการจัดงานพระราชทานเพลิงศพให้ยิ่งใหญ่ มีคณะทำงานต่างระดมพลังสมอง เตรียมการล่วงหน้าอยู่หลายวัน ด้วยความขะมักเขม้น อยากให้พี่ได้รับรู้รับทราบด้วยญาณวิถิตใด ๆ พี่คงมีความสุข รับรู้ว่า พวกเราข้างหลังที่ยังอยู่ได้ช่วยกันประกอบการกุศลและพิธีกรรมต่าง ๆ ให้พี่ เพื่อส่งดวงวิญญาณของพี่ให้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพ ขอให้พี่หมดห่วงความกังวลใด ๆ

จากการที่ได้เข้าร่วมประชุมกับคณะทำงาน รู้สึกประทับใจ ภูมิใจและสุขใจ ที่ได้เห็นท่านทั้งหลายแสดงความรัก เคารพในตัวพี่ ด้วยการตั้งใจทำ เพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์ ยิ่งใหญ่ ในฐานะน้องสาว ขอขอบพระคุณคณะทำงานทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจากใจจริงค่ะ

นางศรีเพ็ญ หาญตระกูล

นางลัดดา เพิ่มพูล

ความสัมพันธ์ของ อ.ดร.สราญ เพิ่มพูล กับ ครอบครัว หาญตระกูล

นางศรีเพ็ญ หาญตระกูล (น้องสาว) สมรสกับ รองศาสตราจารย์ดร.น หาญตระกูล
ข้าราชการบำนาญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีบุตรธิดา จำนวน ๓ คน ได้แก่

๑. อ.ดร.จิรายุ หาญตระกูล อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๒. นางสาวกรกฏ หาญตระกูล ผู้จัดการ Mobile Team Project สำนักงานบัญชีกลาง
บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
๓. อ.ดร.กิตติกร หาญตระกูล อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“น้องน้อย” เป็นหลานคนหนึ่งที่มีโอกาสได้ดูแลอาราญ หรือน้าราญ ที่พวกหลานๆ
เรียกกันติดปากมาตลอด ตั้งแต่ได้เฝ้าเขียนอายุราชการที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แล้วกลับมาใช้ชีวิต
ในบั้นปลายที่บ้านเกิด “บ้านประตู่ท่านาง” จังหวัดลำพูน ซึ่งถือได้ว่า เป็นหลานที่ได้ใกล้ชิดน้า
มาตลอด คอยดูแลเรื่องอาหาร ทำความสะอาดบ้าน ซักเสื้อผ้า พาไปธุระตามที่ต้องการ ใดๆ
คอยดูแลเมื่อยามเจ็บไข้ไม่สบาย พาไปหาหมอตามหมอนัด

๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ ตอนเย็นน้ามีอาการหายใจไม่สะดวก หอบ เหนื่อย แต่ก็ยังไม่ยอม
ไปหาหมอจนถึงเช้าวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ หมอนัดตรวจตามปกติ แต่ก็ไม่ได้คิดว่ากาจะไปหาหมอ
ของน้าครั้งนี้จะเป็นการไปหาหมอครั้งสุดท้าย น้าได้นอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยตั้งแต่
๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ หนึ่งเดือนเต็ม ๆ ที่หลานได้ดูแลน้า
อย่างใกล้ชิดมาตลอด

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ไม่คิดว่าจะเป็นวันที่ได้ดูแลน้าเป็นวันสุดท้าย แต่ก็ตั้งใจและภูมิใจ
ที่ได้มีโอกาสได้อยู่กับน้าจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

ท้ายนี้ หลานขอให้ความดี ความเป็นผู้ให้ของน้าที่ได้ทำมาตลอดเมื่อยามมีชีวิต ส่งผลให้
ดวงวิญญาณของน้าไปสู่สุคติสัมปรายภพด้วยเทอญ

ด้วยรักและอาลัย

หวัน-น้อย และลูกๆ

อาลัย... ลุงราญ

ภาพในความทรงจำกับลุงราญ ตั้งแต่หนูยังเป็นเด็ก เวลาลุงราญแวะมาเยี่ยมเยียนที่บ้าน ลุงจะมีลูกศิษย์คอยขับรถรับ-ส่งให้ อยู่เสมอ (ที่หนูจำได้ก็จะมี คุณอาสจิต วิมล และคุณอาอภิชาติ สอนคำทอง) แม่บอกว่าไม่ว่าลุงอยากจะไปที่ไหน ทำอะไร ขอแค่อย่าปาก ก็จะมีลูกศิษย์มาคอยรับ คอยส่งให้ แม่นกระทั่งล่าสุดที่หนูเข้าโรงพยาบาล ลุงราญก็ได้มาเยี่ยม โดยมีลูกศิษย์ (อ.ไฉ่ เรืองชัย) ติดตามมาด้วย แม่มักจะบอกหนูเสมอว่า อ.ไฉ่รักลุงราญเหมือนพ่อ ในตอนที่หนูทำงานที่ธนาคาร กรุงเทพฯ พาณิชยการ ได้เจอรุ่นพี่ที่จบแม่โจ้สาขาพืชไร่ ๒ คน หนูถามพี่เขาวรรู้จัก อ.สราญ ไหม พี่เขาพูดว่า อ้อ...ป้าราญ รู้จักสิ และก็ได้นำลุงราญอย่างชื่นชม รู้สึกได้เลยว่าลุงราญต้องเป็น อาจารย์ที่นักศึกษารักและให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา จนได้รับฉายา เป็น “ป้า”

มีอยู่ครั้งหนึ่ง หนูได้มาเที่ยวบ้านลุงราญ ซึ่งเป็นบ้านพักในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ หนูได้ไปเปิด ประตูตู้น้ำของลุง ภายในตู้น้ำมีของเยาะแยะเต็มไปหมด ส่วนใหญ่จะเป็นกระป๋องใส ๆ ข้างในน้ำ จะใส่พวกของทอดของของลุงราญ แต่ตอนนั้นหนูคิดว่ามันรก เลยบอกกับลุงว่าถ้ามาคราวหน้าหนู จะมาช่วยทำความสะอาดตู้น้ำให้ ณ ตอนนั้น ลุงไม่ได้ว่าอะไร ยิ้ม ๆ พอหนูได้มีโอกาสมาเยี่ยม อีกครั้ง หนูตรงไปเปิดตู้น้ำ ก็เห็นว่ากระป๋องต่าง ๆ ที่เคยรกรภายในตู้น้ำตอนนี้มันหายไปหมดแล้ว ลุงคงไม่อยากให้เราเอาของลุงไปทิ้งและในขณะที่ลุงก็ไม่อยากทำร้ายจิตใจของหลานที่หวังดี ลุงราญเป็นคนพูดน้อยและมักจะลงมือทำมากกว่าพูดเสมอ

ภาพทรงจำที่ประทับใจที่สุด ก็คือเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ วันที่หนูจะได้รับ พระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิต ลุงได้มารอถ่ายรูปกับหนูที่ภาควิชาพืชไร่ สถานที่ที่ลุงราญมักจะ มาเป็นประจำ ลุงยิ้มด้วยความยินดี หนูได้ช่วยลุงราญสวมชุดครุย เพื่อเราจะได้มาถ่ายรูปด้วยกัน ไม่ได้คิดว่หลังจากนั้นไม่ถึง ๑ ปี ลุงราญก็ได้จากไปอย่างไม่มีวันกลับ ขอให้คุณงามความดีที่ลุงได้ กระทำมาตลอดชีวิตของลุง ช่วยให้เกิดวงวิญญาณของลุงราญไปสู่สุคติด้วยเทอญ

“ไ่....จิรายุ หาญตระกูล”

คืนนี้คงเป็นคืนสุดท้ายแล้วนะ ที่ตาราญจะนอนพักอยู่โรงพยาบาลคนเดียวแบบเหงา ๆ และต่อไปนี่ ตาราญก็จะไม่มาโรงพยาบาลอีกต่อไป ไม่ว่าจะโรงพยาบาลไหน ๆ ก็ตามจะไม่มีหมอหรือพยาบาลคนไหน ต้องมาตรวจ มาวัดไข้ คอยมาสอบถามต่าง ๆ นานาอีกต่อไปแล้วนะ แต่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านไป อยู่ในความทรงจำของพวกเขาเหล่านั้น/เหลนเสมอ ไม่ว่าจะป็น พ.ศ.ใด ก็ตามทุกอย่างกลับกลายเป็นอดีต

พีทน้อย ประกิด เพิ่มพูล

น้อมนำส่งอาสราญสู่สวรรค์

ขออำนาจอาสราญที่หลานรัก
ได้ประจักษ์ความเมตตาตามหาศาล
ท่านสร้างสรรค์คุณความดีมานเนิ่นนาน
เป็นต้นแบบให้ลูกหลานมานานวัน
ขอผลบุญคุณความดีที่สร้างไว้
หนุนนำให้ดวงวิญญาณสู่สวรรค์
เกิดชาติหน้าขอประสบได้พบกัน
เป็นอาหลานชั่วกัลป์นี้รันดร

ด้วยรักและอาลัยยิ่ง
หลานปุ่น

“อ่ำลา...อาสราญ”

ที่ลืบทกขุมน้ำลาลับ
น้ำลาไกลไม่กลับคืนหนหลัง
หลานร่ำให้อาลัยใจกินที่พัง
หมดพลังสิ้นแล้วแก้วแห่งใจ
กราบแทบเท้าคุณน้าท่านลาจาก
ยามลำบากเคยดูแลมาแต่ไหน
อุปถัมภ์ค้ำชูคอยห่วงใย
แต่เยาว์วัยรักพันผูกเช่นลูกยา
ถึงเป็นหลานก็เหมือนลูกคอยปลุกฝัง
คอยสอนสั่งให้เรียนรู้ปัญหา
ด้วยน้ำใจไอรุ่นท่านเมตตา
เติบโตมาพร้อมฝ่าฝันไม่หวั่นใด
รักของน้าหลานซาบซึ่งตรึงตราจิต
ขออุทิศแด่บุญคุณให้
วิญญานน้าสู่สวรรคตตราโดย
หมดห่วงใยด้วยผลบุญหนุนนำเทอญ

ด้วยรักอาลัยยิ่ง

หลานแป้น

“ตาราญ”

หลานหลานที่บ้านมักเรียกกันว่า “ตาราญ” ตาเปรียบเสมือนผู้เป็นพ่อ ให้ความรัก
ความเมตตาและความห่วงใยตลอดมา เป็นดังเสาหลักและร่วมโพธิ์ร่วมไทรให้ลูกหลานได้อุ่นใจ
ต่อไปนี้ ไม่มีตาอีกแล้ว ได้แต่คิดถึงและอาลัยถึงตาตลอดไป ความดีและการเสียสละที่ตา
ทำมาตลอดชีวิต ขอให้ตาไปสู่สรวงสวรรค์ชั้นฟ้าเทอญ

รักและอาลัยยิ่ง

หลานปึก หลานปรัญญ์

คำอำลาอาลัย... จากเพื่อนร่วมรุ่น “ม. ๖ จักรคำคณาทร” ปี ๒๕๐๐

ถึงวันลา อาลัย ในเพื่อนรัก
แม้เพื่อนรักจะจากไปแต่เพียงกาย
ยังรักเพื่อน จำได้ ไม่แปรเปลี่ยน
ทั้งร่วมทุกข์ ร่วมสุข ไปด้วยกัน
เมื่อเติบโตใหญ่ ไปประกอบภารกิจ
ยังส่งข่าวได้เห็นหน้าได้พาที่
ยังเป็นเพื่อนที่มีไมตรีจิต
ความเป็นเพื่อนที่ดีมีต่อกัน
แม้ “สราญ” จะจากไปในวันนี้
ไปจุติเป็นสุขทุกคืนวัน
ขอแสดงความอาลัยในวันนี้
มีนางฟ้าหอมล้อมไปชั่วกัลป์

ด้วยใจรักดีรักเพื่อนไม่เลือนหาย
ก็ไม่คลายความรักไปจากกัน
เมื่อร่วมเรียน ร่วมเล่น อย่างสุขสันต์
ในวัยอันสุขเกษมและเปรมปรีดิ์
คนละทิศต่างกันไปในวิถี
และยังมีสัมพันธ์รักระหว่างกัน
ยังเป็นมิตรใกล้ชิดไม่แปรผัน
ไม่มีวันลืมเลือนได้ชั่ววันรันดร์
ให้ไปสู่โลกที่ดีบนสวรรค์
คอยพบกันเป็นเพื่อนรักตลอดไป
ให้เพื่อนมีภพใหม่ที่สุขสันต์
สู่สวรรค์าลัยไปชั่วกาล...

รักและคิดถึงเพื่อนเสมอ

(ทรงสวัสดิ์ นิเทศวรวิทย์ และครอบครัว)

เพื่อนร่วมรุ่น ม.๖ “จักรคำคณาทร”

ภาคผนวก
ยวดยาน

รูปแบบของการดำเนินชีวิตและการมีสุขภาพที่ดี

ศาสตราจารย์ หงเจาหวาง

รองประธานอนุกรรมการศึกษาและวิจัยโรคหลอดเลือดแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีน
แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย : คุณประดิ่ง ปรีชญากูร คุณโสภณ เตชะอำนายวิทย์

สรุปย่อ : รองศาสตราจารย์ ดร.น หาญตระกูล

๑) รูปแบบของการดำเนินชีวิต และการมีสุขภาพที่ดีของผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ องค์การอนามัยโลกกำหนดว่า

๑. กลางคน คือ ผู้ที่มีอายุก่อน ๖๕ ปี
๒. วัยสูงอายุตอนต้น ๖๕-๗๔ ปี
๓. วัยสูงอายุอย่างแท้จริง ๗๕ ปีขึ้นไป

ตามหลักการทางชีววิทยาแล้ว อายุขัยของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมควรมีอายุประมาณ ๕ ถึง ๗ เท่า ของช่วงเวลาที่เจริญเติบโตเต็มที่ (ช่วงอายุ ๒๐-๒๕ ปี) ดังนั้น ๕ ถึง ๗ เท่า ของระยะที่เจริญเติบโตเต็มที่ของมนุษย์ จึงควรเป็นอายุ ๑๐๐ ปี ถึง ๑๗๕ ปี

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าอายุขัยของมนุษย์ตามปกติควรจะเป็น ๑๒๐ ปี

๒) โรคที่ทำให้เจ็บป่วย และเสียชีวิตก่อนวัยอันควร

๑. โรคหัวใจ
๒. โรคเส้นเลือดไปเลี้ยงหัวใจแข็ง หรืออุดตัน
๓. โรคเนื้องอก
๔. โรคเบาหวาน
๕. โรคมะเร็ง

๓) สาเหตุที่มีผู้ป่วยเป็นโรคต่าง ๆ มากขึ้นทุกวัน

- ไม่ใช่เป็นเพราะสังคมที่เจริญขึ้น
- ผู้คนมีเงินทองมากขึ้นก็ไม่ใช่
- แต่เป็นเพราะขาดความรู้เรื่องสุขภาพพลานามัย
- ในสหรัฐอเมริกา พบว่า
 - คนขามีเงินมากกว่าคนดำ
 - มีชีวิตที่พึงพอใจทางวัตถุมากกว่าคนดำ
 - แต่คนขาวกลับเป็นโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจหรือเป็นเนื้องอกน้อยกว่าคนดำ
 - มีอายุยืนยาวกว่าคนดำ

- คนขาวเป็นผู้บริหารตำแหน่งสูง/รายได้ที่สูงด้วย
- การเจ็บป่วยเป็นโรคกลับต่ำกว่าพวกใช้แรงงานผิวสี และอายุยืนยาวกว่า
- คำตอบก็คือ ผู้บริหารผิวขาวมีความรู้เรื่องสุขภาพพลานามัยดีกว่าคนดำ มีจิตสำนึกเกี่ยวกับอนามัยและการดูแลสุขภาพของตนเองดีกว่าคนดำ

๕) โรคที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพมากในปัจจุบัน

ลำดับที่ ๑ คือ โรคทางหลอดเลือดหัวใจ

- ศาสตราจารย์ ด็อกเตอร์ จง เต๋า เติ้ง กล่าวว่า “คนจำนวนมากมิได้เสียชีวิตเพราะโรคภัยไข้เจ็บ แต่เสียชีวิตเพราะความรู้ไม่รู้อัน
- ความจริงเราสามารถระวังโรคหลาย ๆ โรค ไม่ให้เกิดขึ้นได้อย่าเสียชีวิตเพราะความรู้ไม่รู้อยู่

๕) ผู้สูงอายุต้องให้ความสำคัญกับ “สามครั้งนาทิต”

๑. เมื่อตื่นอย่าลุกขึ้นโดยทันที ให้นอนอยู่บนเตียงสักครึ่งนาทิต
๒. ลุกขึ้นแล้วให้นั่งอยู่ก่อนสักครึ่งนาทิต
๓. ยกขาทั้งสองข้างลงจากเตียง แล้วให้อีกครึ่งนาทิต

สรุป : “สามครั้งนาทิต”

เพื่อช่วยลดภาวะการเกิดหัวใจวายฉับพลัน หรือเส้นเลือดอุดตัน หรือภาวะสมอง

ขาดเลือด

๖) ส่วน “สามครั้งชั่วโมง” คือ

๑. เข้าตื่นนอนให้ออกกำลังกายสักครึ่งชั่วโมง
 - อาจจะทำกายบริหารก็ได้
 - วิ่งเหยาะ ซึ่งไม่ควรน้อยกว่า ๓ กิโลเมตร
 - ออกกำลังกายอื่นที่เหมาะสม
๒. เวลาเที่ยงนอนกลางวันสักครึ่งชั่วโมง
 - เป็นไปตามความต้องการของนาฬิกาในร่างกายมนุษย์
๓. เวลาเย็นหกโมง หรือหนึ่งทุ่ม เดินช้า ๆ สักครึ่งชั่วโมง

สรุป : “สามครั้งชั่วโมง”

ผู้สูงอายุจะนอนหลับสนิท ช่วยลดอัตราการเกิดโรคทางหัวใจ หรือโรคความดัน

โลหิตสูงได้

๗) รูปแบบของการดำรงชีวิตที่ทำให้สุขภาพแข็งแรง เขียนออกมาได้ ๔ ประโยค คือ

๑. โภชนาการที่สมดุลสมผล
๒. ออกกำลังกายพอดี

๓. จิตใจสงบ

๔. งบบุหรี่ ลดเหล้า

สรุป : รูปแบบของการดำรงชีวิตด้วย ๔ ประโยค มีผล...

๑. สามารถทำให้ความดันโลหิตลดลงได้ถึงร้อยละ ๕๐

๒. โรคสมองขาดเลือด และหัวใจลดลงได้ร้อยละ ๗๕

๓. โรคเบาหวานลดลงได้ร้อยละ ๕๐

๔. เนื้องอกลดลงได้หนึ่งในสาม

๕. โดยเฉลี่ยจะมีอายุยืนมากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป

๖. ประการสำคัญ ไม่ต้องเสียเงินเสียทองเลย

๘) โภชนาการที่สมเหตุสมผล มีถ้อยคำ ๒ ประโยค คือ

๑. ประโยคแรก คือ “๑,๒,๓,๔,๕”

๒. ประโยคที่สอง คือ “แดง เหลือง เขียว ขาว ดำ”

๑. ประโยคแรกของ “๑” คือ

“๑” คือ นมหนึ่งกล่องทุกวัน

นมมีแคลเซียม การขาดแคลเซียมมีผล ๓ ประการ คือ

๑. ปวดกระดูก,ปวดเอว ปวดหลัง ปวดเข่า เป็นความทุกข์ของผู้สูงอายุจำนวนมาก

๒. หลังค่อม ยิ่งแก่ยิ่งเตี้ย

๓. กระดูกบางหักง่าย

คนญี่ปุ่นมีคำพูดติดปากอยู่ประโยคหนึ่งว่า “นมหนึ่งกล่อง พัฒนาคนในชาติได้”

สรุป : นมช่วยผู้สูงอายุไม่ขาดแคลเซียม และช่วยให้เด็กที่ดื่มนมทุกวันจะมีความสูงเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ดื่มถึง ๒.๘ ซม. เมื่อเด็กอายุครบ ๑๕ ปี

ยิ่งกว่านั้นนมยังช่วยให้

- มีผิวพรรณดีกว่า

- สุขภาพของเส้นผมเป็นเงางามกว่า

- มีกล้ามเนื้อที่พัฒนา และฉลาดกว่าอีกด้วย

การดื่มนม ดื่มนมก่อนนอนจะเหมาะสมที่สุด และหากดื่มนมที่มีส่วนผสมของวิตามิน

จะดียิ่งขึ้น

๙) ประโยคแรกของ “๒” คือ

“๒” คือ อาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต

- ควรรับประทานคาร์โบไฮเดรตประมาณ ๖-๘ ตำลึง (๑ ตำลึง เท่ากับครึ่งขีด)

- การควบคุมอาหารมื้อหลักนั้นเป็นวิธีการควบคุมน้ำหนักที่ดี

- นักวิทยาศาสตร์ได้เสนอวิธีลดน้ำความอ้วน โดยใช้คำว่า “กินน้ำแกง (ซุ๊ป) ก่อนอาหาร จะแบบบาง”

• **จำไว้ให้ดี**

- คนผอมจะอ้วนเมื่อกินข้าวแล้วกินน้ำแกง
- คนอ้วนจะผอมเมื่อกินน้ำแกงแล้วค่อยกินข้าว

๑๐) ประโยคแรกของ “๓” คือ

- โปรตีนจากปลานั้นดีที่สุด
- ส่วนโปรตีนจากพืช ถั่วเหลืองจะดีที่สุด
- โปรตีนมากเกินไปก็ไม่ดี น้อยเกินไปก็ไม่ดี ๓ ถึง ๔ ส่วน กำลังพอดี
- ถั่วเหลืองไม่เพียงพอแต่เป็นอาหารเพื่อสุขภาพยังเป็นอาหารที่ดีเยี่ยมสำหรับผู้หญิง

ทั้งยังลดอาการวัยทองลงได้ดี

ผู้หญิงเมื่อถึงช่วงวัยทอง จะมีอาการ คือ

- ความดันโลหิตก็จะขึ้น ๆ ลง ๆ
- บางครั้งหน้าแดง บางครั้งหน้าซีด
- บางครั้งจิตใจกระสับกระส่าย
- บางครั้งเหงื่อออก บางครั้งเครียด และหงุดหงิด

• อาหารพวกถั่วจะมีประโยชน์ ช่วยลดอาการวัยทองในผู้หญิงได้เป็นอย่างดี

๑๑) ประโยคแรกของ “๔” คือ

“๔” คือ “มีหยาบ มีละเอียด ไม่หวานไม่เค็ม สามสัปดาห์ อิ่มเพียงเจ็ดถึงแปดส่วน”

๑. “มีหยาบ มีละเอียด” คือ

มีหยาบมีละเอียดคือมีอาหารประเภทธัญพืชหยาบ และละเอียดผสมกันจะช่วยให้มีสารอาหารที่เหมาะสม

- สัปดาห์หนึ่ง ควรกินอาหารที่เป็นธัญพืชหยาบซัก ๓ ถึง ๔ ครั้ง เช่น พวข้าวโพด แป้งข้าวโพด หรือมันฝรั่ง เป็นต้น

๒. “๓,๔,๕ มื้อ” หมายถึง การกินอาหารวันละหลายมื้อ “กินอิ่มเพียงเจ็ดหรือแปดส่วน” หมายถึงการลดปริมาณอาหารลงลดแคลอรีจะทำให้อายุยืน

- แพทย์จีนโบราณ กล่าวว่า “หากอยากมีร่างกายปกติแข็งแรง จงปล่อยให้ร่างกายอด และหนาวเสียสามส่วน

- ขอมอบ ๒ ประโยคที่ดีกว่ายารักษาโรคมากมายนัก

หนึ่ง คือ “กินอิ่มเพียงเจ็ดถึงแปดส่วน”

สอง คือ “เดินขึ้นลงบันไดและวิ่งเหยาะ ๆ”

๑๒) ประโยคแรกของ “๕” คือ

“๕” คือผักผลไม้ ๕๐๐ กรัม การกินผักผลไม้บ่อย ๆ จะช่วยลดการป่วยเป็นโรคมะเร็งได้เป็นอย่างดี

๑๓) อะไรคือ แดง เหลือง เขียว ขาว ดำ

- “แดง” แดง คือ กินมะเขือเทศสุก จะยิ่งดี วันละ ๑ ผล จะช่วยลดการเป็นมะเร็งต่อมลูกหมากลงได้ถึงร้อยละสี่สิบห้า

ข้อสอง คือ ผู้มีสุขภาพดีต้องดื่มไวน์จากองุ่นแดงวันละเล็กน้อย จะช่วยป้องกันเส้นเลือดใหญ่แข็งตัวได้

- หากมีอาการหม่นหมอง ไม่แจ่มใส ไม่กระฉับกระเฉงก็ให้กินพริกแดงนิดหน่อย จะช่วยให้ดีขึ้นเพราะพริกแดงสามารถช่วยกระตุ้นอารมณ์ให้คิดกับบรรเทาความเครียดได้

- เหลือง เหลืองหมายถึง แคลเซียม และวิตามินA หากขาดวิตามินA
- ในเด็กเล็กมักจะป่วยเป็นหวัดตัวร้อน ต่อมทอมซินอักเสบ
- ในวัยกลางคนจะเกิดภาวะเส้นเลือดใหญ่แข็งตัว และเป็นมะเร็ง
- ในวัยสูงอายุ เกิดอาการตาพร่า

วิตามิน A: มีมากที่สุดในแครอท แดงโม มันฝรั่ง ข้าวโพด ผักทอง พริกแดง หรือพวกผักที่มีสีเหลืองแดง ผักที่มีสีเหลืองและแดง

- เขียว เขียวหมายถึงเครื่องดื่มนั่นเอง

ชา เป็นเครื่องดื่มที่ดีที่สุดชาเขียวดีที่สุดชาเขียวมีสารต้านอนุมูลอิสระช่วยให้ไม่แก่ ยิ่งดื่มยิ่งดูอ่อนวัย

- การดื่มน้ำ จะช่วยยืดอายุให้ยืนยาว ช่วยลดเนื้องอก ลดอาการเส้นเลือดใหญ่แข็งตัวได้แน่นอน

- ขาว ขาวคือข้าวโอ๊ต

- ท่าน เงิน ลี พู่ รัฐบาลอาวุโสของพรรคก๊ก มิน ตั้ง อายุ ๑๐๑ ปี ทุกเช้ากินโจ๊กข้าวโอ๊ต

- คนที่เป็นโรคเบาหวาน หากท่านสามารถกินข้าวโอ๊ตได้ทุกวัน จะเป็นผลดีต่อโรคเบาหวาน

- โจ๊กข้าวโอ๊ตไม่เพียงช่วยลดคอเลสเตอรอล ยังช่วยลดไตรกลีเซอไรด์และยังช่วยลดน้ำตาลในเลือดด้วย

- ผู้ที่ต้องการลดความอ้วน ข้าวโอ๊ตจะช่วยให้เป็นอย่างดีที่สำคัญข้าวโอ๊ตช่วยให้การขับถ่ายดี

- ดำ ดำคือเห็ดหูหนู

เห็ดหูหนูดำ : เห็ดหูหนูเป็นของดี เป็นพิเศษ เพราะเห็ดหูหนูช่วยลดความชื้นของโลหิตได้ดีมาก ลดการเกิดลิ่มเลือดแข็งตัวในสมอง ไม่เป็นโรคหัวใจได้ง่าย

- ตามจริงโรคสมองเสื่อมเกิดจากเส้นโลหิตฝอยที่เล็กมาก เกิดอุดตันเมื่อเส้นโลหิตฝอยอุดตันก็เป็นอัมพฤกษ์

- การกินเห็ดหูหนูจะช่วยแก้ปัญหาเลือดข้นได้ กล่าวคือ กินวันละ ๕ ถึง ๑๐ กรัม ประมาณว่าเห็ดหูหนูครึ่งกิโลกรัม สามารถกินได้ ๕๐ ถึง ๑๐๐ วัน กินวันละเล็กน้อย ต้มน้ำแกงหรือทำเป็นอาหารอื่นก็ได้

“โปรดจำไว้ให้ตัว” : การบริโภคที่สมเหตุสมผลนั้นมียู ๒ ประโยค ๑๐ ตัวอักษร คือ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ และ แดง เหลือง เขียว ขาว ดำ

๑๔) การออกกำลังกายที่เหมาะสม

หลักพื้นฐานข้อที่ ๒ ของการมีสุขภาพที่ดีนั้นคือ การออกกำลังกายที่เหมาะสม

“แสงแดด อากาศ น้ำ และการออกกำลังกายเป็นต้นกำเนิดแห่งสุขภาพและชีวิต”

- หน้าผาบนภูเขาที่กรีก สลักตัวอักษรไว้ดังนี้ “หากท่านปรารถนาความแข็งแรงจงวิ่ง หากท่านต้องการฉลาดจงวิ่งและหากท่านปรารถนาความงามก็จงวิ่ง”

- การออกกำลังกายอย่างไຈ้จะดี คำตอบคือการเดินเป็นการออกกำลังกายที่ดีที่สุด

- การเดินมีประโยชน์ต่อโรคความดันโลหิต และโรคตับแข็ง หรือแม้แต่การลดน้ำหนักหรือลดความอ้วน

- การออกกำลังกายมากเกินไปจนควรก็อาจจะทำให้เสียชีวิตอย่างฉับพลันได้ซึ่งเป็นอันตรายมากการเดินจึงเป็นการออกกำลังกายที่ดีและเหมาะสมที่สุด

๑๕) เดินอย่างไรจึงจะดีที่สุด

มีตัวเลข ๓ ตัว คือ ๓ ๕ ๗

- อะไคือ “๓” “๓” ก็คือ เดินครั้งละให้ได้ ๓ กิโลเมตร ๓๐ นาที ขึ้นไปที่ที่สุด

- “๕” ก็คือ หนึ่งสัปดาห์ เดิน ๕ ครั้ง

- “๗” ก็คือ ปริมาณการออกกำลังกายที่เหมาะสม คือ ร้อยละ ๗๐

- การออกกำลังกายที่เหมาะสม คือ การออกกำลังกายให้จังหวะการเต้นของหัวใจบวกด้วยอายุได้เท่ากับ ๑๗๐ ตัวอย่างเช่น ผมอายุ ๕๐ ปี ออกกำลังกายจนหัวใจเต้นถึง ๑๒๐ บวกกันแล้วจะได้ ๑๗๐ พอดี

- การเดินทุกวันทดแทนการใช้ยาบำรุงอื่นได้โดยสิ้นเชิง

- การรำมวยไท่เก็ก เป็นการออกกำลังกายที่มีความพิเศษมาก มีทั้งความนุ่มนวลและแข็งแรงสมดุลควบคู่กัน ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดคือสามารถช่วยปรับปรุงระบบประสาทได้

๑๖) ลดเหล้า เลิกบุหรี่

พื้นฐานหลักข้อที่ ๓ ของการมีสุขภาพที่แข็งแรงคือ ละเหล้า เลิกบุหรี่

๑๙) รักษาคุณภาพของจิตใจ

พื้นฐานหลักข้อที่ ๔ ของการมีสุขภาพแข็งแรงจงรักษาคุณภาพของจิตใจให้ดี

- การรักษาคุณภาพของจิตใจ มีประโยชน์มากกว่ามาตรการทั้งหลายของการรักษาสุขภาพรวมกันถือว่าเป็นกุญแจทองแห่งสุขภาพที่ดี

- ผู้ที่รักษาคุณภาพของจิตใจ เป็นคนมีน้ำใจ มีจิตใจกว้างขวาง โอบอ้อมอารี มีนิสัยอ่อนโยนผ่อนตาม เป็นคนใจดี จิตใจไม่คับแคบ ไม่อารมณ์รุนแรง ไม่โกรธง่าย ไม่เอาเป็นเอาตายกับทุกสิ่งทุกอย่าง

- ประการที่สอง ไม่มีผู้สูงอายุนคนไหนที่แข็งแรงโดยขี้เกียจ ไม่ชอบออกกำลังกาย ตรงสุขภาพชาวอังกฤษที่ว่า “ไม่มีคนอายุยืนคนไหนเป็นคนขี้เกียจ”

• การมีสุขภาพที่ดีต้องปฏิบัติอย่างไร

๑. “ลืมอดีตให้หมด”

๒. “อย่ามองที่ปัจจุบัน”

๓. “มีความสุขกับวันนี้”

๔. “มองสู่อนาคต” (โดยมีความเชื่อว่าหากดูแลหัวใจตัวเองให้ดีก็สามารถอยู่จนถึงอายุ ๙๐ ปีได้)

มนุษย์เราขอเพียงให้มีสุขภาพจิตที่ดี

ร่างกายของเราก็จะมีความสามารถต้านทานโรค

รักษาโรคได้เอง เกิดภูมิต้านทานที่แข็งแรงได้

ตรงกันข้ามหากมีจิตใจที่อ่อนแอ ทุกอย่างก็หมดสิ้น

๑๔) แล้วจะรักษาสภาวะจิตใจให้สงบสมดุลได้อย่างไร

คำตอบมี ๓ ประโยค คือ “ชื่อตรงต่อตัวเอง ชื่อตรงต่อคนอื่น และชื่อตรงต่อสังคม”

๑. การชื่อตรงต่อตัวเอง คือ ให้กำหนดเป้าหมายชีวิตของตนเองให้เหมาะสมชัดเจน ไม่กำหนดให้สูงเกินไป และไม่ต่ำเกินไป

๒. การชื่อตรงต่อผู้อื่นและ

๓. ปฏิบัติต่อสังคมอย่างถูกต้อง คือ ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างซื่อสัตย์ มองสังคมในแง่ดี มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และทุกคนในสังคมเสมอ

หากทำได้ดังนี้ : บรรดาปัญหาทั้งหลายจะสามารถแก้ไขได้ทั้งสิ้น

๑๕) ทักษะคติของคนที่มีต่อสังคมมีอยู่ ๒ ประเภท

ประเภทแรก คือ คนที่มองโลกในแง่ดีมีความกระตือรือร้นในการมองโลก อีกประเภทหนึ่ง คือ คนที่มองโลกในแง่ร้าย

- จิตใจของคนแบ่งออกเป็นสองประเภทคือสมดุลและไม่สมดุล

- ขอเพียงให้เป็นคนมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ มองโลกให้สวยงามจิตใจก็จะสมดุล

แต่หากมองโลกในแง่ร้ายโลกนี้จะมีที่น่าสะพรึงกลัว จิตใจก็จะไม่สมดุล

- ชีวิตเหมือนกระจกคุณยิ้มมันก็ยิ้มคุณร้องไห้มันก็ร้องไห้

๒๐) อะไรคือความสุข

ความสุขของคนไม่มีกฎเกณฑ์ดังนั้นพวกเราจึงต้องรักษาสภาวะจิตใจให้สมดุลอยู่เสมอ

๒๑) การให้ของขวัญแก่คนสูงอายุ จะให้อะไรดี

- คนอายุ ๗๐ ปี ให้ของกินเล่นหรือให้ของขวัญ
- คนอายุ ๘๐ ปี ควรให้ของบำรุงสุขภาพ
- คนอายุ ๙๐ ปี ค่อยให้ดอกไม้

๒๒) ศตวรรษที่ ๒๑ จะให้ของขวัญอะไรดี

อะไรคือสิ่งที่มีคุณค่าต่อสุขภาพที่สุดคำตอบก็คือ “น้ำแกงแปดประเสริฐ”

“น้ำแกงแปดประเสริฐ” คือ สิ่งที่มีคุณค่าแตกต่างที่ช่วยขโมยใจ เป็นไอศกรีมแห่งสุขภาพที่แท้จริง สิ่งที่มีคุณค่าแตกต่างในที่นี้ก็คือ ดัวยาแปดอย่างนั่นเอง

ตัวยาที่ ๑ คือ ความเมตตา

จงมีจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนร่วมโลก หากใครไม่มีจิตใจแห่งความรักและความเมตตา ก็ไม่อาจจะเป็นคนดีได้

ตัวอย่างที่ ๒ คือ จิตใจที่ดีงาม

มีความรักต่อเพื่อนร่วมโลก มีจิตใจที่ดีงาม มองโลกด้วยความงาม

ตัวยาที่ ๓ คือ ศีลธรรม

มนุษย์ต้องมีคุณธรรม จะทำสิ่งใดต้องคำนึงถึงคุณธรรม

ตัวยาที่ ๔ คือ ความใจกว้าง

คนเราต้องรู้จักให้อภัย เพราะคนไม่ใช่เทวดาคนเราแต่ละคนมีข้อบกพร่องมากมาย เราจึงต้องใจกว้าง รู้จักให้อภัยผู้อื่น

ตัวยาที่ ๕ คือ ความกตัญญู

ขมรมผู้สูงอายุเคยทำการสำรวจพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุขนั้น ไม่ใช่เงินทอง หรือตำแหน่งหน้าที่ในสังคม แต่ขอเพียงมีลูกที่กตัญญูอยู่เคียงข้างนั่นคือ สิ่งที่ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุข

- ความกตัญญูเป็นคุณธรรมของชาวตะวันออกของเรา

ตัวยาที่ ๖ คือ ความซื่อสัตย์อ่อนน้อมจริงใจ

ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ อ่อนน้อม จริงใจ ละอายใจที่จะทำความผิด

ตัวยาที่ ๗ คือ อุทิศตนเพื่อสังคมเพื่อนพ้อง

ตัวยาที่ ๘ ไม่หวังผลตอบแทน

คือ ไม่เรียกร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆ

- เอาด้วยทั้ง ๔ อย่างนี้ด้วย “น้ำใจ”

- คอยระวังไม่ให้น้ำใจเหือดแห้ง

- ให้เต็มในหม้อแห่งความยุติธรรม

- ตั้งสติให้มั่นคง ไตรตรองอย่างถี่ถ้วน

- ไม่หลงไหลในลาภยศ

- จะทำอะไร ต้องใช้สติปัญญา ไคร่ครวญ คิดให้รอบคอบก่อนทำ

- มีจิตใจที่สงบ มั่นคง มองโลกในแง่ดี และศรัทธาในสิ่งที่ถูกต้อง มีคุณธรรม

ให้บริโภคน้ำนี้เข้าเย็นจิตใจจะสงบ มีบุคลิกภาพที่ดีขึ้น สัมผัสตัว ตัวตน ไม่หลงไหล และไม่ตื่นตระหนกง่าย

- “น้ำแกเบตประเสริฐ” หมอนี้ให้ผลดี ๖ ประการ

ประการแรก : ทำให้เป็นคนซื่อสัตย์

ประการที่ ๒ : ทำให้จริงจังกับการทำงาน

ประการที่ ๓ : จะรู้จักอุทิศตนให้กับสังคม

ประการที่ ๔ : จะมีความสุขกับชีวิต

ประการที่ ๕ : ช่วยให้สุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง และอายุยืน

ประการที่ ๖ : คลายความทุกข์ อันอาจก่อให้เกิดผลร้ายแก่ตัวเอง

๒๓) **สังฆธรรม : หากสภาพจิตใจที่ดีทุกอย่างก็ดูสวยงามไปหมด**

สามสิ่งที่เราต้องทำให้ได้ เพื่อช่วยให้สภาวะจิตใจ เป็นสุข เรียกว่า “ความสุขสามประการ”

ประการแรก : ช่วยเหลือผู้อื่นให้มีความสุข

ประการที่สอง : ความเพียงพอเป็นสุขเสมอ

ประการที่สาม : มีความสุขจากความดีที่ได้กระทำ

- ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์คือ “การให้ทาน” การช่วยเหลือผู้อื่น

- ไม่มีใครจะโชคร้ายตลอดไป และไม่มีใครจะโชคร้ายตลอดไปเช่นกัน “ความทุกข์ยาก คือ คุรุที่ดีที่สุดของมนุษย์”

- แพทย์สมัยกรีก กล่าวว่า “ลักษณะญาณของผู้ป่วยก็คือหมอที่ดีที่สุดของผู้ป่วยเอง หมอเป็นเพียงผู้ที่คอยช่วยเหลือผู้เท่านั้น”

- หมอที่ดีที่สุด คือ ตัวเอง ส่วนยาที่ดีที่สุด คือ กาลเวลา เหตุผลนะหรือ เมื่อเจ็บป่วย ยิ่งรู้เร็วยิ่งรักษาเร็วเพียงใดยิ่งดีเพียงนั้น

- หม่า หยิน ชู กล่าวถึงสภาวะของจิตใจคนว่า “จะรู้ว่าตนตื่นกลัวหรือไม่

ให้มองดอกไม้ที่บานเรือนว่าดอกไม้บานหรือดอกไม้ร่วง หากจะรู้ว่าจิตใจตนหดหู่เพียงไรให้ดูว่าเมฆกำลังล่องลอยหรือหยุดนิ่ง”

- เชีย ปิง ชิน เคยเขียนว่า “แม้เรื่องของโลกจะแปรเปลี่ยน แต่หากจิตใจสงบทุกสิ่งก็ผ่านไป

- ศาสตราจารย์ หลี่ เจิ้ง เต้า ผู้เคยได้รับรางวัลโนเบลกล่าวว่า “ชั่วชีวิตของผมทำงานและดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักการ”

- ท่าน ตู ผู้ เคยกล่าวว่า “พิเคราะห์สรรพสิ่งด้วยความสุขใจน ปล่อยให้อิทธิพลซึ่งเป็นสิ่งลงตาพันนาการตัวเรา”

- ท่านตู ผู้ เคยกล่าวอีกว่า “ดอกไม้ช่วยวัดความเศร้า เสียงกร้องช่วยบอกความกลัว “หรือ” ไปสงครามนานสามเดือน จดหมายจากบ้านมีค่าหมื่นตำลึง”

๒๔) ขอสรุปคำบรรยาย คือ สุขภาพที่ดีมีสี่ประโยค คือ

หนึ่งศูนย์กลาง สองหลักการพื้นฐาน สามบุคลิกภาพที่ดี และสี่ข้อควรปฏิบัติ ๔ ประการ

๒๕) หนึ่งศูนย์กลาง คือ

ยึดถือสุขภาพที่ดีเป็นศูนย์กลางหากขาดเสียซึ่งสุขภาพที่ดีไปก็คงไม่เหลืออะไรต้องพูดถึงกันอีก

๒๖) หลักพื้นฐานสองประการ คือ ความละเอียดอ่อนกับความสง่างาม

- คนที่จริงจัง ใส่ใจกับเรื่องจุกจิก หยุ่มหยุ่ม คิดวกวน คนเช่นนี้ถือว่าเป็นคนมีส่วนบุคลิกพื้นฐานที่สง่างามนั้นคือ

- ต้องมีใจกว้าง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยึดหยุ่น ยินให้สูงมองให้ไกล ทำได้ดังนี้แล้วการบริหารคนบริหารงานย่อมได้ผลดี

- ส่วนพฤติกรรมที่ควรยึดถือสามประการนั้นคือ ช่วยคนอื่นเป็นความสุข รู้จักพอใจในสิ่งที่เป็นอยู่คือความสุขตลอดไป

๒๗) ข้อควรใส่ใจแปดประการ คือ หลักพื้นฐานทั้งสี่และสิ่งที่ดียที่สุดสี่ประการ

- กล่าวคือหลักพื้นฐานทั้งสี่คือ

- โภชนาการดีหนึ่ง
- ออกกำลังกายเหมาะสม หนึ่ง
- เลิกบุหรี่ ลดเหล้า หนึ่ง
- และรักษาจิตใจให้สมดุล หนึ่ง

- สำหรับสิ่งที่ดียที่สุดสี่ประการคือ

- หมอที่ดีที่สุด คือ ตัวเอง
- ยารักษาที่ดีที่สุด คือ การเวลา

- อารมณ์ที่ดีที่สุด คือ ความสงบ

๒๙) หากทำแปดประการนี้ได้ ก็คงไม่ต้องพึ่งพาหาหมอไม่ต้องหายา การจะมีอายุถึง ๗๐ ปี ๘๐ ปีหรือ ๙๐ ปีโดยยังมีสุขภาพที่แข็งแรงได้ไม่ใช่เรื่องความฝัน

๒๙) ข้อสรุปสี่ประโยคเป็นสี่ประโยคที่ทำได้ง่าย ๆ คือ

- ยึดกันวันละ ๓ เวลา หน้าจะอ่อนกว่าวัย
- กินอิ่มเพียง ๗ ถึง ๘ ส่วนจะไม่แก่ (พบใครไม่ต้องถามถึงศิลปะของการรักษา)

ความเป็นหนุ่มเป็นสาว)

- ทำให้สบดีกว่ายาใด ๆ ทั้งสิ้น

สรุปย่อ : รองศาสตราจารย์ดร.น. หาญตระกูล

- สภาพที่ดี คือ ความซื่อสัตย์ เป็นความซื่อสัตย์ของครอบครัว และสังคม พวกเราจะเป็น

พลังที่อุทิศให้กับประเทศชาติของเราต่อไป

- ถ้าอ่านบทความนี้แล้วมีความรู้ได้ประโยชน์แน่นอน
- ถ้าปฏิบัติ อาจะยืนยาว ๙๐ - ๑๐๐ ปี ไม่ไกลเกินฝัน
- ถ้าอ่านแล้วส่งต่อจะมีความสุขภายในจิตใจทันที
- ขอให้โชคดีมีความสุข มีสุขภาพที่ดี มีอายุยืนยาวตลอดไป

ผู้สูงอายุที่สง่างาม

๑. ทำอย่างไรให้ผู้สูงอายุมีอายุยืนยาวยิ่งขึ้น ท่านปัญญาชนทั้งหลาย ท่านแนะนำว่า

๑. “เอาใจใส่” : ติดตามสารทุกข์สุกดิบทำให้สบายอกสบายใจ
๒. “ทำอาหารให้รับประทาน” : คนแก่ทานไม่มาก อะไรก็ได้ ให้สะดวกเป็นเวลา
๓. “ช่วยเหลือเตรียมให้ทาน” : ที่หลับที่นอนให้สบาย น้ำท่าเตรียมให้อาบน้ำ
๔. “เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย” : ขอลูกหลานไปเยี่ยม ทำให้ใจสบาย ได้เห็นหน้า

เป็นยาวิเศษ

๒. นายแพทย์บรรลุ ศิริพานิช บอกสาเหตุที่ทำให้คนอายุยืนยาวมีปัจจัยดังนี้

๑. เป็นเรื่องของกรรมพันธุ์ : ครอบครัวที่อายุนั้นก็มักจะอายุนับด้วย
๒. เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อม : ผู้ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น ประเทศที่เจริญแล้วหรือ

อยู่ในสถานที่สงบ สะอาด สว่างอากาศดี จะมีอายุยืนกว่า

๓. เป็นเรื่องของการออกกำลังกาย: การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย

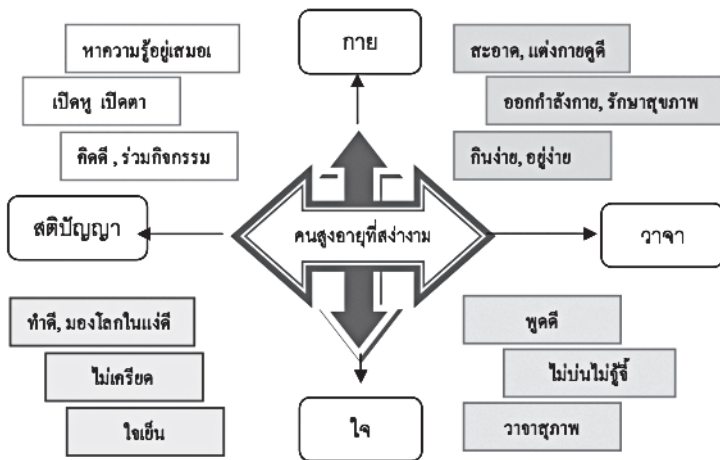
อยู่เสมอ ร่างกายจะสมบูรณ์และยืนยาว

๔. เป็นเรื่องอาหารการกินหรือ “โภชนาการ” : ผู้ได้รับโภชนาการที่ดีจะยืนยาว

๓. รองศาสตราจารย์ดร.น ฤณ ทรกูล แนะนำการเตรียมตัวเมืออย่างเข้าสู่ผู้สูงอายุที่สง่างามด้วย ๓ สิ่งที่ต้องทำ ๖ อย่าง คือ

๑. สามสิ่งที่ต้องยึดถือ	คือ	การคิดดี ทำดี พูดดี
๒. สามสิ่งที่ต้องปฏิบัติ	คือ	ความสะอาด ออกกำลังกาย ใจเย็น
๓. สามสิ่งที่ต้องการ(ขอ)	คือ	เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ให้อภัย
๔. สามสิ่งที่ต้องพยายาม	คือ	สง่างาม ทันสมัย พึ่งพาตนเอง
๕. สามสิ่งที่ต้องหมั่นทำ	คือ	ทำบุญ รักษาศีล ใจสงบ
๖. สามสิ่งสุดท้ายที่ต้องทำใจ	คือ	อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

๔. ผู้สูงอายุที่สง่างาม

๕. ความสำคัญและความจริงของผู้สูงอายุ

“คนจีนถือว่าคนแก่เป็นเพชรน้ำหนึ่งของบ้าน บ้านไหนมีคนแก่มาก ๆ เป็นมงคลแก่บ้านแก่เรือนของบ้านนั้น เป็นผู้มั่งคั่งร่ำรวย ควรให้ความเคารพและนับถือ”

“ต้นไม้ที่ใกล้ฝั่ง

วันหนึ่งคงล้มไป

มีหรือหวังอยู่นานได้

ทิ้งฝั่งไว้ให้วังเวง”

๖. ปิดท้าย : เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ ดร.สรณ เพิ่มพูล อติอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (๒๓ กุมภาพันธ์ - ๓ มีนาคม ๒๕๖๑)

ผมขอขอบพระคุณ “รูปแบบของการดำเนินชีวิตและการมีสุขภาพที่ดี” แต่ทุกท่านแทนการขอขอบคุณคิดว่าจะเป็นประโยชน์ ถึงอย่างไรผมและครอบครัวลูกหลานเหลนของอาจารย์สรณ เพิ่มพูล ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ท่านอธิการบดี ท่านนายกสมาคมศิษย์เก่าฯ ตลอดจนถึงคณะผู้บริหาร คณาจารย์ ศิษย์เก่าทุกท่าน และขอขอบคุณคณะทีมงานของอาจารย์ไฉ่ คนบดีคณะผลิตภัณฑ์การเกษตร ผศ.ดร.เรืองชัย จูวัฒนสำราญ ที่ช่วยกันทำงานพระราชทานเพลิงศพ ดร.สรณ เพิ่มพูล สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี สมเกียรติของ ดร.สรณ เพิ่มพูล ญาติทุกคนชื่นชมภาคภูมิใจเป็นการตอกย้ำว่าการทำงานใดถ้าทำด้วยใจ มีประสบการณ์ ทำด้วยความรักสามัคคี จะสำเร็จอย่างงดงามและประทับใจเสมอ

ขอขอบพระคุณทุกท่านอีกครั้งครับ
รองศาสตราจารย์ดร.น หาญตระกูล
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

รายนามผู้มอบพวงหรีด ระหว่างวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ - ๓ มีนาคม ๒๕๖๑

- ๑ กองกิจการนักศึกษา ม.แม่โจ้
- ๒ คณะเทคโนโลยีประมง ม.แม่โจ้
- ๓ คณะผลิตกรรมการเกษตร ม.แม่โจ้
- ๔ คณะพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๕ คณะวิทยาศาสตร์ ม.แม่โจ้
- ๖ คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร ม.แม่โจ้
- ๗ คณะศิลปศาสตร์ ม.แม่โจ้
- ๘ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.แม่โจ้
- ๙ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี ม.แม่โจ้
- ๑๐ ครอบครัวเพิ่มพูล
- ๑๑ ครอบครัวหาญตระกูล
- ๑๒ คุณพ่อพาง รักษกุลสุขเกษม และครอบครัว
- ๑๓ ชมรมเกษตรอาอุโ
- ๑๔ ชมรมผู้อาอุโ ม.แม่โจ้ สถานศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ๑๕ ชมรมแม่โจ้ - ชัยภูมิ
- ๑๖ ชมรมแม่โจ้ - แม่แตง
- ๑๗ ชมรมแม่โจ้ลำพูน
- ๑๘ ชมรมศิษย์เก่าพีชไร่ แม่โจ้ ๕๖
- ๑๙ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๕๖
- ๒๐ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ ๕ รุ่น ๓๐-๓๑-๓๒-๓๓-๓๔
- ๒๑ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ ๕๔
- ๒๒ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ กรุงเทพฯ
- ๒๓ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ กาฬสินธุ์
- ๒๔ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ นครศรีธรรมราช
- ๒๕ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๕๖
- ๒๖ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๖๔
- ๒๗ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ภาคใต้

- ๒๘ ขมรมศิษย์เก่าอารักขาพืช ม.แม่โจ้
- ๒๙ ดร.มรว.เจริญสุข สุขสวัสดิ์
- ๓๐ ดร.อำนวย ยศสุข นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ๓๑ ดร.อุดม ลอดหั่น (รุ่น ๒๕)
- ๓๒ ถวัลย์ - จินตรา ม่วงมัน พร้อมครอบครัว
- ๓๓ นิกร กิจการค้า (แม่โจ้ ๓๖)
- ๓๔ บ.โรจน์กลีกิจเฟอร์ติไลเซอร์ (จำกัด) (บุญเรือไปไวกิ่ง)
- ๓๕ บมจ.ธนาคารกรุงเทพ สาขาแม่โจ้
- ๓๖ บริษัท ธรรมชาติกล้วยไม้ จำกัด (Natural Orchid Co.,Ltd)
- ๓๗ บัณฑิตวิทยาลัย ม.แม่โจ้
- ๓๘ ผศ.ดร.จำเนียร ยศราช (อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้)
- ๓๙ ผศ.ดร.สุเมธ ศิริวันรัตน์
- ๔๐ พี่ขไร่ ๒๙ แม่โจ้รุ่น ๖๘
- ๔๑ พี่ขไร่ รุ่น ๕๗
- ๔๒ พี่ขไร่แม่โจ้ รุ่น ๔๘
- ๔๓ พี่ศาสตร์ รุ่น ๖๑
- ๔๔ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาลำปาง
- ๔๕ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ๔๖ แม่โจ้ ๓๒
- ๔๗ แม่โจ้ ๓๓
- ๔๘ แม่โจ้ ๓๔
- ๔๙ แม่โจ้ ๓๙
- ๕๐ แม่โจ้ ๖๑ (พี่ขไร่ ๒ ปี)
- ๕๑ แม่โจ้ รุ่น ๒๔
- ๕๒ แม่โจ้ รุ่น ๒๕ และเทคนิคเกษตร ๑
- ๕๓ แม่โจ้ รุ่น ๒๖
- ๕๔ แม่โจ้ รุ่น ๓
- ๕๕ ศิษย์เก่าแม่โจ้พี่ศาสตร์ (พี่ขไร่) รุ่น ๕๕ หลักสูตร ๔ ปี
- ๕๖ แม่โจ้ รุ่น ๓๖
- ๕๗ แม่โจ้ รุ่น ๔๕
- ๕๘ แม่โจ้ รุ่น ๔๘
- ๕๙ แม่โจ้ รุ่น ๕๕

- ๖๐ แม่โจ้ รุ่น ๖๒
- ๖๑ แม่โจ้รุ่น ๓๑ และ T ๗
- ๖๒ รศ.ดร.เทพ พงษ์พานิช
- ๖๓ รศ.ดร.ประเสริฐ จรรยาสุภาพ (ประธานสภาพนักงาน)
- ๖๔ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ ม.แม่โจ้
- ๖๕ วุฒิชัย ม่วงมัน รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสวนสัตว์เชียงใหม่
- ๖๖ ศ.ดร.สุรพล สงวนศรี
- ๖๗ ศิษย์เก่า Oklahoma State Univ:USA
- ๖๘ ศิษย์เก่าพีชไร่ แม่โจ้ ๕๒
- ๖๙ ศิษย์เก่าแม่โจ้ ๔๖
- ๗๐ ศิษย์เก่าแม่โจ้ ๔๙
- ๗๑ ศิษย์เก่าแม่โจ้ ๖๔
- ๗๒ ศิษย์เก่าแม่โจ้ องค์การสวนพฤกษศาสตร์
- ๗๓ แม่โจ้ รุ่น ๓๐ และเทคนิค ๖
- ๗๔ ศิษย์สาขาพีชไร่ รุ่น ๔๙
- ๗๕ ศูนย์กล้วยไม้และไม้ดอกไม้ประดับ
- ๗๖ ศูนย์การศึกษาและฝึกอบรมนานาชาติ ม.แม่โจ้
- ๗๗ สถาบัน IQS ม.แม่โจ้
- ๗๘ สมาคมศิษย์เก่าแม่โจ้
- ๗๙ สาขาพืชผัก ม.แม่โจ้
- ๘๐ สำนักงานอธิการบดี
- ๘๑ สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ ม.แม่โจ้
- ๘๒ สำนักวิจัยฯ ม.แม่โจ้
- ๘๓ สุตสาคร ภักตร์กุลนิษฐ์ ผู้ตรวจราชการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๘๔ สุรียา แสงพงค์ รองผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์
- ๘๕ หลักสูตรปรัชญาดุษฎี
- ๘๖ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน
- ๘๗ หลักสูตรสาขาพีชไร่ ม.แม่โจ้
- ๘๘ อ.วิวัฒน์ - อ.ณัฐกุล สัตย์เชื้อ ฉะเชิงเทรา
- ๘๙ อาจารย์รัฐพล (บัณฑิต) ศรีบัวเผื่อน และครอบครัว
- ๙๐ ครอบครัวกาญจนาประโชติ
- ๙๑ ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ ภาคตะวันออก

- ๙๒ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๒๘
- ๙๓ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๔๗
- ๙๔ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๖๕
- ๙๕ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจขอนแก่น
- ๙๖ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจเพชรบุรี - ประจวบ
- ๙๗ ผศ.ดร.ประสิทธิ์ โนรี นายกสมาคมศิษย์เก่าแม่ใจ
- ๙๘ พี่ขไร่ รุ่น ๒๘
- ๙๙ มหาวิทยาลัยแม่ใจ-แพร่
- ๑๐๐ แม่ใจ ๒๗
- ๑๐๑ แม่ใจ ๔๔
- ๑๐๒ แม่ใจ ๕๔ หลักสูตร ๔ ปี รุ่น ๑
- ๑๐๓ แม่ใจ รุ่น ๒๓
- ๑๐๔ แม่ใจ รุ่น ๒๙
- ๑๐๕ แม่ใจ รุ่น ๔๒
- ๑๐๖ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน
- ๑๐๗ วิทยาลัยพลังงานทดแทน ม.แม่ใจ
- ๑๐๘ ศิษย์เก่าพี่ขไร่ แม่ใจ รุ่น ๕๙
- ๑๐๙ ศิษย์เก่าพี่ศาสตร์ (พี่ขไร่) แม่ใจ ๗๑
- ๑๑๐ ศูนย์วิจัยพี่ขไร่เชียงใหม่
- ๑๑๑ สถานักศึกษา ม.แม่ใจ
- ๑๑๒ สมบัติ นิมจิน แม่ใจ ๔๘ บ.เจริญโภคภัณฑ์โปรดิษฐ์ ประเทศกัมพูชา
- ๑๑๓ สาขาพันธุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ม.แม่ใจ
- ๑๑๔ สำรวย-มาลี กล้าคลัง อดีต ผอ.สถานีพัฒนาที่ดิน ขม. แม่ใจ ๒๘
- ๑๑๕ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๕๙
- ๑๑๖ สโมสรนักศึกษา คณะผลิตกรรมการเกษตร ม.แม่ใจ
- ๑๑๗ ขมรมศิษย์เก่าพี่สว่นประดับแม่ใจ
- ๑๑๘ แม่ใจ รุ่น ๕๒
- ๑๑๙ ขมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๕๘
- ๑๒๐ ขมรมแม่ใจพี่ขไร่ รุ่น ๕๘
- ๑๒๑ ขมรมพี่ขไร่แม่ใจ รุ่น ๕๓
- ๑๒๒ ขมรมศิษย์เก่าไม้ผลแม่ใจ
- ๑๒๓ จรินทร์ รอบการ (พี่ขไร่ ๔๘) พัฒนาการจังหวัดสกลนคร

- ๑๒๔ แม่โจ้ รุ่น ๔๓
- ๑๒๕ โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย
- ๑๒๖ ขมรมแม่โจ้ รุ่น ๕๐
- ๑๒๗ ขมรมพืชไร่ รุ่น ๕๐
- ๑๒๘ แม่โจ้ รุ่น ๓๕
- ๑๒๙ เพื่อน ป.ม.ก.รุ่น ๑ เกษตรบางพระมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- ๑๓๐ คณะเศรษฐศาสตร์ ม.แม่โจ้
- ๑๓๑ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๒๗
- ๑๓๒ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๖๖
- ๑๓๓ ศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๖๗
- ๑๓๔ รศ.ถาวร - อ.วัลลีย์ สุทธิพันธ์
- ๑๓๕ กองอาคารและสถานที่ ม.แม่โจ้
- ๑๓๖ ดร.อำนาจ เดชะ และครอบครัว
- ๑๓๗ แม่โจ้ รุ่น ๘๐ (ป.โท / ป.เอก)
- ๑๓๘ กองแนะแนวและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ม.แม่โจ้
- ๑๓๙ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
- ๑๔๐ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ - ชุมพร
- ๑๔๑ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร ม.แม่โจ้
- ๑๔๒ คณะบริหารธุรกิจ ม.แม่โจ้
- ๑๔๓ หลักสูตรฯ สาขาวิชาอารักขาพืช ม.แม่โจ้
- ๑๔๔ ดร.จรรยาเกียรติ ภัทรมนตรสิน
- ๑๔๕ บจก.แปซิฟิคเมล็ดพันธุ์
- ๑๔๖ ขมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๖๐
- ๑๔๗ สมาคมศิษย์เก่าบางพระ
- ๑๔๘ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ม.แม่โจ้
- ๑๔๙ ขมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๖๓
- ๑๕๐ ขมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ - อีสาน
- ๑๕๑ แม่โจ้ รุ่น ๓๘
- ๑๕๒ ขมรมศิษย์เก่าพืชไร่แม่โจ้

รายนามผู้สนับสนุนการจัดทำหนังสือ “ชีวิตงามนามสราญ”

๑. ชมรมศิษย์เก่าพีชไร่แม่ใจ	๔๕,๐๐๐ บาท
๒. ชมรมศิษย์เก่าแม่ใจ ๓๖	๕,๐๐๐ บาท
๓. ศิษย์เก่าสาขาพีชไร่แม่ใจ รุ่น ๔๘	๕,๐๐๐ บาท
๔. ชมรมศิษย์เก่าแม่ใจ รุ่น ๔๙	๕,๐๔๙ บาท
๕. ศิษย์เก่าสาขาพีชไร่แม่ใจ รุ่น ๕๐	๑๐,๐๐๐ บาท
๖. ศิษย์เก่าสาขาพีชไร่แม่ใจ รุ่น ๕๔	๕,๐๕๔ บาท
๗. ศิษย์เก่าสาขาส่งเสริมการเกษตรแม่ใจ	๕,๐๓๕ บาท
๘. คุณวันชัย พักเงิน แม่ใจรุ่น ๕๒	๒,๐๐๐ บาท
๙. คุณพงา รักสกุลเกษม	๑,๐๐๐ บาท
๑๐. อาจารย์ รัฐพล ศรีบัวเผื่อน และครอบครัว	๔,๐๐๐ บาท
๑๑. หจก. ดีพรินทร์	๓,๐๐๐ บาท

- เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์ ดร.สรานุ เพิ่มพูล

๑๘.	ชมรมศิษย์เก่าพีชศาสตร์ แม่โจ้รุ่น ๖๒	จำนวนเงิน	๑๑,๑๑๑	บาท
๑๙.	ชมรมศิษย์เก่าแม่โจ้ รุ่น ๕๔	จำนวนเงิน	๕,๑๑๑	บาท
๒๑.	ชมรมศิษย์เก่าพีชไร้แม่โจ้ รุ่น ๕๖	จำนวนเงิน	๖,๑๑๑	บาท
๒๑.	ชมรมศิษย์เก่าพีชไร้แม่โจ้ รุ่น ๕๘	จำนวนเงิน	๕,๑๑๑	บาท
๒๒.	ชมรมศิษย์เก่าพีชไร้แม่โจ้	จำนวนเงิน	๑๕,๐๐๐	บาท

รายนามผู้สนับสนุนด้านอื่น ๆ

๑. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยท่านอธิการบดี ผศ.ดร.จำเนียร ยศราช ที่ได้อำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน ทุกอย่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
๒. ผศ.ฉันทนา วิขรัตน์ และคุณนงลักษณ์ เจ้าภาพสนับสนุนดอกไม้จันทร์ จำนวน ๑,๑๑๑ ดอกและแบบขอใหญ่ จำนวน ๒๑ ขอ
๓. ชมรมศิษย์เก่าพีชไร้แม่โจ้รุ่น ๕๔ เจ้าภาพสนับสนุน Louis Banjo เต็มวง เป็นเงิน ๗,๑๑๑ บาท
๔. รศ.ดร.นครเศ รังควัต ศิษย์เก่าแม่โจ้รุ่น ๕๓ สนับสนุน ดัดต่อ VDO/ Presentation
๕. ชมรมศิษย์เก่าพีชไร้แม่โจ้รุ่น ๕๘ สนับสนุนนางรำจากวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ เป็นเงินจำนวน ๖,๑๑๑ บาท
๖. คุณสมเจต ศิษย์เก่าพีชสวนประดับ แม่โจ้รุ่น ๔๙ สนับสนุนไม้ดอกเมืองหนาว เพื่อใช้จัดตกแต่งในงานศพ
๗. โครงการหลวงอ่างขาง สนับสนุนดอกไม้ที่ใช้ตกแต่งงานศพ
๘. บริษัท ธรรมชาติกล้วยไม้ไทย จำกัด สนับสนุนดอกกล้วยไม้เพื่อใช้ในงานศพ

คำขอบคุณ

“หวานพีชเช่นไร ย่อมได้ผลเช่นนั้น” คำกล่าวนี้ได้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ ณ โอกาสนี้แล้ว เมล็ดพันธุ์แห่งความรัก ความเมตตา ที่ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ได้เริ่มหว่านกล้างไป เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๙ ได้ผลิดอกออกผล เจริญงอกงามภายในจิตใจของทุกท่านที่ได้เมตตาต่อครอบครัวเพิ่มพูล

ในนามครอบครัวเพิ่มพูล ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้และทุกท่าน ที่ได้อนุเคราะห์ให้การจัดงานพระราชทานเพลิงศพ สำเร็จลุล่วงด้วยดีและเป็นเกียรติแก่ผู้วายชนม์ ขอขอบคุณผู้มีเกียรติที่ได้ร่วมวางพวงพริต ร่วมฟังสวดพระอภิธรรมทุกคำคืน สนับสนุนปัจจัยในการบำเพ็ญกุศลและร่วมแสดงความอาลัยต่อผู้วายชนม์ ขอขอบคุณผู้สนับสนุนโรงทาน และผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ “ชีวิตงามนามสราญ” นี้

หากดวงวิญญาณของ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล ทราบโดยญาณวิถีใด คงจะซาบซึ้งใจในเมตตาจิตของทุกท่าน

ครอบครัวเพิ่มพูล

“ชีวิตงามนามสราญ”

จัดพิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพ อาจารย์ ดร.สราญ เพิ่มพูล
๓ มีนาคม ๒๕๖๑

คณะผู้จัดทำหนังสือ “ชีวิตงามนามสราญ”

ฝ่ายข้อมูล :

รองศาสตราจารย์ดร.ทน หาญตระกูล
อาจารย์ศรีเพ็ญ หาญตระกูล
อาจารย์ลัดดา เพิ่มพูล
นายประกิต เพิ่มพูล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองชัย จูวัฒนสำราญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฉันทนา วิชรรัตน์
ดร. อำนาจ เดชะ
อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ ศิริบูรณ์
อาจารย์ ดร.จิรายุ หาญตระกูล
อาจารย์ ดร.กิตติกร หาญตระกูล
นางวิติยา หาญตระกูล

ฝ่ายเรียบเรียง :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพรทิพย์ คำดี
นายรังสรรค์ ปิ่นชัย
อาจารย์ลักขณา ขาปุ
อาจารย์สุนทร คำยอด
นางสาววิญญา ขยัน

แบบปก : สยามรัฐ ทองผลา

รูปเล่มจัดพิมพ์ : dprint หจก. ดีพริ้นท์

“แม่ใจ คือ บ้านของเรา
พวกเราต้องช่วยกันดูแลรักษาไว้”

วิมล ใจ.

(ดร.ศราญ เพิ่มพูล)

แม่ใจ ๒๔

“อาจารย์สราญ เพิ่มพูล
อาจารย์เป็นยิ่งกว่าอาจารย์”

อำนาจ เดชะ
แม่ใจ ๔๗